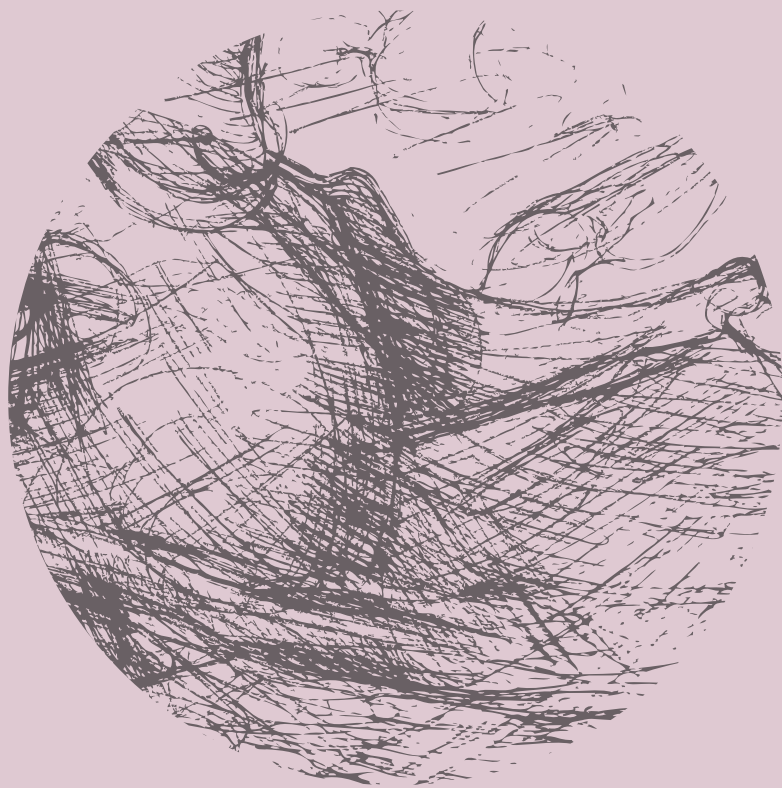

RAST VO VZŤAHU S BOHOM

BIBLICKÉ ŠTÚDIUM 2/2026

KNIHY ZA ZVÝHODNENÉ CENY

John B. Youngberg, Millie Youngbergová, Wes Youngber

Vyhraj život – Štart

Na ceste za zdravím a uzdravením

Úvodná kniha série Vyhraj život vedie čitateľov k ujasneniu si svojich priorít a vyváženiu práce a odpočinku, času na blízkyh a miery povinností, ktoré nám prináša život.

160 strán, 17 x 24 cm, viaz.

cena 6,- €

John B. Youngberg, Millie Youngbergová, Wes Youngber

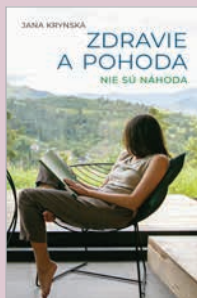
Vyhraj život – Bež vpred

Na ceste za zdravím a uzdravením

Druhá kniha série Vyhraj život prináša ďalšie inšpiratívne témy, ktoré majú úzky súvis s naším zdravím. Opäť sa týkajú nielen výživy, ale aj psychickej, duchovnej a sociálnej roviny ľudského života.

144 strán, 17 x 24 cm, viaz.

cena 6,- €

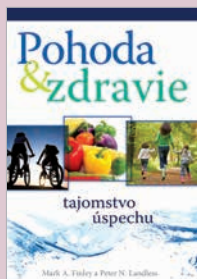
Jana Krynská

Zdravie a pohoda nie sú náhoda

Zdravie, šťastie a pohoda nie sú dielom náhody alebo genetickej dispozície. Sú založené na vzájomnom pôsobení rôznych faktorov a princípov, pričom väčšinu z nich môžeme aktívne ovplyvňovať. Výrazná podpora zdravia v programe NewstartPlus tkvie v jeho komplexnosti. Jeho praktizovanie prispieva k dobrej kvalite života, prináša šťastie a pohodu. Vyskúšajte si to sami, môžete začať už dnes

76 strán, 14,5 x 18,5 cm, brož.

cena 1,50 €

Mark A. Finley & Peter N. Landless

Pohoda a zdravie, tajomstvo úspechu

Koľko by ste boli ochotní zaplatiť za to, aby vám niekto prezradil tajomstvo celoživotného zdravia a pohody? Táto kniha môže zmeniť váš život. Dozviete sa v nej, že správna výživa lieči telo a posilňuje myseľ, prekážky zvyšujú vašu odolnosť a že láska spolu s odpustením dokážu uzdraviť vaše srdce!

136 strán, 13 x 20 cm, brož.

cena 1,20 €

RAST VO VZŤAHU S BOHOM

BIBLICKÉ ŠTÚDIUM 2/2026

OBSAH

Úvod	3
1. Ako na tom som?	5
2. Poznanie Boha a Jeho charakteru.....	12
3. Pýcha a pokora.....	19
4. Úloha Biblie v našom duchovnom živote.....	26
5. Ako študovať Bibliu.....	33
6. Modlitební bojovníci.....	40
7. Praktická modlitba	47
8. Mať vieru	54
9. Hriech, evanjelium a zákon.....	61
10. Pokánie a odpustenie	68
11. Problémy a nezdary.....	75
12. Niešť Jeho lásku	82
13. Do večnosti	89

Biblické štúdium – 2. štvrtrok 2026

Rast vo vzťahu s Bohom

Autor: Nina Atchesonová

Foto: shutterstock images

Vydal Advent-Orion, s. r. o.

Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

pre Cirkev adventistov siedmeho dňa

Londýnská 30, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

Vytlačil FORK Martin

ISSN 1335-1265 MK SR 1261/95

RAST VO VZŤAHU S BOHOM

Každý z nás má za sebou inú duchovnú skúsenosť. Niektorí sme vyrastali v rodine adventistov siedmeho dňa, ďalší majú skúsenosť s inou kresťanskou denomináciou, a pre niektorých sú otázky viery úplne nové. Ty sám už možno študuješ úlohy sobotnej školy roky. Alebo je toto tvoje úplne prvé štúdium Biblie. Nech sa na svojej duchovnej ceste nachádzaš kdekolvek, téma rastu a živého vzťahu s Bohom je kľúčová pre každého z nás.

Táto téma ovplyvňuje všetky ostatné. Náš obraz Boha môže byť totiž pokrivený alebo rozmazaný. Ak je to tak, modlíme sa, aby sme Ho opäť videli jasnejšie a zrozumiteľnejšie. Možno túžiš oživiť svoj duchovný život prostredníctvom modlitby a štúdia Biblie. Alebo uvažuješ o rôznych oblastiach, ktoré ovplyvňujú tvoj vzťah s Bohom. Sem patria napríklad otázky súvisiace s pýchou a pokorou, vierou a poznaním, hriechom a Božím zákonom, pokáním a odpustením. A možno zápasíš s tým, ako prekonať prekážky a neúspechy a ako povzbudiť ostatných v ich chodení s Bohom.

Náš vzťah s Bohom je ten najdôležitejší vzťah, ktorý v živote máme. Neodkladajme jeho budovanie a posilňujme ho, aby bol čo najpevnejší. Teraz – nie niekedy v budúcnosti – je čas budovať tento vzťah, pretože ovplyvňuje všetko ostatné: naše manželstvo a rodičovstvo (ak sa nás to týka), naše priateľstvá, naše finančné rozhodnutia, náš voľný čas, naše túžby... a samozrejme, našu večnú budúcnosť.

Téma Božej túžby mať vzťah s ľudstvom je prítomná v celom Písme. Existuje mnoho rôznych uhlov pohľadu, príbehov a biblických pasáží, ktoré sme mohli vybrať na štúdium tejto dôležitej témy. Vzhľadom na povahu tohto študijného materiálu sa môžeme sústrediť len na obmedzený počet textov.

Nech už je tvoj vzťah s Bohom dnes akýkoľvek, tieto lekcie sú napísané s túžbou oslovíť ťa. Snažili sme sa, aby týchto trinásť krátkych lekcii znovu prebudilo našu lásku a oddanosť Ježišovi Kristovi, keď Ho budeme tento štvrtrok opäť hľadať.

Keďže študovaná téma sa týka vzťahov, tieto biblické úlohy majú mierne odlišný štýl. Lekcie sú napísané osobnejšie, pretože sa zameriavajú na *osobného* Boha, ktorý s nami chce mať *osobný* vzťah.

V knihe *Cesta lásky* nachádzame túto myšlienku: „Dôsledný kresťanský život je veľký div.“ (DA 407; CL 264) Jednou z metafor, ktoré Biblia používa na opis životnej cesty s Bohom, sú bežecké preteky. Našou odmenou je „neporušiteľný“ veniec (1 Kor 9,24.25) a večný život s našim Bohom. Naše duchovné „preteky“ sú podobné skôr maratónu než šprintu. Môžu nastať chvíle, keď prestaneme bežať alebo dokonca zakopneme a spadneme. Je to úplne bežné. Keď sa tak stane, nie je to koniec nádeji. Môžeme vstať a pokračovať ďalej. Dôležité je vytrvať a pokračovať tým správnym smerom – napriek skúškam a ťažkostiam, ktoré nevyhnutne prídu (Heb 12,4–11). V tomto „behu na dlhú trať“ nie sme zďaleka sami. Spolu s nami bežia aj ďalší, ktorí milujú Ježiša a Jeho Slovo. A čo je najdôležitejšie, Ježiš slúbil, že nám dá Pomocníka. „A ja budem prosiť Otca a on

vám dá iného Tešiteľa, aby bol s vami až naveky – Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď zostáva pri vás a bude vo vás.“ (Ján 14,16.17)

Na našej ceste životom „nebežíme“ sami. Pomocník nie je len *s nami*, On prebýva *v nás*, aby nás posilňoval a podopieral, keď bežíme a upierame zrak na „Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery“ (Heb 12,2).

Pri písaní tohto textu sa modlím, aby Svätý Duch pôsobil na každého z nás jednotlivo a tiež na nás ako celosvetovú cirkev a priblížil nás k Bohu ako nikdy predtým. Nie je totiž nič dôležitejšie, ako mať silný vzťah s Bohom.

Takže, študujme spolu, aby sme Ho spoznávali, milovali a zotrvali v ňom.

Nina Atchesonová pôsobí pri Generálnej konferencii ako manažérka a hlavná redaktorka učebných osnov sobotnej školy Alive in Jesus. „Alive in Jesus“ je nový, pútavý učebný program vyvinutý Oddelením sobotnej školy a osobnej služby Generálnej konferencie, ktorý vedie deti k živému vzťahu s Ježišom a poskytuje praktickú podporu rodičom, opatrovateľom i učiteľom. (Viac pozri na <https://www.aliveinjesus.info/>.) Autorkiným životným cieľom je inšpirovať ostatných k hlbokému osobnému poznaniu Boha prostredníctvom Jeho inšpirovaného Slova. Atchesonová je vydatá za Matta a spolu majú tri dospelávajúce deti.

Za materiály na štúdium sobotnej školy je zodpovedné Oddelenie sobotnej školy pri Generálnej konferencii Cirkvi adventistov siedmeho dňa a Oddelenie sobotnej školy pri Česko-Slovenskej únii. Text materiálov bol pri preklade upravený podľa pravidiel dohodnutých s Oddelením sobotnej školy pri Generálnej konferencii.

AKO NA TOM SOM?

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Zj 3,14–22; Zj 4,9–11; 1Moj 2,7; 1Moj 3,8–10; Jer 31,3,4; Ján 15,1–11; Rim 8,9–11

ÚVODNÝ TEXT

Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske! (Ján 15,9)

Ako by si opísal svoj súčasný vzťah s Bohom? Je živý a silný? Venuješ čas tomuto vzťahu, skúmaš Božie inšpirované Slovo a rozprávaš sa s Ním ako s Priateľom? Ak áno, koľko času tomu venuješ?

A ako je to s tvojou túžbou hovoriť druhým o Bohu? Chceš sa s ostatnými podeliť o svoju skúsenosť s Bohom, pretože je to ten najúžasnejší vzťah v tvojom živote? Alebo tvoj vzťah s Bohom postupom času slabne a zovšednieva? Áno, Boh je kdesi v tvojom živote, občas Ho oslovíš, ale, úprimne povedané, už to nie je také ako kedysi. Možno si sa už dostal do stavu, ktorý Biblia opisuje ako „vlažný“ (Zj 3,16).

Napadlo ti niekedy, ako sa na nás pozerajú anjeli? Možno uvažujú nad tým, prečo náš život nie je naplnený uctievaním nášho Spasiteľa a Vykupiteľa, prečo naše srdcia nie sú hladné a duše dychtivé po tom, aby sme sa každý deň priblížili k Bohu. Pretože vzťah s Bohom skutočne mení všetko – tu aj vo večnosti. Tento týždeň sa zamyslíme nad súčasným stavom nášho vzťahu s Bohom a nad tým, čo nám v tejto súvislosti radí Biblia. Kým totiž úprimne nezhodnotíme stav, v ktorom sa nachádzame, nemôžeme sa posunúť z miesta, kde sme, na lepšie miesto. Ak však budeme ochotní prijať realitu našej situácie, budeme pripravení počuť riešenie, ktoré nám ponúka Ježiš.

OSNOVA LEKCIE

V prvej lekcii sa spoločne zamyslíme nad súčasným stavom nášho vzťahu s Bohom a nad tým, ako ho vidí On sám. Budeme skúmať biblickú výzvu na prebudenie z duchovnej vlažnosti a na ochotné prijatie pomoci, ktorú ponúka Ježiš.

- Zj 3,14–19: Uvedomenie si duchovnej „vlažnosti“ a sebestačnosti (nedeľa)
- Zj 3,19–21: Výzva na pokánie a zaslúbenie blízkeho spoločenstva s Bohom (pondelok)
- Zj 3,21,22; Jer 31,3,4: Božia večná láska a Jeho túžba pritiahnúť nás k sebe (utorok)
- Ján 15,1–11: Vinič a ratolesti – obraz blízkeho vzťahu s Kristom (streda)
- Luk 11,13: Svätý Duch ako nevyhnutná „miazga“ pre náš duchovný rast (štvrtok)

NAŠA SITUÁCIA

¹⁴Anjelovi cirkvi v Laodicei napíš: **‘Toto hovorí Amen, verný a pravdivý svedok, počiatok Božieho stvorenia: ¹⁵Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiežby si bol studený alebo horúci! ¹⁶Takto, že si vlažný, ani horúci, ani studený, vyplujem ťa zo svojich úst. ¹⁷Veď hovoríš: Som bohatý, zbohatol som, nič nepotrebujem, a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý. ¹⁸Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prepálené ohňom, a tak zbohatol, i biele rúcho, a tak sa zaodel a nebolo vidieť hanbu tvojej nahoty; a masť na pomazanie očí, aby si videl. ¹⁹Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam. Bud’ teda horlivý a kajaj sa!** (Zj 3,14–19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Premýšľal si niekedy nad tým, čo by Ježiš povedal, keby mal opísať tvoj súčasný vzťah s Ním? Možno by povedal, že je silný, alebo že bol silnejší v minulosti. A napadlo ti niekedy, čo by asi Ježiš povedal, keby mal opísať svoj ľud v týchto posledných dňoch? V Zj 3,14–22 to Ježiš skutočne robí.

Začína vyhlásením, že On je „verný a pravdivý svedok, počiatok Božieho stvorenia“ (Zj 3,14). Verný a pravdivý svedok neklame, ale hovorí jasne a čestne.

Uvažuj o úvodnom texte (Zj 3,14–19), v ktorom Ježiš opisuje duchovný stav svojho ľudu dnes (verše 14–17). V čom tieto myšlienky vystihujú tvoju situáciu?

Nám, kresťanom žijúcim v posledných dňoch, Ježiš hovorí, že nás pozná. Vie, že nie sme ani horúci, ani studení. Zdá sa nám totiž, že nič nepotrebujeme. Ako plynú dni, týždne, mesiace a roky, trávime s Bohom trochu času tu a trochu tam, a sme presvedčení, že to stačí. Opak je však pravdou. Boha v skutočnosti potrebujeme oveľa naliehavejšie, než si uvedomujeme alebo pripúšťame. Najlepšie by bolo, keby sme Ho milovali a žili pre Neho naplno, celým srdcom – alebo radšej vôbec nie. Z Božieho pohľadu by to bolo lepšie, než zotrvať v povrchnosti, polovičatosti, vlažnosti. Ježiš hovorí, že nás „vyplúje“ zo svojich úst, pretože chutíme presne rovnako zle, ako žijeme – nemastno, neslano, úplne bez chuti. On to však ešte neurobil a žiada nás, aby sme práve teraz spravili dôležité a odvážne rozhodnutia.

Aká rada zaznieva v Zj 3,18.19?

V staroveku „kúpa“ niečoho znamenala väčšinu výmenu jedného tovaru za druhý. Ježiš štedro ponúka výmenu: našu nevášimavosť za Jeho zlato, biele rúcho a očnú masť. Chce nás urobiť bohatými v Jeho očiach, chce nás prikrýť svojím dokonalým rúchom spravodlivosti a chce nám otvoriť oči, aby sme videli pravdu o tom, ako trvalý vzťah s Ním zmení celý náš život. Ponúka nám všetko, čo naozaj potrebujeme. Najdôležitejšie je pochopiť, že sami si nijako nedokážeme zabezpečiť to, na čom skutočne záleží. Môže to urobiť iba On. A spraví to, ak budeme otvorení pre Jeho pomoc.

APLIKÁCIA

- **V čom potrebuješ prežiť zmenu? Ktoré konkrétne oblasti tvojho duchovného života ti spôsobujú bolesť alebo nespokojnosť? Akú nádej ti ponúkajú dnešné texty?**

POKARHANIE, POKÁNIE A ODMENA

¹⁹Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam. Bud' teda horlivý a kajaj sa! ²⁰Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem jesť s ním a on so mnou. ²¹Toho, kto zvíťazí, posadím so mnou na svoj trón tak, ako som ja zvíťazil a zasadol som so svojim Otcom na jeho trón. (Zj 3,19–21)

„Všetkých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam,“ hovorí Ježiš v Zj 3,19 a pridáva: „Bud' teda horlivý a kajaj sa.“ Nikto z nás nemá vôbec žiadny dôvod tvrdiť, že Ježišovi nezáleží na nás alebo na našej budúcnosti. Keď uvažujeme o ľudskej zlobe a nenávisti, možno nám napadne, že pre Ježiša by bolo jednoduchšie vzdať sa ľudstva a nejsť po bolestivej ceste, ktorú prešiel tu na zemi. Ježiš nás však – pre nás nepredstaviteľne – miluje. A práve táto láska Ho vedie aj k tomu, že nás karhá. Chce, aby sme si uvedomili svoj stav a chce mať s nami oveľa silnejší a hlbší vzťah. Nie je spokojný s naším vlašným postojom, ktorý by sa dal vyjadriť slovami: „Ved' keď budem niečo potrebovať, prídem k Nemu.“

Ježiš nás karhá pre naše vlastné dobro. Vyzýva nás, aby sme sa kajali. Pokánie však môžeme činiť, až keď si uvedomíme, že je s nami niečo zlé. Ježiš nám povedal veľmi presne, v čom spočíva náš problém. A ak si niekto namýšľa, že s ním je všetko v poriadku a že je „bohatý“, v skutočnosti to len svedčí o tom, že je „biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý“ (Zj 3,17).

Aké zaslúbenie zaznieva vo veršoch Zj 3,20.21? Čo potrebuješ urobiť, aby sa toto zaslúbenie stalo v tvojom živote skutočnosťou?

Záverečné verše Zjavenia 3 prinášajú mimoriadne krásny obraz. Boh vesmíru si chce s nami sadnúť za jeden stôl. Túži po vzájomnom spoločenstve a rozhovore pri dobrom jedle. Toto je opis blízkeho, trvalého vzťahu, do ktorého nás Ježiš pozýva.

Ježiš trpezlivo čaká a klope na dvere vášho srdca. Možno ste už videli takýto obrázok v nejakej detskej knihe: pôvabný láskavý Spasiteľ jemne klope na dvere. Nevtrhne dnu, nenúti nás do rozhovoru. Nevnučuje sa. Vie, že sme zaneprázdnení. Čas je však krátky, takže ak Ho počuješ, otvor Mu. Bude tam, aby vstúpil do tvojho života.

Táto metafora ilustruje, aký vzťah chce mať Ježiš s každým z nás. Jedného dňa sa s Ježišom stretneš tvárou v tvár a v úcte a chvále položíš svoju korunu k Jeho nohám s miliónmi ďalšími, ktorí ho budú uctievať (Zj 4,9–11; 5,11–14). Keď sa vtedy vrátiš v mysli k svojim pozemským skúškam a uvedomíš si ich pomínutelnosť – myslíš, že budeš niekedy ľutovať čas, ktorý si strávil s Ježišom na zemi?

- **Práve teraz Ježiš klope. Volá, prihovára sa. Ty potrebuješ urobiť len jediné: vedome sa rozhodnúť a otvoriť Mu svoje srdce. Ako ťa môže uvažovanie o význame Ježišovej obeti na kríži inšpirovať k správne rozhodnutiu?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

VEČNÁ LÁSKA

²¹Toho, kto zvíťazí, posadím so mnou na svoj trón tak, ako som ja zvíťazil a zasadol som so svojím Otcom na jeho trón. ²²Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám. (Zj 3,21.22)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Po opise nášho vlašného stavu nám Ježiš hovorí, že je to niečo, nad čím treba „zvíťaziť“ (Zj 3,21). Pre niektorých z nás to môže byť ten najväčší boj, aký potrebujeme vybojovať: uvedomiť si vlastnú nedostatočnosť a sebestačnosť, prijať Ježišovho pokarhanie, kajať sa, prijať Ježišovo rúcho spravodlivosti a získať oči, ktoré skutočne vidia.

Ježiš úplne rozumie stavu, v ktorom sa nachádzame. Vie o našej ľahostajnosti a vlašnosti – a stotožňuje sa s nami (nie v tom zmysle, že by Ježiš sám bol niekedy vlašný). Hovorí: „Toho, kto zvíťazí... ako som ja zvíťazil.“ (Zj 3,21) Ježiš zomrel, aby nás zachránil. Premohol hriech, aj smrť ako mzdu hriechu (Rim 6,23). Rozumie nášmu zápasu s hriechom a sľubuje, že nám pomôže.

Mnoho ľudí v Biblii odpovedalo na Božie pozvanie vstúpiť do zmluvného vzťahu s Ním. Toto je zastrešujúci príbeh celej Biblie. Keď skúmame biblické príbehy, vidíme rôzne aspekty a prejavy vzťahu Boha s ľuďmi.

Čo sa z uvedených príbehov môžeme naučiť o prístupe Boha k ľuďom v rôznych situáciách?

1Moj 2,7; 3,8–10

1Moj 5,24

1Moj 6,13

1Moj 12,1–4

2Moj 34,29

Či už Boh fyzicky kráčal so svojimi deťmi, alebo sa s nimi len rozprával, pravdou je, že vždy túžil byť blízko ľudí. Bez ohľadu na to, aký je dnes náš vzťah s Bohom, Boh chce byť blízko nás. O tejto myšlienke hovorí aj prorok Jeremiáš: „Zďaleka sa mi zjavil Hospodin: *Miloval som ťa večnou láskou, preto som ti zachoval priazeň. Opäť ťa vybudujem, budeš vystavaná, izraelská panna. Znova sa ozdobíš svojimi bubnami, vyjdeš tancovať v kole tých, čo sa tešia.*“ (Jer 31,3.4)

Či už sa tvoj deň práve začína alebo končí, Boh ťa hľadá a čaká. Chce ti byť čo najbližšie. Chce vybudovať – alebo znovu vybudovať – tvoj vzťah s Ním. Ak sa to nedeje, niečo robíš nesprávne ty, nie On.

APLIKÁCIA

- **Čo môže v tvojom živote práve teraz brániť tomu, aby si mal s Bohom úzky, osobný vzťah? Čo sa s tým dá urobiť?**

„ZOSTAŇTE V MOJEJ LÁSKE“

⁹Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske!¹⁰Ak budete zachovávať moje prikázania, zostanete v mojej láske, ako aj ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske. (Ján 15,8,10)

Učenci nasledovali Ježiša po úzkych schodoch z hornej miestnosti na ulicu. Keď počas jednej z najvýznamnejších nocí v dejinách zeme spolu kráčali do Getsemanskej záhrady, pravdepodobne si neuvedomovali naliehavosť niektorých z posledných slov, ktoré im Ježiš adresoval v „hornej sieni“.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Čo povedal Ježiš v Ján 15,1–11?

Ježiš sám opísal, čo znamená mať skutočne blízky vzťah s Bohom. Všimnime si slovo, ktoré sa tu opakuje nie dva či tri razy, ale desaťkrát: „zostať“ (zostávať, nezostať). „Zostávať“ v Ježišovi znamená žiť v spojení s Ním.

Keď Ježiš stojí tvárou v tvár krížu, nielenže zdôrazňuje veľký význam „zostávania“ v ňom, ale uvádza aj zrozumiteľný praktický aspekt toho, ako sa to má prejavovať v našom živote.

Ako? Ježiš je vinič, my sme ratolesti. Samozrejme, ide o obrazný jazyk. Vďaka nášmu „zostávaniu“ v ňom (teda v spojení s Ním) bude na našich ratolestiach rásť ovocie. Sami nedokážeme prinútiť ovocie rásť. Niekedy môžeme budiť zdanie, že v ňom zostávame, ale chýbajúce ovocie a uschýnanie ratolestí bude svedčiť o opaku. A keď ratolesti uschnú, Vinohradník ich napokon odreže. To postihne každú ratolesť, ktorá neprináša ovocie. A bez Neho ovocie prinášať nemôže.

Zároveň platí, že do života každého z nás prichádzajú rôzne problémy a bolestivé situácie. Ak však zostávame v ňom, z dlhodobého pohľadu práve tieto ťažkosti sa môžu prejavovať bohatou úrodou. Prinášanie ovocia potvrdzuje, kým sme (učenci). Prinášame ovocie, aby sme Jemu (nie sebe) priniesli slávu. Zostávať v Ježišovi znamená žiť podľa Jeho prikázaní, pretože tie sú odrazom Jeho krásneho charakteru nesebeckej lásky. Zostávať v Ježišovi prináša veľkú radosť. Zostávať v Ježišovi znamená robiť to, čo od nás žiada, ako odpoveď na Jeho lásku. „Lebo láska k Bohu je v tom, že zachováваме jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké.“ (1 Ján 5,3)

Ak sa nad tým zamyslíme, zotrvanie v Ježišovi je jednou z protilátok na náš stav v Laodicee (Zj 3,20; Ján 15,4). Je to veľké tajomstvo naplneného a zmysluplného života na zemi a vo večnosti, a predsa tak ľahko zabúdame na Ježišovu radu.

Ježiš každému z nás vlastne hovorí: „Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske!“ (Ján 15,9) Ježišova láska je tým najmocnejším a najpresvedčivejším putom, ktoré nás k Nemu priťahuje. A keď Jeho lásku spoznáme, budeme túžiť odpovedať láskou k Bohu a k ostatným.

- Ako vyzerá „zostávanie v Ježišovi“ v tvojom každodennom živote práve teraz? Čo konkrétne môžeš dnes urobiť, aby si zostal viac spojený s Ním ako pravým Viničom?

APLIKÁCIA

MIAZGA

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia! (Luk 11,13)

My milujeme, lebo on nás miloval prvý. (1Ján 4,19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Zostávanie v Kristovi sa niekedy môže javiť ako niečo príliš náročné. Možno si uvedomujeme, že to potrebujeme, ale zhon života nás vtahuje do svojho prúdu a všetko sa zdá byť príliš komplikované. Nasledovanie Boha môžeme dokonca vnímať ako veľkú záťaž či dokonca príťaž. Deje sa to najmä vtedy, keď na nás niekto neustále tlačí, aby sme nasledovali Ježiša. Takéto prežívanie náboženstva sa môže zdať ako ozajstná drina, pretože ide skôr o vonkajšie činy než o to, čo je v srdci človeka. Nič nemôže byť vzdialenejšie od Božej vôle. Boh totiž túži po vzťahu, ktorého základom je vzájomná láska, nielen pravidlá; vzťah na základe rozhodnutia (v ktorom si najprv On vybral nás), ktorý je založený na láske a slobodnej vôli.

Niekedy môžeme byť s viničom *čistočne* spojení. Nejde však o úplné zostávanie v ňom každým vláknom našej bytosti. Môžeme chodiť do zhromaždenia veriacich, modliť sa a robiť to, o čom vieme, že je správne, ale vo vnútri sa cítime vysilení a vyschnutí. Pravda je takáto: Nemôžeme sa prinútiť zotrvať v Ježišovi, rovnako ako sa ratolesť nemôže sama pripojiť k viniču. Boh nás miloval prvý. On urobil prvý krok. Naša reakcia je vždy reakciou na to, čo Boh pre nás urobil ako prvý.

Ak sa pozrieme na to, ako vinič prežije zimu, zistíme fascinujúcu skutočnosť – púčiky na konároch sa dehydratujú a izolujú od rastového systému až do jari. Keď sa pôda zahreje, korene absorbujú vodu a miazga prúdi cez kmeň viniča do púčikov a potom iniciuje rast. Bez miazgy prúdiacej cez vinič k rastu nedochádza.

Miazga viniča je ako Duch Svätý v našich životoch. Môžeme byť ako suchá ratolesť, ale keď sa rozhodneme tráviť čas s Bohom, Duch Svätý sa do nás vlieva ako miazga z koreňov a privádza nás k životu, aby sme začali rásť. Rovnako ako sa musíme vedome rozhodnúť, že chceme zostať v Ježišovi, musíme tiež prosiť, aby Svätý Duch (miazga) prúdil do našich životov.

Prečítaj si Luk 11,13 spolu s Jer 31,3; 1Ján 4,19 a Rim 8,9–11. Aké je hlavné poslanstvo týchto veršov v kontexte zostávania v Ježišovi?

Svätý Duch je Ten, kto prináša do našich životov rast. On zabezpečuje, aby sme prosperovali a boli spojení s viničom. Denne potrebujeme prosiť Svätého Ducha, ktorý je tu s nami na zemi, aby:

- bol naším Tešiteľom (Ján 14,16–18),
- zjavoval nám Ježiša (Ján 15,26),
- usvedčoval nás z hriechu (Ján 16,7,8) a
- uvádzal nás do všetkej pravdy (Ján 16,13).

APLIKÁCIA

- Znova si prečítaj vyššie uvedený zoznam. Ako môže každý aspekt konania Svätého Ducha ovplyvniť tvoj vzťah s Bohom?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Boh nás miloval skôr, ako sme sa narodili. Už vtedy mal plán poznať nás a túžil, aby sme my poznali Jeho. Vyhľadáva nás ako dobrý Pastier a pozýva nás, aby sme v Ňom zostávali každý deň. Potrebujeme sa len rozhodnúť, odpovedať na Jeho ponuku a potom vymeniť svoju biedu a svoj laodicejský stav za Jeho dobré dary (pozri Zj 3,18.19).

Tak ako pomaly rozvojom letorastov viniča, aj náš vzťah s Bohom môže mať rôznu dynamiku. Niekedy môže napredovať pomaly, nebadane, inokedy môže rásť skokovo ako následok veľmi potrebného dažďa. Bez ohľadu na tempo, akým rastieme, a hojnosť ovocia, ktoré sa v našich životoch rodí, potrebujeme každodennú „miazgu“, teda Svätého Ducha, aby sme zostávali spojení s Ježišom.

„Zostávať v Kristovi znamená stále prijímať Jeho Ducha a bezvýhradne sa odovzdať do Jeho služby. Spojenie medzi človekom a Bohom musí byť stále živé. Ako výhonok viniča ustavične prijíma miazgu zo živého kmeňa, podobne máme aj my zostávať v spojení s Ježišom a vierou od Neho prijímať silu a dokonalosť Jeho povahy.“ (DA 676; CL 439)

„Ako sa má suchá, oddelená ratolesť spojiť s materským kmeňom viniča? Ako sa môže stať účastníkom života a výživy živého viniča? Iba tak, že je zaštepovaná na vinič, a teda je v čo najbližšom vzťahu s kmeňom. Vlákno po vlákne, žilka po žilke sa pevne prichytí životodarného viniča, až kým sa život viniča nestane jedným s ratolesťou a ratolesť neprinesie ovocie viniča.“ (12LtMs, Ms 67, 1897)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Zamyslite sa nad svojím životom. Viete identifikovať nejaké životné udalosti, ktoré vás ukolísali do laodicejského duchovného stavu? A naopak, ktoré udalosti vás priblížili k Bohu?
2. Ellen Whiteová hovorí, že máme „stále prijímať Jeho [Ježišovho] Ducha“. Ako často sa modlíte o pôsobenie Svätého Ducha vo vašom živote? Čo by sa mohlo zmeniť, keby ste Svätého Ducha prijímali každý deň?
3. Čo by sa mohlo zmeniť, keby sme sa ako cirkev vrúcnejšie a pravidelnejšie modlili o Svätého Ducha?
4. Budte k sebe nelútostne úprimní vo veci vášho vzťahu s Bohom a položte si otázku: Aké vedomé rozhodnutia musíte urobiť, aby ste s Bohom prežívali blízkosť, po ktorej On túži, ale vy sa jej bránite?

ZHRNUTIE

Predtým, ako môžeme začať rásť vo vzťahu s Bohom, potrebujeme sa najprv zamyslieť nad tým, aký je náš súčasný vzťah s Ním. Je tento vzťah vlažný? Darí sa našim ratolestiam? Ježiš má pre náš duchovný stav dokonalé riešenie: *zostávať v Ňom*.

Týždeň od 5. do 11. apríla

POZNANIE BOHA A JEHO CHARAKTERU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Moj 3,1–5; 3Moj 20,26; 1Sam 2,2; 1Ján 4,7–19; 1Moj 1,1; 1Moj 2,7; Mat 1,23; Mat 28,20

ÚVODNÝ TEXT

A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného, pravého Boha i toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista. (Ján 17,3)

Ak chceme mať s Bohom silný vzťah, potrebujeme čo najlepšie pochopiť, aký má Boh charakter. Preto sa tento týždeň sústredíme na to, čo Biblia hovorí práve o Božom charaktere. Budeme mať na pamäti dôležitú skutočnosť: „Svet zahaluje temnota plynúca z nepochopenia Boha. Ľudia zaznávajú i jeho povahu. Predstavujú a vysvetľujú si ju nesprávne. Dnes treba hlásať Božie poslanstvo, ktoré posväcuje svojim vplyvom a zachraňuje svojou mocou. Ľuďom treba priblížiť Boží charakter. Do temnoty sveta musí preniknúť svetlo Božej slávy, svetlo jeho dobroty, milosti a pravdy. ... Posledné lúče milostivého svetla, posledné poslanstvo milosti, ktoré treba oznámiť svetu, v tom sa zjavuje Boží láskyplný charakter.“ (COL 415; KP 335)

Vo svojej ľudskej obmedzenosti nedokážeme Boha dostatočne vystihnúť ani opísať. Jediný spôsob, ako čo najlepšie pochopiť Božiu povahu, je vyjsť z toho, čo o Ňom hovorí Biblia. A môžeme sa modliť, aby sme sa o Jeho úžasnej povahe dozvedeli čo najviac a aby to prehĺbilo naše chápanie Boha a Jeho lásky. Takéto pochopenie v nás prebudí túžbu čo najviac sa k Nemu priblížiť, aby sme Jeho lásku a povahu zrkadlili ľuďom naokolo.

OSNOVA LEKCIE

Tento týždeň sa budeme venovať tomu, ako môže lepšie poznanie Boha a docenenie Jeho charakteru posilniť náš vzťah k Nemu. Budeme môcť porovnať satanove obvinenia vznesené proti Bohu s tým, ako sa sám Boh v priebehu dejín nám ľuďom (a nielen nám) predstavuje.

- 1Moj 3,1–5: Satanovo sponchyňovanie Božieho charakteru lásky (nedeľa)
- 1Sam 2,2: Božia „svätosť“ ako typická črta Jeho charakteru (pondelok)
- 1Ján 4,7–12: Božia „láska“ ako typická črta Jeho charakteru (utorok)
- 1Moj 1,1; 2,7: Boh, ktorý nás presahuje, ale je nám aj blízky (streda)
- Mat 1,23: Ježiš ako zjavenie Boha, ktorý je „s nami“ (štvrtok)

JASNEJŠÍ OBRAZ BOHA

¹Had bol najľstivejší zo všetkých poľných zvierat, ktoré utvoril Hospodin, Boh. Povedal žene: „Naozaj vám Boh zakázal jest' zo všetkých stromov záhrady?“ ²Žena mu odpovedala: „Ovocie zo stromov v záhrade jest' smieme, ³ale o ovocí stromu, ktorý je uprostred záhrady, Boh povedal: „Nejedzte z neho, nedotknite sa ho, aby ste nezomreli!“ ⁴No had žene povedal: „Nie, určite nezomriete! ⁵Boh totiž vie, že v deň, keď budete z neho jest', otvorí sa vám oči a budete ako Boh, budete poznať dobro i zlo.“ (1Moj 3,1–5)

Biblia nám prináša najpravdivejší, najjasnejší a najsúdržnejší obraz Boha. Celá Biblia sa snaží odstrániť nepriehľadný závoj medzi našim viditeľným svetom a neviditeľným svetom, ktorý nás obklopuje. Ukazuje nám, odkiaľ sme prišli a kam smerujeme. V konečnom dôsledku sa nám snaží ukázať, kto má vládu nad celým vesmírom a aký tento Vládca je.

Od Genesis až po Zjavenie čítame o jedinom pravom Bohu, ktorý sa nám dáva poznať prostredníctvom Biblie a prostredníctvom Ježiša Krista, vteleného Boha. V Písme nachádzame správy o tom, že Boh je všemohúci (Jób 1,12) a vševediaci (Iz 46,9,10). Dozvedáme sa o Jeho spravodlivosti (Iz 30,18), milosrdenstve (5Moj 7,9), láskavosti a trpezlivosti s nami (Rim 2,4). Biblia hovorí o Božej múdrosti (1Kor 2,7), milosti (2Kor 12,9), o Jeho odpustení (Mat 6,14) a vôle pre naše životy (Jer 29,11). Zdôrazňuje tiež Jeho moc poraziť smrť (Ján 11,25), prináša informácie o Jeho kráľovstve (Ž 47,9), o Jeho večnej povahe (5Moj 33,27) a mnohých ďalších vlastnostiach, ktoré nás motivujú a inšpirujú milovať Ho. Čím viac vieme o Bohu a o tom, aký je, tým viac Ho budeme milovať a túžiť po blízkom a trvalom vzťahu s Ním.

Bol to Lucifer, kto ako prvý zapochyboval o Božom charaktere. Jeho pochybnosti o tom, kto Boh je, viedli napokon k najväčšiemu konfliktu v dejinách nášho vesmíru. Odvtedy „sa satan neustále snaží zamestnávať mysle ľudí vecami, ktoré im bránia v získaní poznania Boha“ (5T 740). Satanovi je jedno, aký obraz Boha máme (panteizmus, ateizmus, deizmus atď.). Najdôležitejšie pre neho je, že je tento obraz skreslený, pokrivený, nepravdivý.

Čo sa z úvodného textu (1Moj 3,1–5) dozvedáme o celi, ktorý satan sledoval pri svojom rozhovore s Evou? Aké klamstvá povedal Eve o Božom charaktere?

Satanovo posolstvo Eve bolo v konečnom dôsledku toto: *Boh pred tebou niečo tají. Boh pre teba nechce to najlepšie. Nemôžeš Mu dôverovať.* Ellen Whiteová túto myšlienku vyjadruje nasledovne: „Satan sa od začiatku veľkého sporu usiloval nahovoriť ľuďom, že Božia povaha je celkom iná, a vyvolať v nich vzburu proti Božiemu zákonu.“ (PP 338; PP /sk/ 248)

- **V čom všetkom je Boží charakter v našom svete skreslený? Myslíš, že si mohol k tomuto skresleniu prispieť niekedy aj ty? Ako? Čo sa s tým dá urobiť?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

BOH JE SVÄTÝ

Budete mi svätí, lebo ja, Hospodin, som svätý. Ja som vás oddelil od národov, aby ste boli moji. (3Moj 20,26)

Nikto nie je taký svätý ako Hospodin, niet nikoho okrem teba, nikto nie je skalou ako náš Boh. (1Sam 2,2)

Takto hovorí Najvyšší a Vznešený, čo tróni večne a sväté je jeho meno: „Prebývam na vysokom a svätom mieste so skrúšeným a pokorným v duchu, aby som oživil ducha pokorných a srdce skrúšených.“ (Iz 57,15)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

O *svätosti* sa bežne príliš nehovorí. Možno je to tak preto, že okolo nás je tak málo svätých vecí. My samozrejme hovoríme o sobote ako o svätom dni a vyznávame, že Boh je svätý. Ale v každodennom živote svätosť chýba.

Keď skúmame vlastnosti, ktoré sa najčastejšie spájajú s Božím charakterom, zistíme, že práve *svätosť* je podstatou toho, kým Boh je. Čo to však znamená?

Čo sa z nasledujúcich textov dozvedáme o Bohu? 3Moj 20,26; 1Sam 2,2; Iz 57,15 a Ezech 38,22.23

Keď Biblia opisuje Boha ako zosobnenie svätosti, znamená to, že v ňom niet žiadneho zla ani hriechu a že stojí úplne mimo nich. Boh je úplne a absolútne dobrý – od začiatku do konca. V tomto zmysle je Božia svätosť základom všetkých Jeho ostatných vlastností.

Uvedme zopár príkladov: Božia láska je *svätá*, čo znamená, že je úplne rýdza a čistá. V takejto láske sa nenachádza nielen žiadne sebeckvo, ale niet v nej ani žiadnych sebeckých motívov. Keď o Bohu hovoríme ako o vševediacom, ide o *svätú* vševediacnosť. Znamená to, že v nej nie sú žiadne zlé úmysly. Dôveroval by si vševediacemu Bohu, keby nebol svätý? Keby Boh nebol svätý, tak by sme mali oprávnený dôvod na strach.

Aj Božia všemohúcnosť je *svätá*. Predstavme si Boha, ktorý je síce všemohúci, ale nie svätý. V takom prípade by mohol byť mocným, zlým tyranom. Iba Božia svätosť nám dáva možnosť, schopnosť aj silu skutočne Ho milovať, pretože Boh je úplne dobrý. Preto je *svätosť* pravdepodobne najdôležitejšou charakteristikou Božieho charakteru, ktorú potrebujeme pochopiť. Je však zároveň jednou z najviac nepochopených Božích vlastností.

Spomeňme si na biblické postavy ako Mojžiš, Izaiáš, Ezechiel, Daniel a Ján, ktoré sa ocitli v Božej prítomnosti. Aká bola ich prvá reakcia? Vyzuli si topánky, zakryli si tvár alebo padli na zem, akoby boli mŕtvi. Ako ľudské bytosti sme takí hriešni a nesyvätí, že nedokážeme zniesť byť v Božej prítomnosti. Žiadny človek, ktorý sa pozrie do Božej tváre, nebude žiť. Podobne, keď Ellen Whiteová mala videnie, často volala: „Svätý... svätý... svätý,“ pretože práve toto slovo najlepšie vystihovalo to, čo videla. A nezabudnime na štyri živé bytosti, ktoré „bez prestania, dňom i nocou“ volajú: „Svätý, svätý, svätý Pán, Boh, Všemohúci, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde.“ (Zj 4,8)

APLIKÁCIA

- Boh je vyjadrením úplnej, rýdzej svätosti. Keď k Nemu prichádzame, potrebujeme Ho vnímať ako svätého. Čo v tebe toto poznanie vyvoláva? Ako toto poznanie formuje pohľad na tvoj vlastný charakter?

BOH JE LÁSKA

⁷Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. ⁸Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska. ⁹Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život. ¹⁰Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy. ¹¹Milovaní, keď si nás Boh tak zamiloval, aj my sa máme navzájom milovať. ¹²Boha nikto nikdy nevidel; ak sa navzájom milujeme, Boh ostáva v nás a jeho láska v nás dosiahla dokonalosť. (1Ján 4,7–12)

Láska je azda najčastejšie slovo, ktoré kresťania používajú na opis Božieho charakteru. Môže to byť kvôli výroku o totožnosti Boha v 1Ján 4,8, kde sa hovorí: „Boh je láska.“ Ján nepovedal, že „Boh je milujúci,“ ani že „Boh je láskavý“. Zdôrazňuje, že „Boh je láska.“ Láska je základom Jeho charakteru, je samotnou podstatou toho, kým Boh je.

Mnoho ľudí vníma obraz Boha z ich ľudskej definície lásky, ktorá je vždy skreslená a nedokonalá. Malo by to byť naopak: naše pochopenie toho, aká je skutočná láska, by malo byť formované tým, kto Boh je a čo o sebe zjavuje vo svojom inšpirovanom Slove.

Čo sa z textu 1Ján 4,7–19 dozvedáme o láske?

Božia láska je dokonalá, slobodná a vo svojej podstate ju definuje práve vzťah. Ján vo svojom prvom liste kladie dôraz práve na vzťah. V opakovanej výzve zaznieva, že máme „zostávať“ v ňom, pretože „my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (1Ján 4,16). Boh je láska a stvoril nás na svoj obraz (1Moj 1,27), aby sme milovali a túžili po láske. V hebrejčine je jedným z hlavných slov pre lásku slovo *chesed*. Toto slovo opisuje Božiu zmluvnú lásku k ľudstvu, ktorá zahŕňa vlastnosti ako lojalita, starostlivosť, vytrvalosť, dobrosrdečnosť a vlúdnosť.

Staroveké jazyky hebrejčiny a gréčtiny používajú na označenie Boha mnoho rôznych mien, ktoré zachytávajú význam a osvetľujú rôzne aspekty Božej nádhernej povahy. Tu sú aspoň dva príklady:

(1) *Adonai* – Pán všetkého, ktorý kraľuje naveky, vo vzťahu k zmluve (1Moj 15,2; Sud 6,15; Mal 1,6; Ž 97,5).

(2) *Jahve-Jiré* – Hospodin sa postará (1Moj 22,13.14).

Najväčším prejavom Božej lásky je v konečnom dôsledku dar Jeho Syna tejto zemi (Ján 3,16), ktorý zomrel za nás, hriešnikov (Rim 5,8). Boh mohol tento dar ľudstvu odoprieť, ale práve pre svoju veľkorysú, radikálnu a nekonečne sebaobetavú lásku poslal Ježiša na zem, aby sme sa mohli slobodne rozhodnúť odpovedať na túto Jeho lásku, zjavenú v Jeho zástupnej smrti za nás. Ježiš preklenul hriechom spôsobenú priepasť medzi nami a Bohom (Iz 59,1.2). A nielen to. Ježiš nám svojím životom ukázal dokonalú povahu Božej lásky (Ján 14,9; Heb 1,3) a práve láskou chce pritiahnúť všetkých ľudí k sebe (Ján 12,32).

- Mnohé Božie mená vo svojej podstate zachytávajú Jeho svätosť a lásku. Prečítaj si 1Kor 13,4–8 a vo všetkých prípadoch nahrad' slovo „láska“ slovom „Boh“. Ako takéto pochopenie rozširuje tvoje vnímanie Božej povahy? Ak by si slovo „láska“ v týchto veršoch nahradil svojim menom, ako by to vystihovalo teba samého?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

BOH V STVORENÍ

Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. (1Moj 1,1)

Vtedy Hospodin, Boh, stvárnil človeka, prach zo zeme, a vdýchol mu do nozdier dych života. Tak sa stal človek živou bytosťou. (1Moj 2,7)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Každý pozná prvé slová Písma: „Na počiatku stvoril Boh nebo a zem.“ Boh je tu v hebrejčine pomenovaný ako *Elohim*. Toto slovo môže byť v množnom čísle na označenie falošných „bohov“. Ale keď sa vzťahuje na jedného pravého Boha, opisuje Všemohúceho a Vševediaceho Stvoriteľa celého stvorenia, transcendentného Boha, ktorý presahuje naše chápanie a zároveň má nad všetkým moc a všetko riadi. Je taký mocný, že Jeho slovom vzniká nová realita, tvorí sa to, čo nebolo.

V ďalšej kapitole (1. Mojžišova 2) sa však pre označenie Boha objavuje iné meno: *Jahve* (v slovenčine väčšinou prekladané ako Hospodin). Toto meno sa spája s *Elohim* (*Jahve Elohim*), tým istým Všemohúcim a Vševediacim Bohom. Meno *Jahve* je však osobnejšie meno jediného pravého Boha, často používané na zdôraznenie toho, že Boh je Bohom zmluvy v láskyplnom vzťahu so svojim stvoreným ľudom.

Porovnaj opisy Boha v 1Moj 1,1 a 1Moj 2,7. V čom sú podobné a v čom sa odlišujú?

V obraze vyjadrenom v 1Moj 2,7 si môžeme predstaviť Boha, ktorý sa skláňa a vlastnými rukami tvorí z prachu zeme prvú ľudskú bytosť. „Vtedy Hospodin, Boh, stvárnil človeka, prach zo zeme, a vdýchol mu do nozdier dych života. Tak sa stal človek živou bytosťou.“ Toto je Boh, ktorý sa približuje – tak blízko, že vdychuje Adamovi do nozdier dych života. Meno *Jahve* predstavuje dôvernejší obraz Boha. Mojžiš používa v prvých dvoch kapitolách Biblie obe mená, aby nám opísal dve dôležité charakteristiky Boha: (1) Boh je *Elohim*, transcendentný, teda nad svojim stvorenstvom, nekonečný, svätý a odlišný od stvorenia. (2) Boh je *Jahve*, imanentný, teda prítomný vo stvorení, konajúci vo svete aj v človeku.

Je dôležité uvažovať o Bohu v týchto dvoch aspektoch. Ako povedal Pavol Aténčanom na vrchu Mars: „Od nikoho z nás nie je ďaleko. V ňom žijeme, hýbeme sa a sme.“ (Sk 17,27.28)

Pri štúdiu Písma sa usilujme získať jasný a vyvážený obraz Boha, ktorý Písmo ponúka. Vďaka poznávaniu Božieho charakteru môžeme rásť vo vzťahu s Ním. Preto je dôležité čítať všetky časti Biblie, a nezameriavať sa len na jednu časť. Čím viac sa dozvedáme o Božom charaktere, tým viac sa Ho naučíme milovať.

APLIKÁCIA

- Prečítaj si, ako Elihu opisuje niektoré Božie vlastnosti (Jób 36,24–33 a Jób 37). Potom si prečítaj Božie vyhlásenie o Jeho všemohúcnosti v Jób 38 a 39. Čo nám tieto pasáže odhaľujú o Bohu?

EMANUEL – BOH S NAMI

Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená: Boh s nami. (Mat 1,23)

¹⁹Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha ²⁰a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta. (Mat 28,19.20)

Ktorú biblickú charakteristiku Boha by si ponúkol neveriacemu človeku pri opise Božieho charakteru?

Samozrejme, najlepšie by bolo začať s osobou Ježiša. Biblia hovorí, že Ježiš nielen zrkadlí Boha, On Boha zjavuje. Túto skutočnosť opisuje mnoho biblických textov. Veľmi jednoznačne to Ježiš vyjadruje v Evanjeliu podľa Jána, kde hovorí: „Kto videl mňa, videl Otca.“ (Ján 14,9) Aby sme sa dozvedeli viac o tom, aký je Boh, mali by sme sa pozrieť na Ježiša – na Jeho slová, Jeho skutky, Jeho konanie, Jeho veľkú lásku k ľudstvu prejavenu smrťou na kríži a na Jeho zmŕtvychvstanie.

Otcova láska a starostlivosť je najzreteľnejšie vyjadrená prostredníctvom Jeho Syna, Ježiša Krista. Nádhera Biblie spočíva aj v tom, že máme k dispozícii štyri bohaté pohľady na Ježišov život. Vďaka nim si môžeme urobiť farbistý obraz o tom, aký je. Matúš, ktorý ako Žid písal najmä Židom, predstavuje Ježiša ako dlho očakávaného Mesiáša, ktorý naplnil to, čo bolo predpovedané prorokmi. Marek opisuje Ježiša žijúceho aktívnym životom služby a obete. Vždy myslel na druhých a vždy citlivo reagoval na vôľu svojho Otca. U Lukáša nachádzame najviac zmienok o Ježišových pocitoch. Ukazuje Jeho dokonalé človečenstvo a súčiť s padlým ľudstvom. Tento záznam nás má zároveň uistiť o pravdivosti toho, čo sa o Ježišovi dozvedáme (Luk 1,3.4). A napokon, Ján predstavuje Ježiša ako vteleného Božieho Syna. Pozýva nás veriť, že Ježiš je naozaj tým, za koho sa vydáva. Práve táto viera má naplno prebudiť náš duchovný život.

Hoci sa všetky štyri evanjeliá venujú rovnakej téme, „nepredstavujú skutočnosti rovnakým spôsobom. Každý pisateľ má svoju vlastnú skúsenosť a táto rozmanitosť rozširuje a prehľbuje poznanie, ktoré prinášajú, aby naplnili potreby rôzneho spôsobu uvažovania.“ (15LtMs, Ms 105, 1900) Ktoré evanjelium si čítal naposledy ty?

V Mat 1,23 dostáva Ježiš konkrétne meno. Prečo je to dôležité pre pochopenie Božej povahy? Prečítaj si Mat 28,19.20 a zameraj sa na poslednú časť 20. verša. V čom sú si obe state podobné?

Dotkli sme sa len povrchu veľmi širokej témy, ktorou je Božia povaha. Boh je väčší a presahuje všetko, čo si dokážeme predstaviť. Všetky hĺbky Jeho charakteru budeme poznávať po celú večnosť.

- Boh si zaslúži našu chválu za to, kým je, čo pre nás urobil a čo každý deň koná v našich životoch. Venuj teraz chvíľu modlitbe chvály Bohu za to, kým je. Bud' konkrétny v tom, čím Biblia teba osobne oslovuje, keď hovorí o Bohu. (Napríklad: „Ďakujem Ti, Bože, že si _____, ako mi hovoríš v _____.“)

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Boh povoláva svoj ľud, aby predstavoval Jeho charakter. Aby sme vedeli zrkadliť Boží charakter, musíme Ho osobne poznať. Áno, máme nevýhodu, pretože naše vnímanie je poznačené hriechom a príliš často Jeho svätým a dokonalým cestám nerozumieme. Najlepší spôsob, ako Boha poznávať, je prostredníctvom skúmania Jeho slova, Biblie.

„Všetka otcovská láska, ktorá po celé generácie prechádzala ľudskými srdcami, a všetky pramene nehy, ktoré sa otvárali v dušiach ľudí, sú v porovnaní s nekonečnou, nevyčerpatelnou Božou láskou len malým potôčikom v bezbrehom oceáne. Jazyk to nie je schopný vypovedať, pero to nedokáže opísať. Môžeme o tom rozjímať každý deň svojho života, môžeme usilovne skúmať Písmo v snahe pochopiť to, môžeme v snahe pochopiť lásku a súcitiť nebeského Otca použiť každú silu a schopnosť, ktorú nám Boh dal, a napriek tomu nás bude nekonečne presahovať. Túto lásku môžeme študovať celé veky, ale nikdy úplne nepochopíme dĺžku a šírku, hĺbku a výšku Božej lásky, ktorá dala svojho Syna, aby zomrel za svet. Ani samotná večnosť nebude stačiť na úplné zjavenie tejto lásky. Ale keď budeme študovať Bibliu a rozjímať o Kristovom živote a pláne vykúpenia, tieto veľké témy sa budú nášmu chápaniu otvárať čoraz viac.“ (5T 740)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Keď sa zamyslíte nad Božími vlastnosťami, ktoré sme tento týždeň študovali, ktorá z nich najviac ovplyvnila vaše chápanie Boha?
2. Aké ďalšie Božie vlastnosti by ste si mohli preštudovať, aby ste prehĺbili a posilnili svoj vzťah s Bohom?
3. S členom rodiny alebo priateľom si prečítajte alebo si vypočujte 1. kapitolu knihy *Cesta ku Kristovi*, „Božia láska k človekovi“. Prediskutujte spolu tému, ktorej sa venuje. Aké nové poznatky o Božom charaktere a Ježišovi predstavuje táto kapitola?
4. Mnoho ľudí má skreslený obraz o Bohu. Ježiš prišiel, aby tento obraz obnovil. Čo môžete urobiť, aby ste sa podelili o jasný a presný obraz Božieho charakteru s tými, ktorí sú okolo vás?
5. Znova sa zamyslite nad tým, čo ste sa naučili v pondelňajšej časti. Hoci sme evidentne hriešni a nie svätí, Biblia tiež jasne vyhlasuje, že Boží ľud žije svätým životom. Prečítajte si texty 1Pet 1,13–16; Rim 6,22 a Heb 12,14. Boh je svätý a pozýva nás, aby sme boli svätí aj my. Ale čo v skutočnosti znamená žiť svätý život?

ZHRNUTIE

Boh túžil mať s nami blízky vzťah od počiatku stvorenia. Hoci naše chápanie Jeho charakteru je terčom satanových útokov, Boh sa nám najjasnejšie zjavuje prostredníctvom svojho Slova a života svojho Syna, Ježiša. Ak chceme prehĺbiť náš vzťah s Bohom, potrebujeme mať čo najjasnejší a najpresnejší obraz toho, aký Boh je.

PÝCHA A POKORA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Ján 2,15–17; Luk 18,9–14; 1Ján 1,9; Heb 11,24–26; Luk 22,24–27; Fil 2,3–8

ÚVODNÝ TEXT

Ved' každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený. (Luk 14,11)

Všetci poznáme ľudí s veľkým egom. Sú to tí, čo sú presvedčení o vlastnej neomylnosti a dokonalosti. Možno sa nám vybaví tí, čo chcú všetkých ovládať a mať všetko pod kontrolou. Nepočúvajú rady druhých a nie sú ochotní podrobiť sa konštruktívnej kritike. A nemálo je aj tých, ktorí neustále vytvárajú konflikty a živia sa ponížovaním iných. Keď o tom uvažujeme, určite nám napadnú príklady ľudí, ktorí zodpovedajú spomenutým charakteristikám. Je tu však veľmi dôležitá otázka: *A čo ja?* Ak len ukazujem prstom na druhých a nie som ochotný si pripustiť ani len náznak pýchy vo vlastnom živote, potom celkom určite klamem samého seba.

Každý z nás už niekedy zápasil s problémom vlastnej pýchy. Všetci sme už zažili chvíle, keď sme chceli vyzeráť, správať sa, hovoriť alebo sa zdať lepší ako ľudia okolo nás, pretože sme boli presvedčení, že aspoň v niečom určite lepší sme. Ktosi to raz vyjadril takto: Pýcha pramení z túžby ukázať, že naše životy majú skutočnú hodnotu. To je však niečo, čo si vôbec nepotrebujeme dokazovať. Naše životy totiž majú veľkú hodnotu, pretože nás stvoril Boh a zomrel za nás Ježiš Kristus.

Tento týždeň preskúmame, aký vplyv môže mať pýcha na náš vzťah s Bohom a na naše vzťahy s inými ľuďmi. Pozrieme sa, čo nás Biblia učí o postoji pokory voči Bohu a tiež voči ostatným ľuďom.

OSNOVA LEKCIE

Pri štúdiu tejto lekcie budeme skúmať ničivý vplyv pýchy na náš vzťah k Bohu aj k ľuďom okolo nás. Na príkladoch niekoľkých biblických postáv uvidíme nielen negatívny vplyv pýchy, ale aj to, ako môže naše životy premeniť skutočná (zdravá) pokora.

- 1Ján 2,15–17: Varovanie pred nebezpečenstvom pýchy (nedeľa)
- Luk 18,11–14: Podobenstvo o farizejovi a colníkovi – príklady pýchy a pokory (pondelok)
- Heb 11,24–26: Mojžiš – príklad pokorného rozhodnutia pre život služby (utorok)
- Luk 22,24–27: Ježišovi učeníci a ich boj s pýchou (streda)
- Fil 2,3–8: Kristus ako najvyšší vzor pokory a služby (štvrtok)

V ZOVRETÍ PÝCHY

¹⁵Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska. ¹⁶Ved' nič z toho, čo je vo svete – žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a vystatovanie sa blahobytom –, nie je z Otca, ale zo sveta. ¹⁷A svet sa pomíňa aj so svojou žiadostivosťou. Kto však plní Božiu vôľu, zostáva naveky. (1Ján 2,15–17)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď sa povie „pýcha“, mnohým sa v mysli vybaví páv s farebným chvostom, všetkými opovrhujúci politik, samolúby zbohatlík alebo namyslená celebrita. Pýcha je prejavom nadmerného sebavedomia, povýšenosti a presvedčenia, že sme dôležitejší alebo lepší než ostatní ľudia. Pýcha je pocit, na ktorý by sme sa nemali spoliehať.

Pýcha sa prvýkrát objavila u Lucifera, zastierajúceho cheruba, ktorý slúžil Bohu. Nevieme, kedy ani ako sa mu sebecké myšlienky vkradli do srdca, ale vieme, že priviedli vesmír k tomu, čo dnes nazývame veľký spor. Vidíme, že satan je opakom Boha. (Porovnaj Iz 14,12–14 a Fil 2,5–11.) V dôsledku toho náš svet zápasí s následkami hriechu odvtedy, čo satan zasial pochybnosti do mysle Adama a Evy a potom ich pokúšal, aby milovali a dôverovali viac sebe ako Bohu.

Prečítaj si 1Ján 2,15–17. Aké tri hlavné skutočnosti nás táto pasáž učí o pýche a láske k svetu?

V kontexte, v ktorom o pýche uvažujeme, je pýcha vyjadrením povýšenosti, márnomyseľnosti a prehnaneho sebavedomia. Samozrejme, je legitímne vyjadriť ocenenie, keď človek svojím konaním niečo dosiahol alebo prekonal ťažkosti. Vtedy je namieste povedať: „Som na teba taký hrdý (pyšný)!“ Je dôležité pochopiť, že snaha o dokonalosť, uznávanie a oceňovanie darov a schopností, ktoré vám Boh dal, nie je nevyhnutne prejavom pýchy. Podľa Písma existuje správny druh *sebalásky* (spomeňme aspoň Ježišov príkaz v Mar 12,31, kde hovorí, aby sme milovali bližných ako seba samých). Vždy však ide o *nesebeckú* lásku. O pýchu nejde ani vtedy, keď je Boh prítomný v ich živote a oni sa usilujú čo najlepšie využiť svoje dary (pozri 1Tim 3,1). Ľudia sú opantaní pýchou, keď sú namyslení, preceňujú svoj podiel na úspechoch a nevzdávajú Bohu slávu za to, čo v ich živote koná.

Mali by sme mať vždy na pamäti, že naša hodnota sa nemeria ani naším majetkom, ani našimi schopnosťami a úspechmi. Naša hodnota by mala vždy pochádzať od Boha, pretože všetko, čo máme, dokonca aj to, čo nás pokúša k pýche, pochádza aj tak iba od Neho. Na toto nesmieme nikdy zabudnúť.

APLIKÁCIA ■ **Polož si otázku: Koľko pýchy je vo mne? Ako môže moje nadmerné sebavedomie a pýcha ovplyvňovať môj vzťah s Bohom a s ostatnými?**

SPRÁVNE HODNOTENIE SAMÉHO SEBA

¹¹Farizej stál a takto sa v duchu modlil: ‚Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodliví, cudzoložníci alebo ako tento mýtnik.‘

¹²Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo získam.

¹³Mýtnik však stál v dialke a neodvážil sa ani len oči zdvihnúť k nebu, bil sa do prs a hovoril: ‚Bože, buď milostivý mne hriešnemu.‘ ¹⁴Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený, a tamten nie. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponizuje, bude povýšený. (Luk 18,11–14)

Dvaja muži idú do chrámu modliť sa. Jeden je vážny starší, ktorý hrdo nakráča dopredu pred celé zhromaždenie. Začne sa nahlas modliť a ďakuje Bohu za to, aký je on sám dobrý a bezchybný. Ten druhý človek, vyvrhel' z okraja spoločnosti, stojí úplne vzadu. Jeho oči sú plné sĺz, plecica ovisnuté pod ťarchou hriechu, ktorý si nesie. Kdesi v najtmavšom kúte chrámu padá na kolená a zúfalo šepká: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ (Luk 18,13)

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si Ježišovo podobenstvo o farizejovi a mýtnikovi (Luk 18,9–14). Ako vnímaš týchto dvoch mužov? Ako o nich uvažoval Ježiš? Aké dôležité ponaučenie vyplýva z tohto príbehu pre každého z nás?

Človek môže veľmi ľahko sklznúť do toho, že sa začne vychvaľovať alebo vyvyšovať. Niekedy sa takéto konanie stane našou druhou prirodzenosťou. Túžime dať ostatným vedieť o svojich úspechoch a o tom, ako sa nám darí. Nič z toho však nijako nemení naše meno ani renomé v očiach neba. V skutočnosti je to presne naopak, než by sme očakávali. Všetkým, „čo boli presvedčení, že sú spravodliví a ostatnými pohrdali“ (Luk 18,9), Ježiš veľmi dôrazne hovorí, že „každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponizuje, bude povýšený“ (Luk 18,14). Ježiš nám zároveň radí, aby sme si sadli na najnižšie miesto a nechali hostiteľa, aby nás povýšil, ak si to želá (Luk 14,8–10). Toto „obrátené“ kráľovstvo, o ktorom Ježiš učí, je opakom toho, čo by sme očakávali. „Kristus môže zachrániť len toho, kto uznáva, že je hriešny.“ (COL 158; KP 121)

Prvým krokom na našej ceste za ospravedlnením je uvedomiť si, že sme hriešni a zúfalo potrebujeme Krista. Potom môžeme k Nemu prísť s dôverou, že „ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti.“ (1Ján 1,9)

Čím bližšie budeme ku Kristovi, tým viac si budeme uvedomovať svoju hriešnosť a nehodnosť. „Správne sa poznať môžeme iba pri pohľade na Krista. Ľudia si o sebe veľa myslia, lebo ho nepoznajú. Svoju veľkú úbohosť a bezmocnosť si uvedomujú len pri uvažovaní o Kristovej čistote a dokonalosti. Vtedy chápeme, že v rúchu vlastnej spravodlivosti sme tak beznádejne stratení ako všetci ostatní hriešnici.“ (COL 159; KP 122)

Čo si teda Boh myslí o pyšných? Peter vo svojom liste píše: „Boh sa pyšným protiví a pokorným dáva milosť.“ (1Pet 5,5) Toto vyjadrenie je veľmi jednoznačné!

- **Kedy si naposledy zažil vedomie Božej milosti? (V skutočnosti by sme túto milosť mali zažívať denne.) Milosť by sme mali prejavovať aj ostatným. Venuj teraz čas modlitbe a pros Boha, aby ťa pokoril pod svoju mocnú ruku, aby ťa v pravý čas mohol práve On povýšiť.**

APLIKÁCIA

MOJŽIŠ, POKORNÝ SLUŽOBNÍK

²⁴Keď Mojžiš dospel, vo viere odoprel volať sa synom faraónovej dcéry.

²⁵Radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasné potešenie z hriechu,

²⁶a Kristovu potupu pokladal za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta. Mal totiž na zreteli budúcu odmenu. (Heb 11,24–26)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Veľkolepé sály egyptského paláca sa pýšili honosnosťou, pôžitkami a pohodlím. „Mojžiš bol takto vychovaný vo všetkej múdrosti Egyptanov a bol mocný vo svojich slovách i skutkoch.“ (Sk 7,22) Mojžiš mal na dosah život prekypujúci mocou, bohatstvom a obdivom. On si však vybral niečo úplne iné. „Ako dejepiscovi, básnikovi, filozofovi, vojvodcovi a zákonodarcovi sa mu nikto nevyrovnal. Napriek tomu mal v sebe toľko mravnej sily, že odolal vyhladkam na získanie bohatstva, moci a slávy, a radšej zvolil protivenstvo znášať s ľudom Božím, ako mať chvílkový pôžitok z hriechu. (Heb 11,25)“ (PP 246; NÚD 119)

Prečo sa podľa úvodného textu (Heb 11,24–26) Mojžiš rozhodol v živote pre inú cestu a pokoril sa?

Ak vezmeme do úvahy, akým mocným mužom bol Mojžiš a odkiaľ pochádzal, jeho neskoršia pokora je naozaj pozoruhodná. Napriek predchádzajúcim hriešnym činom prameniaticim z jeho impulzívnosti (2Moj 2,12), Mojžiš sa vzdal svojej pýchy, márnomyseľnosti a povýšenosti. Jeho triedou sa stali skalné hory a Hospodin ho štyridsať rokov učil, čo potreboval vedieť, aby vyviedol národ z otroctva a mohol ho priviesť do Zaslúbenej zeme. Áno, Mojžiš mohol zostať v Egypte a žiť život naplnený bohatstvom a mocou. Keď však premýšľal o večnosti, tieto pozemské hodnoty stratili svoj zmysel. Hospodin mu dal veľmi konkrétne poverenie a Mojžiš sa rozhodol konať podľa neho.

V tejto súvislosti zaznieva veľmi dôležité konštatovanie: „Mojžiš bol veľmi pokorný človek, najpokornejší, aký kedy na zemi žil.“ (4Moj 12,3) Mojžiš, jeden z najvýznamnejších patriarchov Biblie, je známy svojou pokorou a miernosťou. Predstavme si, ako by vyzeral Mojžišov život a ako by viedol hebrejský národ, keby sa do dôležitých udalostí v jeho živote vkradla pýcha. Predstavme si pyšného a namysleného Mojžiša pri horiacom kríku, počas egyptských rán, pri prechode cez Červené more, počas udalostí spojených s padaním manny, pri priamom rozhovore s Hospodinom alebo pri prijatí Desatora.

APLIKÁCIA

- **Uvažuj, ako by niekto opísal tvoj život. Zaradil by do opisu tvojej povahy prídavné mená „pokorný“ alebo „mierny“? Prečo áno alebo prečo nie? Pravdou je, že sami od seba sa pokornými stať nemôžeme. Hriech je súčasťou našich životov, a preto tak veľmi potrebujeme Ježiša.**

NAJVÄČŠÍ PRIESTUPOK

²⁴Vznikla medzi nimi aj hádka, kto z nich je najväčší. ²⁵Povedal im: „Králi národov panujú nad národmi, a tí, čo majú nad nimi moc, si hovoria dobrodinci. ²⁶Vy tak nerobte! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník. ²⁷Lebo kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí? Ale ja som medzi vami ten, čo obsluhuje.“ (Luk 22,24–27)

Predstav si, že si Ježišovým učeníkom. Putuješ s Ním, jete rovnaké jedlo, spíš v Jeho blízkosti a učíš sa od Neho – a On mení nespočetné životy, vrátane toho tvojho. Ľudia sa dožadujú stretnutia s Ním a ty si začínaš uvedomovať, aké výnimočné je, že si ťa vybral za jedného z dvanástich, ktorí sú Mu najbližšie. Potom si začneš klásť otázku: Kto je v skutočnosti najväčší, najdôležitejší z Jeho učeníkov?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Ako Ježiš reagoval na spor učeníkov o to, kto z nich je „najväčší“ (Luk 22,24–27)? Ktorý výrok vystihuje podstatu Ježišovho poslania?

Mohlo by sa zdať, že po všetkom tom čase, ktorý učeníci strávili v Ježišovej blízkosti, bude tento druh debaty to posledné, čo im napadne. Opak bol však pravdou.

Namiesto toho, aby boli títo muži spokojní so svojím povoláním, v ich srdciach začala rásť pýcha. Napokon každý z nich dospel k presvedčeniu, že je lepší než tí ostatní. Podobné myšlienky môžu veľmi ľahko ovládnuť naše uvažovanie. „Pýcha a pocit nadradenosti sú Bohu odporne a človeka ničia viac, než čokoľvek iné. Najťažšie, ak nie priamo nemožné, je zbaviť sa týchto hriechov.“ (COL 154; KP 117)

Ide o naozaj vážny problém. Naša pýcha sa totiž Bohu protiví a uráža Ho viac ako čokoľvek iné. Ide o charakterovú črtu, ktorú je ťažké prekonať, pretože si často neuvedomujeme jej podstatu. Keď sme totiž v stave sebedomej samolúbosti, nedokážeme sa na seba pozrieť kriticky. Ovláda nás pýcha. Potrebujeme sa preto zastaviť a preskúmať, ako na tom sme. Prosme Boha, aby nám otvoril oči a ukázal nám náš skutočný stav, pretože pýcha môže byť tou najväčšou prekážkou budovania blízkeho vzťahu s Bohom.

- Ak si uvedomuješ, že iba Boh môže odstrániť z tvojej duše pýchu a sebeckosť, zastav sa a hneď teraz sa pomodli nasledovne: „Zachráň ma, Pane, aj napriek mojej slabosti a sebeckosti. Vezmi si moje srdce, lebo sám ti ho neviem odovzdať. Patrí tebe. Očisť ho a udržuj ho v čistote, pretože ja to nedokážem. Stvárňuj ma, pretvor ma a povznes do čistého prostredia, aby mojím vnútrom mohol pretekať prúd tvojej lásky.“ (COL 159; KP 122)

APLIKÁCIA

POZRI SA NA NEHO

Lebo kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí? Ale ja som medzi vami ten, čo obsluhuje. (Luk 22,27)

³Nič nerobte z ctižiadostivosti ani pre márnú slávu, ale radšej v pokore pokladajte iných za vyšších od seba ⁴a nevyhľadávajte každý iba svoje záujmy, ale aj záujmy druhých. ⁵Zmyšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš: ⁶On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ⁷ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobným ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ⁸ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži. (Fil 2,3–8)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Aké kľúčové posolstvo zaznieva pre všetkých Kristových nasledovníkov vo verši Luk 22,27?

V ostrom kontraste s povýšeneckým postojom učeníkov a ich túžbou prevyšovať ostatných stojí Ježiš – vrcholný príklad pokory. Ten Ježiš, ktorý učeníkom povedal: „Ale ja som medzi vami ten, čo obsluhuje.“ (Luk 22,27) Ježiš sa každý deň vydával tým, ktorí to potrebovali. On bol plný súcitu a ľudí naokolo vnímal ako ovce bez pastiera. Vedel, že ľudstvo Ho potrebuje viac než čokoľvek iné v živote, hoci len málokto si uvedomoval túto jednoduchú pravdu. Ježiš sa vzdal neba, aby zomrel za ľudí v nádeji, že pochopia Jeho skutok milosti a zareagujú na Jeho pozvanie vytvoriť si s Ním spásonosný vzťah.

Ako Pavol opisuje život kresťana vo svetle kríža (Fil 2,3–8)? V čom je nám Ježiš príkladom?

Ježiš pre nás urobil *všetko*. Na svojich pleciach niesol náš hriech. Keď sa zastavíme a budeme dostatočne dlho uvažovať o Jeho skutočnej veľkosti, potom si určite uvedomíme nielen svoju hriešnosť, skazenosť a nečistotu, ale aj to, ako zúfalo potrebujeme, aby sa stal Ježiš súčasťou nášho života.

Keď na Neho budeme hľadieť, uvedomíme si, že všetko ostatné (najmä my sami a naša povýšenosť) je úplne bezvýznamné a nepodstatné. Tým najdôležitejším sa pre nás stane poznanie, kto je Ježiš, čo vykonal a ako veľmi miluje svoje stvorenie. Pohľad upretý na Ježiša spôsobí, že naše márnomyseľné „ja“ sa stratí v prachu.

Ježiš. Aké krásne, majestátne a mocné meno. On je stelesnením pokory. Keď Mu otvárame srdce, poznávame Ho a uvedomujeme si, čo pre nás urobil. Keď dovolíme Jeho slovám života preniknúť do našej mysle, pochopíme, akí sme v skutočnosti úbohí vo svojej samolúbosti a namyslenosti. Ak mali problém s pýchou Jeho vyvolení a milovaní učeníci, ktorí žili s Ním a učili sa od Neho, nemôžeme si klamať, že s nami je všetko v poriadku. V konečnom dôsledku môžeme rásť vo svojom vzťahu s Ježišom iba vtedy, keď sme pokorní.

APLIKÁCIA

- **Stráv s Ježišom práve teraz nejaký čas navyše. Vezmi si Bibliu, pero a denník alebo kúsok papiera a nájdi si tiché miesto – možno aj vonku. Pozvi Boha, aby obmäkčil tvoje srdce a prehovoril k nemu. Odpíš si Žalm 138. Ktoré slová a myšlienky ťa pri písaní najviac zaujali? Prečo?**

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Čím bližšie prichádzame ku Kristovi a čím lepšie poznávame čistotu jeho povahy, tým lepšie chápeme závažnosť hriechu a tým menej sa budeme vyvyšovať. Ľudia, ktorých Boh považuje za svätých, nedávajú na obdiv vlastnú dobrotu.“ (COL 160; KP 122)

„Slávu predchádza pokora. Na významné miesto pred ľuďmi volí nebo takého pracovníka, ktorý vie – ako Ján Krstiteľ – zaujať nízke postavenie pred Bohom. Najúspešnejším pracovníkom v Božom diele je učeník s detinskou prostotou a pokorou. Nebo pomáha tomu, kto nehladá vlastnú slávu, ale usiluje sa o záchranu ľudí. ... Boh obchádza tých, čo sa vedome nazdávajú, že jeho slávne dielo sa bez nich nezaobíde. ... Ježiš sa neuspokojil s tým, že svojim učeníkom vysvetlil podstatu svojho kráľovstva. Predovšetkým potrebovali nové srdce, ktoré bude v súlade s jeho zásadami. ... Nebo si cení jednoduchosť, nezištnosť, úprimnosť a dôverčivú lásku dieťaťa. To sú znaky pravej veľkosti. ... Boh si váži úprimného a skrúšeného človeka. Svoju pečať nedáva ľuďom podľa postavenia, bohatstva či rozumových schopností, ale podľa toho, ako sú zjednotení s Kristom.“ (DA 436.437; CL 285)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Aké ďalšie postrehy o pýche a pokore nám prinášajú nasledujúce pasáže? Mat 23,12; Ž 25,9; Ž 149,4 a Jak 4,6.10
2. Úprimne sa zamyslíte: Kedy ste naposledy „dávali na obdiv vlastnú dobrotu“? Ako to ovplyvnilo váš vzťah s Bohom alebo s tými, pred ktorými ste sa „predvádzali“?
3. Čo by ste mohli vo svojom živote zmeniť, aby ste sa pokorili pred Bohom a posilnili tak svoj vzťah s Ním?

ZHRNUTIE

Pýcha môže byť jednou z najväčších prekážok rastu vo vzťahu s Bohom. Ak si vo svojej samolúbosti a povýšenosti neuvedomujeme, ako veľmi tento vzťah potrebujeme, jednoducho ho nebudeme rozvíjať. Naproti tomu Ježiš bol najpokornejším človekom na zemi a najdokonalejším príkladom toho, ako mať blízky vzťah s Bohom.

Týždeň od 19. do 25. apríla

ÚLOHA BIBLIE V NAŠOM DUCHOVNOM ŽIVOTE

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Plač 3,22,23; 2Tim 3,15–17; Ján 17,17; Ef 1,13; Ž 119,11; 1Kor 2,14

ÚVODNÝ TEXT

Veď Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca. (Heb 4,12)

Biblia. Väčšina z nás má doma hneď niekoľko rôznych prekladov alebo for-
mátov. História tejto knihy je naozaj bohatá. V priebehu dejín ju prepisovali,
prekladali a – často tajne – rozširovali, ale aj zakazovali, či dokonca pálili. Ide
o jednu z najstarších kníh. Patrí medzi najvydávanéjšie knihy na svete, mini-
málne jej časti sú preložené do všetkých známych jazykov. A treba dodať, že
mnoho ľudí obetovalo svoj život, aby sa Biblia zachovala až do dnešných dní.
Aké miesto má Biblia v tvom živote? Každodenne ju otváraš a čítaš, alebo leží
na tvom nočnom stolíku či v knižnici a zapadá prachom? Máš toho každý
deň príliš veľa na to, aby si si našiel čas na skutočné štúdium Božieho slova?

Božie slovo je živé a mocné. Boh každého z nás pozýva, aby sme ho nechali
prehovoriť k nášmu srdcu. Chce nás povzbudzovať, smerovať, viesť, meniť
a dávať nám nádej.

Na Bibliu by sme sa nemali pozeráť len ako na učebnicu či zbierku starých
príbehov. Je to skôr krásny a hlboký opis toho, ako sa Stvoriteľ vesmíru snaží
priblížiť nás k sebe. Ak túžime rásť vo svojom vzťahu s Bohom, najlepšie, čo
môžete urobiť, je zaviazat' sa tráviť s Ním každý deň kvalitný čas modlitbou,
čítaním Jeho inšpirovaného Slova a odovzdaním svojej vôle tomu, čo učí.

OSNOVA LEKCIE

Témou štvrtej lekcie bude nezastupiteľná úloha Biblie, Božieho slova, v našom
duchovnom živote a raste. Ide nielen o dar, ktorý nás chráni pred klamstvami
nepriateľa, ale aj o prostriedok, ktorý má moc premieňať naše myslenie a cha-
rakter. (V ďalšej lekcii sa potom zameriame na to, ako Bibliu správne čítať.)

- Plač 3,21–23: Dôležitosť poznávania nášho Boha (nedeľa)
- 2Tim 3,14–17: Božie slovo ako autoritatívne zjavenie (pondelok)
- Ján 17,17: Božie slovo ako meradlo pravdy (utorok)
- Heb 4,12: Premieňajúci vplyv Božieho slova na náš život (streda)
- 1Kor 2,14: Čítanie Písma s otvorenosťou voči vplyvu Svätého Ducha (štvrtok)

NAJSILNEJŠIA ZBRAŇ

²¹**Na toto si však upriamim srdce a na toto budem čakať: ²²na prejavy Hospodínovej milosti, že neprestávajú, že sa nekončia dôkazy jeho zľutovania.**
²³**Každé ráno sú nové, nesmierna je tvoja vernosť.** (Plač 3,21–23)

Skôr ako preskúmame, prečo je Biblia taká cenná a ako sa môžeme hlbšie ponoriť do jej osobného štúdia, potrebujeme si uvedomiť jednu dôležitú skutočnosť: Jedným z najvýznamnejších útokov, ktoré na nás satan môže podniknúť, je zabrániť nám tráviť čas s Bohom a Jeho Slovom. Medzi jeho stratégie patrí snaha čo najviac nám brániť v štúdiu Biblie. Používa na to rôznorodé zbrane: zaneprázdnenosť, únavu, depresiu, pochybnosti alebo ľahostajnosť. Satan vie, že keď trávimе čas s Bohom a Jeho Slovom, oživuje to náš život a vyživuje našu dušu. Snaží sa teda urobiť všetko preto, aby nám v tom bránil. V knihe *Z tieňa do slávy* sa dozvedáme: „Pôvodca všetkého zla sa všemožne snaží, aby ľuďom zabránil poznať Bibliu, pretože táto kniha odhaľuje jeho klamstvá.“ (GC 593; ZTDS 398) Satan vie, že mocné Božie slovo ho robí bezmocným. Chápe, že modlitba a štúdium Biblie sú najmocnejšími zbraňami, ktoré môže ľudstvo proti nemu použiť (Ef 6,17.18; Heb 4,12). Práve preto sa nám zo všetkých síl snaží zabrániť čítať Bibliu a modliť sa nad jej posolstvom. Vie, že Božie slová majú obrovskú moc. Nielenže Boh hovorením stvoril tento svet (Ž 33,6), ale majú aj moc vzkriesiť mŕtvych (Ján 11,41–44) a dať nám silu vydržať a obstáť (Mat 4,1–11).

Tým, že nám satan bráni čerpať silu a povzbudenie z Biblie, ovplyvňuje nielen náš vzťah s Bohom, ale aj naše vzťahy s ostatnými. V našich manželstvách dochádza k napätiu a konfliktom, kričíme na deti, strácame trepezlivosť s priateľmi alebo kolegami. Život sa zdá byť príliš uponáhľaný; cítíme sa vystresovaní a zaťažení, bez možnosti úniku. Najhoršie je, že sa necháme týmto kolotočom vláčiť bez toho, aby sme sa zastavili a pouvažovali, čo sa vlastne deje. Možno sme presvedčení, že sme blízko Boha a všetko je v poriadku. V skutočnosti však môžu plynúť dni, týždne alebo mesiace bez toho, aby sme otvorili Božie slovo. To nás čoraz viac oslabuje a vysiluje.

Napriek tomu, že náš vzťah s Bohom zlyháva alebo je nestály, Boh je stály a nemení sa (Plač 3,21–23). V čom je podľa týchto veršov Boh iný ako my? V čom sú tieto verše pre teba povzbudením?

Kým Lucifer padol do hriechu, bol chrániacim cherubom (Ezech 28,14–17). Počul Božie slová a poznal ich neuveriteľnú moc. Teraz však večné Božie pravdy nenávidí a snaží sa týmto smerom ovplyvňovať aj nás. Podobný osud môže stihnúť aj nás. Keď sa nerozhodneme každodenne počúvať Božie slová a dávať im priestor v našom živote, naša myseľ bude otupievať a naše srdce ochromovať strachom.

- **Ako by si charakterizoval svoj duchovný život? Je v ňom pravidelnosť a systém alebo neistota a rozháranosť? Aké zmeny potrebuješ urobiť?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PÍSMO AKO AUTORITA

¹⁴Ty však zostaň v tom, čomu si sa naučil a čo ti je zverené, veď vieš, od koho si sa to naučil, ¹⁵a pretože od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ti môžu dať múdrosť na spásu, a to vierou v Ježiša Krista. ¹⁶Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, ¹⁷aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo. (2Tim 3,14–17)

Biblia na svojich stránkach jasne ukazuje, aká je jej autorita a aký je jej zmysel. Uvažuj o úvodnom texte (2Tim 3,14–17). Čo tieto verše hovoria o poslaní Písma?

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Pri štúdiu Písma si potrebujeme dať pozor na to, aby sme sa prostredníctvom Biblie nesnažili potvrdzovať svoje vlastné názory a pohľady, pretože tie sa môžu líšiť od Božieho vnímania reality. Niektorí ľudia hľadajú Božiu vôľu tak, že si zatvoria oči a dajú prst na nejaký verš, ktorý potom vnímajú ako posolstvo z neba. Prečo by však práve toto mal byť spôsob, akým chce s nami na základe svojho Slova komunikovať? Boh nie je bábka na šnúrke, ktorá čaká, aby slúžila našim potrebám a našej vôli. Jeho cesty a myšlienky nás nekonečne presahujú (Iz 55,9), a preto nesmieme určovať či rozhodovať o tom, ako k nám má Boh prehovárať. Nemali by sme si vyberať z Biblie len niektoré, nám príjemné časti. Bibliu by sme mali vnímať ako celok. Nevyhýbajme sa textom, ktoré nás stavajú pred náročné rozhodnutia alebo na ich pochopenie potrebujeme hlbšie štúdium. Ak naozaj chceme, aby Boh prehovoril do našich životov, potrebujeme Bibliu vnímať ako komplexné a spoľahlivé posolstvo. Naše štúdium musí byť dôkladné a potrebujeme dôverovať, že Boh nám v ten správny čas zjaví to, čo potrebujeme počuť. Sám Ježiš cituje text 1Moj 6,5, keď hovorí: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou.“ (Mat 22,37) Boh teda nechce, aby sme pri hľadaní Jeho vôle prestali myslieť. Naopak, chce, aby sme do vzťahu s Ním – a teda aj do Jeho spoznávania – zapojili celú svoju myseľ. Túži nám dať rozsiahle poznanie o sebe, o svete, v ktorom žijeme, aj o nás samotných. Veľkú časť tohto poznania nám zjavuje prostredníctvom svojho Slova. V Písme nachádzame mnoho príbehov, v ktorých Boh komunikoval s ľuďmi – spomeňme napríklad Henocha, Abraháma, Mojžiša či Jóba. V Novej zmluve sa zasa môžeme sústreďiť na Ježišove rozhovory s ľuďmi v rôznych životných situáciách a v rôznom spoločenskom postavení. Boh neobchádza ľudské uvažovanie, ale pozýva nás, aby sme sa pri „práci na svojej spásu“ (Fil 2,12) podriadili Jeho Slovu a múdrosti.

Naše uvažovanie však stále zostáva *ľudským* – podlieha mnohým omylom a klamom. Áno, náš ľudský rozum môže odsunúť Boha nabok a pokúšať sa problémy vyriešiť bez Neho. Takýmto uvažovaním však stavia seba na úroveň Boha alebo dokonca nad Neho. Ľudia môžu pristupovať k Písmu namyslene a odmietavo, s presvedčením, že to už všetko počuli a že na jeho riadkoch už aj tak nič nové alebo prekvapivé nenájdu. Práve keď sa cítíme dôležití, sebavedomí a presvedčení, že nič nepotrebujeme, zanedbávame svoj vzťah s Bohom a spoľehame sa na svoje vlastné obmedzené poznanie a mylné uvažovanie.

APLIKÁCIA ■ Keď otváraš Bibliu, nechávaš ju formovať tvoje myšlienky a rozhodnutia, alebo k nej pristupuješ so svojimi vlastnými očakávaniami? Akým praktickým spôsobom môžeš tento týždeň dovoliť Písmu, aby ťa naozaj viedlo?

BIBLICKÁ PRAVDA

Posväť ich v pravde; tvoje slovo je pravda! (Ján 17,17)

Hospodinove slová sú rýdze ako striebro tavené v hlinenej forme, sedemkrát prečistené. (Ž 12,7)

A preto aj my neprestajne ďakujeme Bohu, že keď ste prijali Božie slovo, ktoré ste počuli od nás, nie ako ľudské slovo, ale ako Božie slovo — akým naozaj je. Ono pôsobí vo vás veriacich. (1Tes 2,13)

Niektoré teologické smery sa začiatkom druhej polovice 20. storočia snažili vyškrtnúť z teológie Boha. V roku 2017 mal titulný článok časopisu *Time* nadpis „Je pravda mŕtva?“ Je to pozoruhodné, pretože tento trend je vyjadrením situácie dnešnej spoločnosti. Samotná myšlienka „pravdy“ sa rozpadá do takej miery, že nikto už nevie, čo pravda vlastne je. V spoločnosti vládne všeobecne rozšírený názor, že neexistuje žiadne meradlo, žiadny základ, ktorý by zostával nemenný a ktorý by obstál naprieč vekmi. V protiklade k tomu stojí Ježiš, ktorý povedal: „Ja som... pravda“ (Ján 14,6). Jeho Slovo vydáva svedectvo o Ňom ako o čistej, rýdzej pravde.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Pozorne si prečítaj nasledujúce verše. Aké poslanstvo obsahujú? Čo je na tomto poslanstve dôležité?

Ján 17,17

Prísľ 30,5.6

Ž 12,7

Biblia vyhlasuje, že základná pravda, samotný Ježiš, sa nemení (Heb 13,8). Zároveň platí, že keď čítame Božie slovo, naše chápanie Boha a Jeho pravdy môže rásť. „Existujú pramene pravdy, ktoré čakajú na svoje objavenie tými, čo ich poctivo hľadajú.“ (ST 704) Keď Ellen Whiteová hovorila o *pravde*, vždy sa odvolávala na tú pravdu, ktorú nám dáva Boh prostredníctvom svojho Slova. V Biblii môžeme hľadať ďalšie svetlo, pretože Biblia nikdy neprotirečí minulým, už zjaveným pravdám, ale namiesto toho na nich stavia.

Prečítaj si 1Tes 2,13; Ž 33,4.5 a Ef 1,13. Aké poslanstvo obsahujú tieto verše?

Biblia – a iba Biblia – musí byť základným zdrojom toho, čo chápeme ako pravdu. Všetky ostatné zdroje musia byť skúšané a preverované Božím slovom. Dokonca aj to, čo pokladáme za rozum či ľudské uvažovanie, musí byť skúšané Božím slovom.

- **Niektorí ľudia tvrdia, že pravda neexistuje. Prečo je toto tvrdenie samo osebe protirečivé? Inými slovami, prečo je tvrdenie, že pravda neexistuje, pokusom o hlásanie pravdy a zároveň pokusom o jej vyvrátenie?**

APLIKÁCIA

TVRDENIA Z BIBLIE

V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil. (Ž 119,11)

Ved' Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca. (Heb 4,12)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Zmenilo by sa niečo v tvojom živote alebo v твоjich vzťahoch, keby si pred dôležitým rozhodnutím alebo pri rôznych problémoch a výzvach hľadal rady v Biblii? Čo by sa zmenilo v tvojom zamestnaní alebo v zbore, keby ľudia vnímali svet optikou Biblie a podľa nej by sa aj snažili žiť?

Autori Biblie vedeli, aké cenné sú jej slová. Žiadna iná kniha nemôže prehovoriť k vášmu životu tak, ako práve Písmo. Slová sú zaznamenané na stránkach Biblie a my ich môžeme každý deň čítať. Dôležitou otázkou však je, ako si ich môžeme uchovávať v srdci a ako podľa nich môžeme žiť.

Akú radu nachádzame v Ž 119,11? Pozri aj Heb 4,12.

Vo verši Heb 4,12 nachádzame dôležitú zmienku o tom, ako vlastne máme vnímať Bibliu. „Dvojsečný meč“ je mocná a ostrá zbraň, ale Biblia dokáže pre ľudskú dušu urobiť to, čo ľudské nástroje nedokážu. Písmo o sebe hovorí, že je „živé“. Je to stále pravda, aj keď Biblia vznikla pred tisíckami rokov? Ježiš povedal: „Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.“ (Ján 6,63) Ak je naše srdce zlomené alebo sa náš život rozpadá, Boh môže svojím slovom zmeniť okolnosti okolo nás. Stará zmluva opisuje Božie slová ako veľmi aktívne a účinné. Rozhodne sa o nich nedá povedať, že by boli bezmocné či pasívne (pozri Iz 55,11). Keď žalmista premýšľal o vplyve Božích slov, napísal: „V mojom pokorení mi je útechou, že tvoja reč ma oživí.“ (Ž 119,50)

Možno si už v nejakej chvíli zažil ozajstný hlad, alebo si držal pôst či diétu. Po takejto skúsenosti nám väčšinou chutí všetko. V duchovnom zmysle je Biblia potravou pre naše duše.

Ak je tvoja duša prázdna a hladná, otvor živé Slovo. Prečítaj si Jer 15,16; 1Pet 2,2 a Mat 4,4. Božie slová lahodia mysli i srdcu a keď ich čítame, naplnia nás a posilnia. Takéto zaslúbenie sme dostali.

Slová Písma pochádzajú od samotného Boha. On ich adresuje pre teba a pre každého človeka, ktorý Ho hľadá. Keď ich čítame s modlitbou a otvoreným srdcom, tieto slová nebudú znieť naprázdno.

APLIKÁCIA

- **K akým ťažkostiam v tvojom živote môže práve teraz Biblia prehovoriť? Prečo by sme nemali dovoliť svojmu sebecktvu, aby nám zabránilo nasledovať to, čo nám Biblia hovorí?**

STAV SRDCA

Prijmi poučenie z jeho úst a vezmi si k srdcu jeho slová. (Jób 22,22)

Telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu totiž bláznovstvom a nemôže ich poznať, pretože sa posudzujú duchovne. (1Kor 2,14)

A preto aj my neprestajne ďakujeme Bohu, že keď ste prijali Božie slovo, ktoré ste počuli od nás, nie ako ľudské slovo, ale ako Božie slovo – akým naozaj je. Ono pôsobí vo vás veriacich. (1Tes 2,13)

Naša schopnosť prijímať poučenie z Božieho slova (Jób 22,22) závisí vo veľkej miere od toho, v akom stave je naše srdce, keď sa dostávame pod vplyv Písma. Čo o tom hovorí text 1Kor 2,14?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Mať *duchovné rozlišovanie* znamená mať duchovné porozumenie. Je preto pochopiteľné, že duchovne otvorený človek zažije pri čítaní Biblie úplne inú skúsenosť ako duchovne uzavretý človek. Ten, kto je presvedčený, že Biblia je len naivný, nedôležitý starodávny text, nebude na jej stránkach hľadať pravdu pre svoj život.

Ak teda túžime, aby sa náš vzťah s Bohom rozvíjal, bude veľmi záležať na tom, aký máme postoj k Biblii a ako pristupujeme k jej štúdiu. Čo o tom hovorí apoštol Pavol v 1Tes 2,13?

Keď Bohu dôverujeme, Jeho slovo v nás koná Jeho dielo. Keď otvárame Bibliu s vierou, že Boh nám chce prostredníctvom jej slov niečo darovať, skutočne k nám prehovorí a bude pôsobiť v našom živote. Veľa však závisí od našej viery a našich očakávaní. Dobrou správou je, že aj keby bola naša viera malá, Boh jej môže pomôcť rásť (Mar 9,24; Luk 17,6).

Jedným z veľkých cieľov Biblie je hovoriť do našich životov pravdu o stave nášho vzťahu s Bohom a o tom, ako ho posilniť. Ak je naše srdce otvorené pôsobeniu Svätého Ducha a ak pristupujeme k Slovu s pokorou, vždy odídeme zmenení, hoci si to nemusíme okamžite všimnúť. Zmena môže byť postupná, rast môže byť pozvoľný. Ale ak nás bude ovládať nevnímanosť, hriech a nechota zmeniť sa, čítanie Biblie nám bude len málo užitočné. Svätý Duch nás nabáda, aby sme sa blížili k Ježišovi Kristovi. Naozaj chceš prísť do Jeho blízkosti? Ak áno, Jeho Slovo ti dá „múdrost na spásu“ (2Tim 3,15) a uvidíš veci, ktoré si si nikdy nedokázal ani len predstaviť.

- **V akom stave je tvoje srdce a tvoja myseľ, keď otváraš stránky Biblie? Prichádzaš so svojimi vlastnými názormi a s cieľom, aby ti ich Biblia potvrdila? Alebo pristupuješ s otvorenou myslou a s otvoreným srdcom, pripravený s čestnou a úprimnou vierou vidieť, čo ti Boh chce povedať? Prečo je tvoj postoj dôležitý?**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Ak zvážite slová, ktoré ste povedali za posledných 24 hodín, ako by ste ich zhodnotili? Boli láskyplné, láskavé, radostné, povznášajúce, alebo naplnené frustráciou, únavou, úzkosťou, hnevom, klebetami či zlomyseľnosťou? Biblia hovorí: „Ústa hovoria to, čím je naplnené srdce.“ (Mat 12,34) Keď máme srdce zanesené špinou a neporiadkom, prejaví sa to aj v našich slovách.

Všetci sme už zažili pocit frustrácie, únavy alebo stresu. Takéto rozpoloženie má vplyv aj na to, čo vychádza z našich úst. Často ide o slová, ktoré neskôr ľutujeme. Naopak, keď naše srdce prekypuje láskou k niekomu, prúdi táto láska aj z našich slov.

Podobne aj Božie slovo hovorí o Jeho srdci a Jeho zámeroch voči nám. Je úžasné pochopiť, že práve tieto slová, priamo z Božieho srdca, nachádzame v Biblii. Je tiež ohromujúce sledovať, akú moc mali Božie slová v priebehu dejín.

„Jedna vec je zaobchádzať s Bibliou ako s knihou, v ktorej sú dobré morálne pokyny, ísť tak ďaleko ako to vyhovuje duchu čias a nášmu postaveniu vo svete a iná vec je považovať ju za to, čím v skutočnosti je – slovom živého Boha, slovom, ktoré je naším životom, slovom, ktoré má usmerňovať naše činy, naše slová i naše myšlienky. Brať Bibliu čo len trochu menej vážne, než sme uviedli, znamená zavrhnúť ju. A toto je v popredí príčin pochybovačnosti a nevery medzi mládežou.“ (Ed 260; Vých 224)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Aké logické a racionálne dôvody máte pre svoju vieru? Pravdepodobne ich je oveľa viac, než si uvedomujete.
2. Ako sa môžete uistiť, že štúdium Biblie a modlitba sú základom vášho vzťahu s Bohom? Ako by vyzeral vzťah s Bohom bez modlitby a štúdia Biblie?
3. Ak by si niekto chcel prehĺbiť svoj vzťah s Bohom, ktoré texty Písma by ste mu odporučili ako prvé?
4. Ako môžete žiť podľa každého slova, ktoré vychádza z úst Hospodinových? (5Moj 8,3) Ako by sa to mohlo prejavíť vo vašom živote?
5. Čo nám nasledujúce pasáže hovoria o Božích slovách? Heb 11,3; Ž 33,6; Mat 11,4,5; 1Tes 4,16; Ef 6,17; Jak 1,21

ZHRNUTIE

Biblia je živá a mocná a jej čítanie je základom pre rast nášho vzťahu s Bohom. Nielenže nás učí o Božej úžasnej povahe a Jeho interakciách s ľudstvom počas celých dejín, ale prehovára aj ku každému z nás dnes, keď k nej pristupujeme s pokorou.

AKO ŠTUDOVAŤ BIBLIU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Ján 15,1–8; Mar 1,35; 1Kron 16,11; Ž 119,105; Iz 50,4; Iz 55,1–13

ÚVODNÝ TEXT

¹⁰Lebo ako padá dážď a sneh z neba a nevráti sa ta, ale zavlaží zem, zúrodní ju a dá jej vyklíčiť, vydá semeno na siatie a chlieb na jedenie, ¹¹tak sa stane s mojim slovom, ktoré mi vyjde z úst. Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal. (Iz 55,10.11)

Spomeň si na čas, keď si dostal svoju prvú Bibliu. Možno si bol dieťa a darovali ti ju rodičia, možno si ju dostal v zbore, alebo si si ju kúpil až ako dospelý. Bez ohľadu na to, ako dlho už Bibliu vlastníš, polož si otázku: Akú má pre mňa hodnotu? Považuješ ju za to najcennejšie a najvzácnejšie, čo vlastníš, alebo je pre teba úplne samozrejmé, že máš živé Božie slovo na dosah ruky? Ako sa ti darí čítať Bibliu? Uvažoval si niekedy o tom, kde máš pri svojom štúdiu Písma začať? *Ako máme čítať Bibliu, aby sme sa priblížili k Bohu?*

Martin Luther povedal: „Už niekoľko rokov si každoročne dvakrát prečítam Bibliu. A keby bola Biblia veľký, mohutný strom a všetky jej slová drobné konáriky, ťukal by som na všetky vetvičky, dychtivý vedieť, čo tam je a čo ponúka.“ (*Luther's Works* 54:165)

Možno máš na štúdium Písma každý deň vyhradený čas. A možno tá tvoja Biblia väčšinu týždňa odpočíva na policičke. Nech je to tak či onak, každý z nás sa môže naučiť študovať Bibliu tak, že ho to obohatí a zmení to jeho život. Tento týždeň sa budeme venovať niektorým spôsobom, ktoré môžu obohatiť naše štúdium Božieho slova.

OSNOVA LEKCIE

Aj v tejto lekcii ešte zostaneme pri téme Biblie, ktorú sme otvorili už minulý týždeň. Tentoraz sa zameriame na to, ako k jej čítaniu a štúdiu pristupovať, aby to pre nás a náš duchovný život bolo skutočným požehnaním.

- Jer 29,13; Ján 15,5–8: Dôležitosť vedome plánovaného času nad Bibliou (nedeľa)
- Mar 1,34.35: Potreba vhodného pokojného miesta na stíšenie sa nad Božím slovom (pondelok)
- Ž 119,15.16.105: Praktické metódy štúdia a rozjímania nad textom Biblie (utorok)
- Iz 50,4: Dôležitosť zdieľania sa s poznaným posolstvom Písma (streda)
- Ž 119,103.104: „Sladké“ požehnanie z posolstva Božieho slova (štvrtok)

ČAS

Budete ma hľadať a nájdete ma, lebo ma budete hľadať celým svojím srdcom. (Jer 29,13)

⁵Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť. ⁶Ak niekto nezostáva vo mne, vyhodia ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozbierajú, hodia do ohňa a zhoria. ⁷Ak zostávate vo mne a ak aj moje slová zostávajú vo vás, proste, čo len chcete, a stane sa vám. ⁸Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a že sa stávate mojimi učeníkmi. (Ján 15,5–8)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Nastavil si si niekedy budík o niečo skôr než zvyčajne, aby si si mohol privstať a venovať sa čítaniu Biblie? A stalo sa ti, že keď si konečne vstal, pozrel si sa na hodinky a povedal si si: *No, mám pätnásť minút, mal by som si s tým čítaním švihnúť!* Ako to potom vyzeralo? Dvomi vetami si sa pomodlil a rýchlo prečítal kapitolu z Biblie? Možno si bol na seba hrdý, že si to zvládol, ale tvoje srdce odchádzalo do nového dňa prázdne a nespokojné.

„Z unáhleného čítania Písma býva len malý úžitok. Človek môže prečítať celú Bibliu, a predsa nezachytí jej krásu a nepochopí jej hĺbku a skrytý význam.“ (SC 90; CK 60)

Čítanie Biblie nám, samozrejme, prináša požehnanie. Ale keď budeme čítať Bibliu prirýchlo, povrchné a v zhone (akoby sme do seba naliali vodu z hadice), môže sa nám poľahky stať, že mnoho dôležitých skutočností si neuvedomíme alebo ich úplne prehliadneme. Boh nám dal svoje inšpirované, vzácne Slovo, aby sme sa o ňom dozvedeli viac (a zároveň aj viac o sebe). Keď si nájdeme čas, aby sme videli neopísateľne krásny Boží charakter a činy, ktoré v priebehu dejín konal pre ľudstvo, určite si ho zamilujeme. Záznam Jeho vzťahu k človeku máme priamo v rukách, potrebujeme si však nájsť čas a venovať sa tomu, aby sme Boha poznávali prostredníctvom čítania Jeho slova (Sk 17,11). Uvažuj o nasledujúcich návrhoch:

- *Požiadaj Boha, aby ti do srdca vložil túžbu po ňom.* Odvolaj sa na zaslúbenia v Jer 29,13 a Ž 37,4.5. Popros Ho, aby ťa zobudil skôr ako zvyčajne alebo aby ti na štúdium Biblie pomohol uvoľniť nejaký čas v priebehu dňa.

- *Odovzdaj svoj čas Bohu.* Áno, si zaneprázdnený a máš mnoho naliehavých povinností, ale čas s Bohom je neoceniteľný. Chod' sám na tiché miesto a prečítaj si Ž 46,11. Prečítaj si slová alebo si zaspievaj pieseň „Všetko tebe dám“. Premýšľaj o tých oblastiach svojho života, ktoré si Bohu ešte nepodriadil, a odovzdaj Mu ich.

- *Tráv čas s Bohom, aj keď sa ti možno nechce.* Tak ako si zdravie vyžaduje vedomé rozhodnutie a konanie (cvičenie, zdravé stravovanie), vedomé rozhodnutie si vyžaduje aj budovanie blízkeho vzťahu s Bohom. Pamätaj, že na vytvorenie nových návykov potrebujeme najmenej tri týždne a že bez pomoci Svätého Ducha sa v tejto oblasti jednoducho nedá uspieť.

Znova si prečítaj text o Ježišovi ako pravom viniči (Ján 15,1–8). Čo Ježiš hovorí o „zostávaní“ v ňom? Prečo je to také dôležité pre našu vieru?

APLIKÁCIA

- Aký praktický krok môžeš tento týždeň urobiť, aby si spomalil, vyhradil si kvalitný čas na budovanie vzťahu s Bohom a dovolil Jeho Slovo, aby formovalo tvoje srdce?

MIESTO

³⁴Ježiš vtedy uzdravil mnohých postihnutých, ktorých trápili rozličné choroby, vyhnal mnohých démonov a nedovolil im hovoriť, lebo ho poznali.

³⁵Nadránom, zavčasu, ešte za tmy vstal a vyšiel von. Odišiel na osamelé miesto a tam sa modlil. (Mar 1,34,35)

Dopytujte sa na Hospodina a jeho moc, ustavične hľadajte jeho tvár! (1Kron 16,11)

Ježišov príklad nás môže inšpirovať v mnohých oblastiach života. Platí to aj pre našu osobnú modlitbu. Čo sa z úvodného textu (Mar 1,34,35) dozvedáme o Ježišom čase s Bohom?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Hoci ide len o krátku zmienku z Ježišovho života, z Jeho príkladu sa môžeme naučiť veľa. Dlho predtým, ako vyšlo slnko, odišiel na osamelé a tiché miesto (vzdialil sa od zhonu každodenného života), aby mohol byť so svojim Otcom. Predstav si tú scénu – skôr ako sa svet okolo Ježiša prebudí do nového dňa, On sedí pri Galilejskom mori alebo na úbočí kopca, modlí sa a rozpráva sa so svojim Otcom. Tento text ukazuje na Ježišovu oddanosť modlitbe. Jasne vidíme, že čas strávený pri modlitbe bol pre Neho dôležitý. Niet pochýb o tom, že práve takto strávený čas dával Ježišovi nielen múdrosť konať podľa Božej vôle, ale aj silu na prekonanie všetkých protivenstiev. Ak Ježiš potreboval takýto začiatok dňa, o čo viac je nevyhnutnosťou aj pre nás?

Boh nám hovorí: „Hľadajte moju tvár“ a dúfa, že naša odpoveď bude: „Hľadám tvoju tvár, Hospodin.“ (Ž 27,8)

Čo hovorí 1Kron 16,11 o tom, ako by sme mali hľadať Hospodinovu tvár?

Máš miesto, kam môžeš ísť každé ráno, aby si bol s Bohom? Možno si môžeš nájsť kreslo pri okne, tiché miesto vonku alebo len kuchynský stôl, kde každý deň prídeš a sadneš si k Ježišovým nohám, aby si sa učil z Božieho slova. Sedieť pri Ježišových nohách je to najlepšie miesto (Luk 10,39–42). Ak si vytvoríš každodenný zvyk prísť na určité miesto, aby si trávil čas s Bohom, je pravdepodobnejšie, že sa tam každý deň vrátiš. Nenechaj sa odradiť, keď sa ti to občas nepodarí. Do života prichádzajú rôzne neočakávané okolnosti, keď ani pri najlepšej vôli nebudeš môcť stráviť s Bohom plánovaný čas. Snaž sa však, aby neuplynulo príliš veľa dní, týždňov (alebo dokonca mesiacov) bez toho, aby si opäť strávil s Bohom dôležitý čas. Pamätaj, že mať trvalý vzťah s Bohom je každodenné rozhodnutie. A keď sa rozhodneš, môžeš ho obnoviť kedykoľvek – aj dnes.

- Koľko času si počas uplynulého týždňa strávil modlitbou a čítaním Biblie? Čo ti tvoja odpoveď hovorí o zmenách, ktoré potrebuješ urobiť vo svojich prioritách?

APLIKÁCIA

HLBOKÉ ŠTÚDIUM BIBLIE

¹⁵O tvojich rozkazoch rozjímam, chcem mať na zreteli tvoje chodníky. ¹⁶V tvojich ustanoveniach mám záľubu, na tvoje slovo nezabúdam. ... ¹⁰⁵Sviecou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku. (Ž 119,15.16.105)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Na to, aby sme Bibliu študovali do hĺbky, nepotrebujeme byť profesormi teológie. Tu sú niektoré základné kroky, ktoré nám pri čítaní Písma pomôžu.

Modli sa: Modlitba by mala otvárať aj uzatvárať naše štúdium Písma. A modliť by sme sa mali aj v priebehu čítania. Zdôrazňovanie tejto skutočnosti nikdy nebude prehnané. Ellen Whiteová hovorí, že pri čítaní Písma nie sme nikdy sami. Keď pozveme Svätého Ducha, aby bol naším sprievodcom, odmietneme tým všetky ostatné rozptýlenia a nepriateľ utečie. „Písmo nikdy neštudujeme bez modlitby. Len Duch Svätý nám môže objasniť význam ľahko pochopiteľných vecí a zabrániť prekrúteniu toho, čo je ťažšie zrozumiteľné.“ (GC 599.600; ZTDS 402)

- *Čítaj a zapisuj si:* Zapisovanie si dôležitých myšlienok a poznatkov pri čítaní Biblie nám môže pomôcť spomaliť naše myšlienky, premýšľať o Božom slove a prechádzať jeho textom tempom, ktoré umožňuje pozorovanie, výklad, aplikáciu a záväzok. Pomáha tiež, aby sa na začiatku roztrúsené myšlienky postupne utriedili a vyjasnili. Z hlavy cez pero do srdca a potom do nášho každodenného prežívania. Ak si niečo zapíšeme, je oveľa väčšia pravdepodobnosť, že si to aj zapamätáme (Ž 119,15.16). Ak ti zapisovanie robí z nejakého dôvodu problém, skús si Bibliu čítať nahlas (alebo si ju vypočuj), a potom svoje myšlienky vyslov ako modlitbu k Bohu.

- *Zdieľaj sa:* Povedz niekomu, čo si sa dozvedel alebo naučil. Takýmto spôsobom si môžeš utvrdiť to, čo si zistil. A navyše, tvoja skúsenosť môže niekoho povzbudiť.

Skús si na začiatok vybrať niektorú z kratších kníh Biblie (napríklad Jonáš, Marek, List Filipanom alebo 1. Jánov list) a pomaly si ju prečítaj. Nasledujúci postup môžeš použiť pri uvažovaní o jednotlivých veršoch, perikopách alebo kapitolách:

- (1) *Modli sa, aby Svätý Duch pri čítaní viedol tvoju myseľ a otváral tvoje srdce.*
- (2) *Vyber si biblický verš alebo pasáž.*
- (3) *Zapiš si do denníka úryvok alebo časti úryvku, ktoré ťa pri čítaní najviac oslovili.*
- (4) *Znova si na modlitbe prečítaj vybraný text a podčiarkni si kľúčové myšlienky.*
- (5) *Zapiš si, čím ťa vybrané myšlienky oslovili.*
- (6) *Modli sa a uvažuj, ako tieto myšlienky ovplyvňujú tvoj vzťah s Bohom.*
- (7) *Premýšľaj, s kým by si sa o tieto myšlienky dnes mohol podeliť.*

„Vždy, keď Boží ľud rastie v milosti, získava neustále aj jasnejšie pochopenie Jeho Slova. V posvätných pravdách Písma bude poznávať nové svetlo a krásu. Toto platilo v dejinách cirkvi vo všetkých vekoch a tak to bude pokračovať až do konca.“ (5T 706)

APLIKÁCIA ■ **V čom sa poslanstvo v horeuvedenom citáte vzťahuje aj na tvoj život? Uvažuj v tejto súvislosti aj o texte Ž 119,105.**

DVOJITÉ POŽEHNANIE

Pán, Hospodin, mi dal jazyk učeníkov, aby som vedel unaveného posilniť slovom. Ráno čo ráno mi prebúdza ucho, aby som počúval ako učenici.
(Iz 50,4)

Existuje mnoho spôsobov štúdia Biblie. Môžeme postupovať verš po verši, venovať sa jednotlivým kapitolám či knihám, alebo študovať určité témy, prípadne slová. Pri štúdiu môžeme používať konkordanciu, biblický slovník alebo nejakú študijnú príručku. Naše zistenia si môžeme obohatiť aj čítaním duchovných kníh, napríklad zo série *Dráma vekov*. A nielen to. Dnes sa dá Biblia počúvať, napríklad pri prechádzke v prírode. Veľmi užitočné môže byť aj spoločné štúdium s priateľom či malou skupinkou veriacich.

Tak ako si udržujeme priateľstvá rozmanitosťou a novými zážitkami, mali by sme si udržovať svieže a živé aj naše každodenné stretnutia s Bohom tým, že budeme pri štúdiu Biblie používať rôzne spôsoby. Vždy sa máme čo naučiť, vždy môžeme spoznať niečo nové!

Pri štúdiu Písma je dôležité aj vzájomné zdieľanie toho, čo sme sa naučili. Často nás práve spoločné rozhovory môžu motivovať na ďalšie štúdium. Keď sa druhým snažíme vysvetliť, čo sme zistili, pomáha nám to utriediť si a ešte lepšie pochopiť zistené skutočnosti. Spoločné štúdium a duchovné rozhovory môžu povzbudiť a posilniť obe strany. Často sa stáva, že práve keď sa delíme o to, čo sme sa naučili, my sami nadobúdame hlbšie poznanie.

A nezriedka sa stáva, že to, k čomu sme prišli pri našom štúdiu, je Božím poslanstvom nielen pre nás, ale aj poslanstvom pre ostatných.

Čo nám úvodný text (Iz 50,4) hovorí o vzťahu s Bohom? Ako môže tento vzťah ovplyvniť naše vzťahy s druhými ľuďmi?

Naše osobné štúdium Biblie prinesie posilnenie nielen nám, ale umožňuje nám povzbudiť tých, čo v daný deň stretneme. Takto prináša štúdium Písma dvojité požehnanie.

Duchovný život je beh na dlhú trať. Pros Boha, aby ti pomáhal „bežať“ vytrvalo a so zrakom upretým na cieľ, kde je cenou „nebeské Božie povolanie v Kristovi Ježišovi“ (Fil 3,14). Nenechaj sa odradiť, ak si svoje štúdium na nejaký čas zanedbal. Naopak, urob v živote všetky potrebné zmeny, aby tvoj vzťah s Bohom zostával živý a aby ťa tvoje štúdium a tvoja modlitba obohacovali a naplňali. Lebo večný život je skutočne v tom, aby sme dnes „poznali... jediného, pravého Boha“ (Ján 17,3). Každodenný záväzok zotrvať v Ňom a v Jeho Slove premieňa náš život.

- **Znova si prečítaj úvodný text na tento týždeň (Iz 55,10.11) a uvažuj nad jeho významom. Aké časti Písma alebo témy práve študuješ? S kým by si sa mohol podeliť o svoje zistenia?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

„SLADKÚ CHUŤ MÁ TVOJA REČ“

¹⁰³Akú sladkú chuť má tvoja reč, mojím ústam je sladšia ako med. ¹⁰⁴Tvoje rozkazy ma robia múdrejším, preto nenávidím každý chodník ľži. (Ž 119,103.104)

⁶Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte ho, dokiaľ je nablízku. ⁷Bezbožný nech zanechá svoju cestu a hriešny svoje zmýšľanie. Nech sa vráti k Hospodinovi a on sa nad ním zmiluje; k nášmu Bohu, lebo on veľa odpúšťa.

⁸„Veď moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty,“ znie výrok Hospodina. ⁹„Lebo ako nebesá prevyšujú zem, tak prevyšujú jeho cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky. (Iz 55,6–9)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Spomeň si na svoj obľúbený zákusok. Je prospešný pre tvoje zdravie? Možno používaš ako sladidlo hnedý cukor, agávový sirup, alebo dokonca med pre jeho údajné liečivé účinky. Ak si niekedy vyskúšal med v tvare plástu, vieš, aká sladká je jeho mäkká textúra, keď sa ti rozplýva na jazyku. V Žalme 119,103 žalmista pripodobňuje Božie výroky chuti medu – Božia reč je pre neho sladšia ako med.

Ako rozumieš slovám „Tvoje rozkazy ma robia múdrejším“ (Ž 119,104)? Prečo je táto myšlienka dôležitá pre pochopenie toho, čo nám prináša štúdium Biblie?

Božie slová sú pre našu dušu naozaj sladké. Nedajú sa pripodobniť k ničomu inému, čo nám svet ponúka. Na rozdiel od mnohých koláčov a zákuskov, sladkosť Božieho slova lieči našu dušu a premieňa náš charakter a život. Ak sme sa vzdialili od Boha, môžeme padnúť na kolená, otvoriť Jeho Slovo a napiť sa zo živej vody, ktorá jediná nám prinesie naplnenie a pokoj.

Prorok Izaiáš toto posolstvo rozširuje (Izaiáš 55). Venuj teraz nejaký čas prečítaniu tejto kapitoly a potom odpovedz na uvedené otázky:

- Čo dáva Hospodin tým, ktorí k Nemu prichádzajú, aby „jedli“ z Jeho Slova?
- Čo pre teba plyní z pozvania v tejto kapitole?
- Aká výzva zaznieva v tomto texte?
- Aké zaslúbenie dáva Jeho slub?

Keď nás Božie živé a mocné Slovo vyzýva rásť v Kristovi, preniká priamo do nášho srdca, do našej mysle a duše. Môže však pre nás urobiť len toľko, koľko mu dovolíme. Všetko závisí od toho, koľko času a úsilia (áno, vyžaduje si to aj úsilie) sme ochotní venovať tomu, aby sme sa v pokore ponorili do Jeho Slova a konali podľa Jeho vôle.

APLIKÁCIA

- Akým konkrétnym spôsobom môžeš „hľadať Hospodina, kým sa dá nájsť“ (Iz 55,6)?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Cieľom štúdia Biblie je poznať Boha a rásť vo vzťahu s Ním, pretože to je večný život – byť s Tým, ktorého milujeme (Ján 5,39; Ján 17,3).

Súčasťou každého vzťahu je spoločne strávený čas naplnený vzájomným poznávaním. V Zj 3,20 čítame, že Ježiš sa o to usiluje. Potrebujeme si však uvedomiť, že ako stvorené bytosti sa môžeme o našom Stvoriteľovi vždy dozvedieť viac. Podobne ako baník, ktorý sa usiluje nájsť v zemi drahokamy, aj my by sme mali neustále hľadať v Biblii. Bez ohľadu na to, kolkokrát sme čítali určité príbehy alebo biblické pasáže, vždy môžeme objaviť niečo nové. „Nech človek nadobudol akékoľvek rozumové poznanie, nech si ani na chvíľu nemyslí, že nie je potrebné dôkladne a vytrvalo skúmať Písmo, aby získal väčšie svetlo. V našom ľude je každý jednotlivito povolaný študovať proroctvá.“ (5T 708)

Dôležité je aj to, aby sme sa nesnažili prispôsobiť si Bibliu našim vlastným názorom alebo myšlienkam. „Ako máme skúmať Písmo? Máme si presne ohradiť naše vieroučné body, a potom sa snažiť prispôsobiť celé Písmo nášmu presvedčeniu? Alebo máme svoje myšlienky a názory priniesť k Písmu a zo všetkých strán posudzovať svoje názory podľa právd obsiahnutých v Písme? Mnohí, ktorí Bibliu čítajú a dokonca ju aj vyučujú, nechápu vzácne pravdy, ktoré učia alebo študujú. ... Mnohí dávajú slovám Písma význam, ktorý zodpovedá ich vlastným názorom.“ (CW 36)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. S akým postojom zvyčajne pristupujete k Biblii? Je niečo, čo by ste mali zmeniť? Prečo je postoj pokory a podrobenia sa Slovu taký dôležitý?
2. Existujú nejaké ustálené názory, ktoré by ste možno mali odložiť bokom, aby Písmo hovorilo samo za seba? Ak áno, ako sa za túto zmenu môžete začať modliť hneď teraz?
3. Prečo je pre vzťah človeka s Bohom nebezpečné usilovať sa za každú cenu objaviť niečo nové? Ako nás snaha o „originalitu“ môže zviest' na scestie, najmä ak to robíme zo sebeckých pohnútok?

ZHRNUTIE

Osobné štúdium Biblie je základom živého a trvalého vzťahu s Bohom. Božie slovo prehovára do našich životov v 21. storočí zmysluplným spôsobom, rovnako ako to robilo v minulých storočiach. Podobne ako pri udržiavaní našich ľudských priateľstiev, mali by sme hľadať spôsoby, ako udržiavať živý aj náš duchovný život. Zostávajme v Ježišovi a dôverujme Jeho zaslúbeniu, ktoré povedal o svojom Slove: „Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal.“ (Iz 55,11)

Týždeň od 3. do 9. mája

MODLITEBNÍ BOJOVNÍCI

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Dan 2,20–23; Dan 6,10.11; Sk 20,36; 1Moj 5,22–24; 2Moj 33,15–23; 2Moj 32,31.32

ÚVODNÝ TEXT

1Milujem Hospodina, lebo počul môj úpenlivý hlas, 2lebo naklonil ku mne svoje ucho, keď som k nemu volal. (Ž 116,1.2)

Predstavme si, že by sme sa len veľmi zriedka rozprávali so svojim životným partnerom alebo s najlepším priateľom. Veľmi skoro by sa vzťah oslabil a nastali by problémy. Veľmi podobné je to aj s modlitbou, ktorá je nevyhnutnou súčasťou blízkeho vzťahu s Bohom. Ide o kľúčový návyk, ktorý potrebujeme posilňovať a zvelaďovať. Ak sa nebudeme pravidelne a vytrvalo modliť, skôr či neskôr sa od Boha vzdialime.

V Písme nachádzame príbehy mnohých ľudí, ktorí sa modlili rôznymi spôsobmi. Prostredníctvom biblického textu môžeme nahliadnuť do ich životov a skúmať, ako prežívali svoje spoločenstvo s Bohom a aký s Ním mali vzťah. Ich modlitby môžu byť pre nás inšpiráciou. A napokon, môžeme sledovať, ako tieto modlitby zmenili životy iných. Je to tak: náš modlitebný život ovplyvňuje nielen nás, ale aj ostatných.

Venujme sa teda téme modlitby, pretože je rovnako dôležitá ako samotné štúdium Biblie. Tejto téme sa budeme venovať dva týždne. Tento týždeň budeme študovať niektoré biblické postavy, ktorých skúsenosť poukazuje na dôležitosť modlitby pre silný vzťah s Bohom. Poučme sa z ich príkladov.

OSNOVA LEKCIE

Táto lekcia je prvá z dvoch, v ktorých sa budeme venovať dôležitosti modlitby pre budovanie a rozvíjanie nášho vzťahu s Bohom. Na príkladoch Daniela, Henocha a Mojžiša uvidíme, ako vyzerá takáto komunikácia s Bohom v rôznych životných situáciách.

- Dan 6: Daniel – modlitba napriek hrozbe smrti (nedeľa + pondelok)
- 1Moj 5,22–24: Henoch – každodenný život v Božej blízkosti (utorok)
- 2. Mojžišova 32–33: Mojžiš – jeho modlitby za seba aj za chybný ľud (streda + štvrtok)

VERNÝ DANIEL

²⁰[Daniel] hovoril: „Nech je požehnané Božie meno od vekov až naveky, lebo jeho je múdrosť aj sila. ²¹On mení obdobia a časy, zosadzuje a ustanovuje kráľov, dáva múdrosť múdrym a poznanie tým, čo chápu, ²²on odhaľuje hlboké a skryté veci, vie, čo je v tme, a svetlo s ním prebýva. ²³Tebe, Bože mojich otcov, vzdávam vďaka a chválu, že si mi dal múdrosť a odvahu, a teraz si mi dal spoznať to, o čo sme ťa prosili, lebo si nám vysvetlil kráľovu otázku.“ (Dan 2,20–23)

¹¹Keď sa Daniel dozvedel, že písomný rozkaz je podpísaný, išiel do svojho domu. Okná hornej izby smerujúce k Jeruzalemu boli otvorené. Trikrát denne si tam klákol na koléná, modlil sa a vzdával vďaka pred svojim Bohom tak, ako to robieval predtým. ¹²Vtedy ta vtrhli tí muži a našli Daniela modliť sa a vyprosovať si priazeň od Boha. (Dan 6,11.12)

Daniel je nepochybne veľkou postavou Písma. Veľmi dobre poznáme príbeh z prvej kapitoly jeho knihy: „Daniel si položil na srdce, že sa nebude poškrňovať pokrmmom kráľovým a vínom, z ktorého on pije.“ (Dan 1,8; Roh.) O Danielovi a jeho troch priateľoch sa dozvedáme: „Boh dal týmto štyrom mladíkom schopnosť poznať a pochopiť každé písmo a múdrosť. Danielovi okrem toho dal schopnosť porozumieť každé videnie a každý sen.“ (Dan 1,17) Biblia opisuje Daniela ako múdreho (Dan 1,20; 2,14.21.23.48), pretože v ňom bol Boží Duch (Dan 4,9.18; 5,14; 6,3) a nebo ho veľmi milovalo (Dan 9,23; 10,11). To sú niektoré charakteristiky muža, ktorý mal silné a trvalé spojenie s Bohom. V druhej kapitole knihy Daniel, keď kráľ Nebukadnesar vydal rozsudok smrti proti všetkým mudrcom v Babylone, Daniel prosil o milosrdenstvo u Boha v súvislosti s tajomstvom kráľovho sna (Dan 2,18). Keď Boh zjavil Danielovi kráľov sen, Daniel sa okamžite modlil.

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si Dan 2,19–23. Prečo sa Daniel modlil a čo sa z tejto modlitby môžeme naučiť?

Ako roky plynuli a králi povstávali a padali, Daniel zostával ich radcom. Z Písma sa dozvedáme, že „mal výnimočného ducha a kráľ zamýšľal ustanoviť ho nad celým kráľovstvom“ (Dan 6,4). „Daniel bol dôveryhodný a nedopúšťal sa nijakej nedbanlivosti ani zlého konania.“ (Dan 6,4) Napriek nenávistej žiarlivosti a priam diabolským úkladom (Dan 6,5–9) zo strany kráľovských úradníkov a satrapov zostal Daniel vo svojom modlitebnom živote vždy vytrvalý a odvážny.

Prečítaj si Dan 6,10.11. Čo nám tieto verše hovoria o Danielovi?

Keď Daniel čelil ťažkostiam, modlil sa. Hoci bol jeho život v ohrození, modlil sa vytrvalo, pravidelne (trikrát denne, ako mal vo zvyku) a predvídateľne (modlil sa pri otvorenom okne smerom k Jeruzalemu). Jeho modlitba bola fyzickým aktom (klákol si) a sústredila sa na vďakyvzdanie a prosbu.

- **Prečo vyznievajú naše výhovorky pri zanedbávaní modlitby (nemám čas, som unavený, som pod príliš veľkým tlakom) chabo a nepresvedčivo?**

APLIKÁCIA

POSTOJ PRI MODLITBE

Keď sa Daniel dozvedel, že písomný rozkaz je podpísaný, išiel do svojho domu. Okná hornej izby smerujúce k Jeruzalemu boli otvorené. Trikrát denne si tam klákol na kolena, modlil sa a vzdával vďaky pred svojím Bohom tak, ako to robieval predtým. (Dan 6,11)

Prosím, pane môj, akže žiješ, pane môj, ja som tá žena, čo tu kedysi stála pri tebe a modlila sa k Hospodínovi. (1Sam 1,26)

Vtedy kráľ Dávid vstúpil, posadil sa pred Hospodínom a hovoril: „Kto som ja, Pán, Hospodin, a čo je môj dom, že si ma dovedol až sem?“ (2Sam 7,18)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď sa nám v živote prihodí niečo zlé, väčšinou sa spojíme s blízkym priateľom, aby sme sa s ním o tom porozprávali. Podobne je to aj pri dobrých správach – chceme sa o ne s niekým blízkym podeliť. Prečo by sme sa v takýchto situáciách nemali obrátiť aj na Boha? „Modlitba je otvorením srdca Bohu ako priateľovi.“ (SC 93; CK 62)

Modlitba nás udržia v spojení s Bohom. A nielen to! Tým, že sa obraciame k Bohu, ukazujeme diablovej, komu naozaj patríme. Keď si ráno klákneme k modlitbe, je to priam hmatateľné, viditeľné vyhlásenie, ktorým mocnostiam temna dávame najavo, že si dnes vyberáme Boha. A navyše, keď sa modlíme, Boh nám posieľa anjelov a my sme posilnení a chránení pred nepriateľom z temnoty (Žalm 91).

Fyzický akt pokľaknutia je vyjadrením pokornej odovzdanosti. V určitom zmysle je takýto postoj pri modlitbe úplne odlišný od modlitby v sede alebo keď ležíme na posteli, hoci modliť sa, samozrejme, môžeme v akejkoľvek polohe. Keď však klačime pred Bohom, naše srdce sa odovzdáva ľahšie, pretože naše telo a naše slová vyhlasujú, že On je zvrchovaný vládca nášho života a že my sme len Jeho stvorené deti.

Prečítaj si nasledujúce biblické pasáže a zamysli sa nad skúsenosťou tých, čo pri modlitbe klačali: Dan 6,10; Luk 22,41; Sk 7,60; Sk 9,40; Sk 20,36.

Aj modlitba v stoji bola v biblických časoch bežná (2Kron 20,5.6.13; 1Sam 1,26; Jób 30,20; Luk 18,11). Biblia tiež uvádza príklady ľudí, ktorí pri modlitbe sedeli (2Sam 7,18; 2Kráľ 4,38). Iní sa pred Bohom poklonili tvárou k zemi – hoci táto poloha sa menej často spájala s modlitbou, skôr s podriadením sa niekomu vo vyššom postavení (1Kráľ 1,47; Mar 14,35).

Aká je tvoja obvyklá poloha pri modlitbe? Biblia od nás nevyžaduje, aby sme sa modlili v nejakej konkrétnej polohe. Prostredníctvom svojho postoja pri modlitbe však môžeme vyjadriť našu úctu, naše vnútorné pocity a našu túžbu odovzdať sa Bohu. Niektorí ľudia si (napríklad zo zdravotných dôvodov) nemôžu kláknúť, takže v konečnom dôsledku záleží predovšetkým od stavu nášho srdca. Ak sa ti dá kláknúť, ale zvyčajne sa modlíš v inom postoji, skús si nabudúce pri modlitbe kláknúť a potom zvaž, či a ako to ovplyvnilo tvoj čas strávený s Bohom.

APLIKÁCIA

- Biblia nás vyzýva: „Neprestajne sa modlite.“ (1Tes 5,17) Naznačuje tým oddanosť, pravidelnosť a stálosť (Kol 4,2; gr. *proskartereó*) a trpezlivosť a vytrvalosť napriek nepriazni (Rim 12,12; gr. *hypomenó*). Dnes, či už budeš stáť, sedieť, ležať alebo chodiť, obráť svoje myšlienky k Bohu a rozprávaj sa s Ním ako so svojím Priateľom. Začni hneď teraz.

„HENOCH CHODIL S BOHOM“

²²Po Matuzalemovom narodení žil Henoch tristo rokov, chodil s Bohom a narodili sa mu synovia a dcéry. ²³Celý vek Henochovho života bol tristošesťdesiatpäť rokov. ²⁴Henoch chodil s Bohom a nebolo ho, lebo ho Boh vzal. (1Moj 5,22–24)

Pre vieru bol Henoch prenesený, aby neuzeľ smrť, a nenašli ho, lebo Boh ho preniesol. Ešte pred prenesením dostal svedectvo, že sa páči Bohu. (Heb 11,5)

Čo sa z úvodných textov (1Moj 5,22–24; Heb 11,5) dozvedáme o Henochovi (Enochovi)?

Biblia sa o Henochovi zmiňuje len na niekoľkých miestach. Dozvedáme sa však, že žil tristošesťdesiat rokov, mal deti a „chodil s Bohom a nebolo ho, lebo ho Boh vzal“ (1Moj 5,24). Aké krásne je, že práve dôsledná oddanosť človeka Bohu charakterizuje jeho život!

Henochov život by sme celkom určite mohli charakterizovať tým, že bol „v modlitbe vytrvalý“ (Rim 12,12). Jeho život bol každodennou skúsenosťou s Bohom a pre svoju vieru bol „prenesený, aby neuzeľ smrť“ (Heb 11,5). V čase, keď žil, sa zem stávala čoraz skazenejšou, ale Henoch vytrvalo slúžil Bohu. Jeho život je zrkadlom toho, čo znamená zostávať v Bohu.

„Henoch si počas svojho čínorodého života neochvejne udržiaval spojenie s Bohom. Čím viac ho tiesnilo množstvo naliehavých povinností, tým vytrvalejšie a vrúcejšie sa modlil. ... Keď pôsobil medzi ľuďmi a pomohol im svojím posolstvom a príkladom, uchýlil sa do samoty, kde túžil po poznaní, ktoré môže dať len Boh. Po obdobiach takého vnútorného spoločenstva Henoch stále viac a viac odzrkadľoval Boží obraz. ... Keď sa po spoločenstve s Bohom vracal medzi ľudí, s bázňou hľadeli na nebeský výraz jeho zjavu aj ľudia neveriaci.“ (PP 86.86; PP /sk/ 58)

Boh od nás nežiada, aby sme žili ako pustovníci alebo mnísi, natoľko oddelení od sveta, že by z nás na zemi nebol žiadny úžitok. Podobne ako Henoch, aj my môžeme byť produktívni a vnímať potreby ľudí okolo nás a pomáhať im. Ale iba vďaka chodeniu s Bohom, zostávaniu v ňom a prostredníctvom pevného a trvalého vzťahu môže Boh prostredníctvom nás zrkadliť svoj nádherný charakter.

Môžeme sa modliť kedykoľvek a kdekoľvek. Niet miesta na zemi, kde by nás Boh nevidel alebo nepočul (Ž 139,7–12). On vždy počuje volanie nášho srdca (čítaj Plač 3,55–57). Napriek tomu je dobré modliť sa nahlas, nielen v duchu. Keď sa modlíme len v mysli, naša pozornosť sa môže ľahšie rozptýliť, oslabí sa naša sústredenosť, nedokončíme vetu a niekedy aj zabudneme, čo sme vlastne chceli povedať. Ale keď sa modlíme nahlas (prípadne šeptom), je to pre nás pripomienka, že Boh je skutočný, že počúva a že s Ním máme o čom konkrétne hovoriť.

■ Kde, kedy alebo ako dnes plánuješ rozprávať sa s Ježišom?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

MOJŽIŠ – ZBOŽNÝ VODCA

¹⁵Mojžiš mu [Hospodinovi] odpovedal: „Ak nepôjdeš s nami, ani nás odtiaľto nevyvádzaš! ¹⁶Ako inak poznám, že som spolu s tvojím ľudom získal tvoju priazeň, ak nie podľa toho, že pôjdeš s nami? Tým sa budem spolu s tvojím ľudom líšiť od ostatných národov na zemi.“ ¹⁷Hospodin povedal Mojžišovi: „Aj to, o čo si prosil, urobím, lebo si získal moju priazeň a poznám ťa podľa mena.“ ¹⁸On však povedal: „Ukáž mi svoju slávu!“ ¹⁹Hospodin mu povedal: „Ukážem ti všetku svoju dobrotu a vyslovím pred tebou svoje meno Hospodin. Zmilujem sa, nad kým sa chcem zmilovať, a zľutujem sa, nad kým sa chcem zľutovať.“ (5Moj 33,15–19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Včera sme si ukázali, že aj napriek malému počtu biblických zmienok o Henochovi vieme o jeho veľmi blízkom vzťahu s Bohom. O Mojžišovom vzťahu s Bohom prináša Písmo rozsiahle svedectvo. Biblia prináša početné správy o Mojžišových rozhovoroch s Hospodinom. Keď s Mojžišom putujeme po jeho ceste naplnenej vzostupmi a pádmi, opakovane zisťujeme, že najdôležitejšou časťou života a tajomstvom úspechu tohto pokorného a zbožného vodcu bola neustála komunikácia a trvalý vzťah s Bohom.

Prečítaj si 2Moj 33,15–23. O čom sa Mojžiš rozpráva s Hospodinom? Ako tento rozhovor prebieha?

Predstav si, aké by to bolo hovoriť s Bohom a jasne počuť Jeho hlas. Je zázrak, že Izraeliti sami nevyhľadávali tento druh spoločenstva s Bohom. Namiesto toho prosili Mojžiša, aby k nim on sám prehováral v Božom mene (2Moj 20,18–21). Boh na túto úlohu Mojžiša pripravil, počnúc ich rozhovorom pri horiacom kríku na tom istom vrchu. Na základe všetkého, čo sa dozvedáme o Mojžišových osobných modlitbách, vidíme, že je takmer neustále v Božej prítomnosti, prosí o vedenie a prihovára sa za ľudí, ktorých vedie.

Mojžiš sa dvakrát prihovára za členov svojej rodiny. Aké situácie sprevádzali jeho príhovor a čo by sa stalo, keby nezasiahol a nepreklenul tak vzniknutú priepasť?

- Áron: 2Moj 32,1–14.31–34; 5Moj 9,20

- Mirjam: 4Moj 12,13

Keď sledujeme, čo sa dialo v súvislosti s jeho sestrou Mirjam, je pozoruhodné, že samotný Mojžiš sa stal obeťou jej žiarlivosti a odsúdeniahodného konania. Lahko sa mohol postaviť bokom a nechať Boha, aby vykonal trest, ktorý si Mirjam a Áron zaslúžili. On im však odpustil a u Hospodina sa prihovoril za uzdravenie svojej sestry. Mojžišovo konanie nám sprostredkúva mocný obraz o Božej odpúšťajúcej milosti voči hriešnikom.

APLIKÁCIA ■ Prečítaj si Mat 5,44 a Kol 3,13. Na aké konanie nás v týchto veršoch vyzýva Ježiš a Pavol? Prečo je takéto konanie dôležité? Ako ho môžeme aplikovať do svojho života?

MOJŽIŠOV PRÍHOVOR ZA NÁROD

³¹Mojžiš sa vrátil k Hospodinovi a povedal: „Ach, tento ľud sa dopustil veľkého hriechu, urobil si zlatých bohov. ³²Strpíš ešte ich hriech? Ak nie, tak ma vymaž zo svojej knihy, ktorú píšeš!“ (2Moj 32,31.32)

Čo sa z úvodného textu (2Moj 32,31.32) dozvedáme o Mojžišovi a modlitbe?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Mojžiš sa opakovane odvážne prihovárал za Boží ľud. Obrátil sa k Bohu, keď boli ľudia smädní (2Moj 15,25; 17,2–6), keď boli ľudia hladní (4Moj 11,21.22) a v čírom zúfalstve (4Moj 11,11–15).

Keď si Izraeliti hneď po tom, čo s nimi Hospodin uzavrel zmluvu, postavili zlaté teľa, Mojžiš po takmer štyridsiatich rokoch na túto udalosť spomína nasledovne: „Bál som sa totiž hnevu a rozhorčenia, ktorými Hospodin zahorel proti vám, takže vás chcel vyhubiť. Hospodin ma však i teraz vypočul.“ (5Moj 9,19)

Keď sa vyzvedači vrátili zo zaslúbenej krajiny, Mojžiš Izraelitom pripomína: „Vrhol som sa pred Hospodina a štyridsať dní a štyridsať nocí som ležal pred ním, lebo Hospodin povedal, že vás vyhubí.“ (5Moj 9,25)

Keď bol Lévi oddelený od ostatných kmeňov, aby slúžil v svätyni, Mojžiš spomína: „Ja som však ako predtým zostal na vrchu štyridsať dní a štyridsať nocí a Hospodin ma aj teraz vypočul, lebo Hospodin ťa už nechcel zahubiť.“ (5Moj 10,10). Boh vypočul Mojžišove prosby.

Z Mojžišovho života sa môžeme veľa naučiť, pokiaľ ide o modlitbu a pevného pridžňania sa Boha:

- *Mojžiš mal hlbokú lásku k Bohu a jasnú predstavu o Jeho charaktere. Boh sa Mojžišovi opísal v 2Moj 34,6 slovami „Hospodin, Hospodin! Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh!“*
- *Mojžiš bol odvážny a verný, keď sa držal Boha počas vzostupov aj pádov na únavnej ceste do zaslúbenej krajiny. Hoci sa trápil ako my všetci, Mojžiš dôveroval Božej moci, prítomnosti a vedeniu (2Moj 33,13).*
- *Mojžiš pripomenul Bohu Jeho zmluvu (2Moj 32,13), odvolával sa na Božie zaslúbenia dané Jeho ľudu (5Moj 7,8) a pripomínal Božie vedenie v minulosti (5Moj 8,2).*
- *Mojžiš prijímal Božie odpovede na svoje modlitby, či už Hospodin odpovedal áno alebo nie. Byť v blízkom vzťahu s Bohom neznamená, že vždy automaticky dostaneme, čo chceme (5Moj 3,23–29). Napriek tomu by sme sa mali modliť trpezlivo a vytrvalo (Luk 18,1–8).*

■ **Kto práve teraz potrebuje tvoje príhovorné modlitby? Predlož tohto človeka Bohu vo svojej modlitbe práve teraz.**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V konečnom dôsledku by sme sa mali modliť, pretože Boha veľmi milujeme a jednoducho nemôžeme inak, než aby sme sa s Ním podelili o všetko v našich životoch: o naše radosti a životné „úspechy“, o naše bremená a starosti, o naše prosby a každodenné potreby. „Môžeme zostávať Bohu tak blízko, že v každej nečakanej skúške sa naše myšlienky obrátia k nemu tak prirodzene, ako sa zem obracia k slnku. Oznam Bohu svoje radosti, žiale, starosti a obavy. Nebudeš ho tým obťažovať, ani ho neunavíš. Ten, ktorý vie o počte vlasov na tvojej hlave, nie je ľahostajný voči potrebám svojich detí. ... Naše žiale, ba už aj zmienka o nich, sa dotýkajú jeho láskavého srdca. Oznam mu všetko, čo ti znepokojuje myseľ. Nič nie je priveľké, aby to neuniesol, veď drží svety, ovláda všetky záležitosti vesmíru. Jeho pozornosti neuniká nijaká maličkosť, ktorá by nás mohla znepokojiť. Žiadna z našich skúseností nie je príliš tmavá, aby ju nepoznal a niečo takej spletitej situácie, aby ju nevedel rozuzliť. Nijaká pohroma nestihne ani najmenšie z jeho detí, nijaká úzkosť netiesni dušu, nijaká radosť neobveseľuje, nijaká vrúcna modlitba nevychádza z úst, o čom by náš nebeský Otec nevedel a o čo by sa bezprostredne nezaujímal. ... Vzťah medzi Bohom a konkrétnym človekom je taký osobný a úplný, akoby na svete nebolo nikoho iného, o koho by sa mal starať a za koho by mal dať svojho milovaného Syna.“ (SC 99.100; CK 67.68)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. **Opísali by ste modlitbu ako niečo krásne a povznášajúce, alebo skôr ako niečo ťažké a zatažujúce? Prečo je to tak? Kedy sa pre vás modlitba stáva bremenom?**
2. **V uvedenom citáte z knihy *Cesta ku Kristovi* je niekoľko podnetných posolstiev. Ktorá myšlienka vo vás mimoriadne rezonuje?**
3. **Tento týždeň sme sa venovali trom biblickým postavám (Daniel, Henoch a Mojžiš). Modlitebný život ktorej z nich je vám najviac blízky?**

ZHRNUTIE

Keď čítame o modlitebných velikánoch Biblie, môže byť ľahké dospieť k záveru, že my sami nemôžeme mať taký blízky vzťah s Bohom alebo byť takí oddaní. Ale môžeme. Tak ako Daniel, aj my môžeme byť neochvejní a verní v každodennej modlitbe aj uprostred nepriateľstva a skúšok. Podobne ako Henoch, aj my sa môžeme rozhodnúť kráčať a hovoriť s Bohom a obrátiť sa na Neho skôr, ako vykonáme dielo, na ktoré nás povolal. A tak ako Mojžiš, aj my môžeme viesť tých, ktorí sú v našom okolí, môžeme sa prihovárať za naše rodiny a za tých, ktorí žijú blízko nás. Potrebujeme len zostať v Bohu, ktorý je nielen všemohúci Stvoriteľ, ale aj náš Vodca a Priateľ.

PRAKTICKÁ MODLITBA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Král' 19,1–18; Mat 6,5–8; Luk 11,2–4; Mat 6,5–15; Dan 9,4–19; Rim 8,26,27

ÚVODNÝ TEXT

Ludia, dúfajte v neho v každom čase, vylievajte si pred ním srdce! Boh je naším útočiskom. (Ž 62,9)

Aký je tvoj modlitebný život? Ako často sa modlíš? Je tvoja modlitba naplnená vrúcnosťou a očakávaním? Modlíš sa denne alebo len v krízových situáciách? Vyzerajú tvoje modlitby predovšetkým ako nekonečný zoznam prosieb a žiadostí, alebo Boha vo svojich modlitbách hlavne chváliš a ďakuješ Mu?

Modlíš sa len ráno po zobudení a niekedy večer pred spaním? Alebo si nájdeš čas na modlitbu aj uprostred rušného dňa? Možno si sa pravidelne modlil v nejakej modlitebnej skupine alebo si si dokonca vyskúšal, aké je to modliť sa *neustále*. Zažil si už moc a prítomnosť Boha prostredníctvom modlitby, ktorá do tvojho života priniesla naozajstnú zmenu?

Modlitba je neustálym spojením medzi nami (ratolesťami, vetvičkami) a Ježišom (viničom). „Ak chceme rásť a prosperovať, musíme neustále čerpať miazgu a výživu zo Živého viniča. Ak totiž budeme oddelení od Viniča nebudeme mať žiadnu silu.“ (EW 73) Toto je požehnanie vytrvalej modlitby. Boh nás počuje a vždy odpovedá vo svojom čase a svojím dokonalým spôsobom – hoci nie vždy tak, ako by sme očakávali.

Tento týždeň sa budeme venovať modlitbe ďalších biblických postáv. Zamyslíme sa nad praktickými spôsobmi, ako posilniť modlitbu v každodennom živote.

OSNOVA LEKCIE

Tento týždeň budeme pokračovať v premýšľaní o dôležitosti modlitby pre náš duchovný život. Tentoraz sa zameriame na jej konkrétne a praktické aspekty – teda ako sa modliť v časoch krízy, ako rozumieť zdanlivo nevypočutým prosbám a ako nás sám Ježiš učil rozprávať sa s Otcom.

- 1Král' 19,12–15: Eliáš – modlitba uprostred životnej krízy (nedeľa)
- 2Kor 12,7–9: Pavol – prípady „nevypočutých“ modlitieb (pondelok)
- Mat 6,5–15: Ježiš – najkrajšia lekcija modlitby (utorok)
- Dan 9,4–19: Daniel – modlitba zahŕňajúca chválu, vyznanie, prosby aj vďakyvdanie (streda)
- Rim 8,26,27: Prečo a ako sa teda modliť? (štvrtok)

ELIÁŠ – MODLITBA V KRÍZE

¹²Po zemetrasení prišiel ohň, ale Hospodín nebol v ohni. Po ohni sa ozval tichý a príjemný šelest. ¹³Len čo ho Eliáš počul, zahalil si tvár plášťom, vyšiel a postavil sa pred vchod do jaskyne. Vtom ho niekto oslovil: „Čo tu robíš, Eliáš?“ ¹⁴Odvetil: „Prilíš som horlil za Hospodina, Boha zástupov, lebo Izraeliti opustili tvoju zmluvu, zrúcali tvoje oltáre a tvojich prorokov pozabíjali mečom, takže som zostal iba sám. Snažia sa však i mňa pripraviť o život.“ ¹⁵Hospodín mu povedal: „Vydaj sa na spiatočnú cestu smerom k Damaskej púšti. ...“ ¹⁶V Izraeli si ponechám sedemtisíc mužov, všetko takých, ktorých kolená sa neskláňali pred Baalom a ktorých ústa ho nebozkávali.“ (1Kráľ 19,12–15.18)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Verný Eliáš žil v časoch tak naplnených hriechom, že kráľ Acháb, „v snahe urážať Hospodina, Boha Izraela, predstihol všetkých predošlých izraelských kráľov“ (1Kráľ 16,33). Nesporne najdramatickejšie momenty v Eliášovom živote sa odohrali počas zápasu na vrchu Karmel (pozri 1. Kráľov 18). Acháb a všetci občania kráľovstva napokon na vlastné oči videli, že Boh naozaj odpovedá na modlitby. V dejinách Izraela išlo o nesmierne významnú udalosť. A práve preto, že moment na Karmeli bol taký veľkolepý a pamätný, pôsobí šokujúco, že sa situácia tak rýchlo zmenila k horšiemu.

Prečítaj si 1Kráľ 19,1–18 a venuj osobitnú pozornosť Eliášovým modlitbám a Božej interakcii s ním. Čo je v tomto prípade podstatou Eliášovej skľúčenosti? V čom sa Božia odpoveď líši od toho, čo sa stalo na vrchu Karmel?

Napriek tomu, že Boh odpovedal na každú Eliášovu modlitbu, sa prorokov emocionálny, duševný aj fyzický stav veľmi rýchlo zmenil – v priebehu jedného dňa! Hoci Eliáš v ten deň zažil veľké víťazstvo s Bohom, v stave vyčerpania dopustil, aby jeho vieru v Boha premohol strach zo smrti. Na tomto príbehu je pozoruhodné, že hoci Eliáš podľahol skľúčenosti a zastrašovaniu, Boh sa k nemu sklonil s nežnou starostlivosťou a opakovane mu poskytol jedlo a vodu (1Kráľ 19,5.6), takže „posilnený tým pokrmom putoval štyridsať dní a štyridsať nocí až na Boží vrch Horeb“ (1Kráľ 19,8). A keď sa mu Boh napokon zjavil, bolo to úplne odlišným spôsobom ako kedykoľvek predtým.

Niekedy v našom živote Boh odpovedá veľmi priamym, mocným a nepochybniteľným spôsobom. To posilňuje našu vieru a prežívanie Božej blízkosti a prítomnosti.

Sú však aj chvíle či obdobia, keď váhame a podliehame pokušeniam. Máme pocit, že naša viera sa otriasa a že nasledovať Boha je príliš ťažké. Čakáme, že Boh odpovie presne tak, ako to od Neho očakávame. Neuvedomujeme si však, že Jeho myšlienky a cesty sú oveľa vyššie a múdrejšie ako naše vlastné (Iz 55,8.9). Tak ako nerozumieme mnohým skutočnostiam v Božom stvorení, nemalo by nás prekvapovať, že máme problém porozumieť všetkým spôsobom, akými nás Boh vedie.

APLIKÁCIA

- **Boh, náš dobrý a láskavý Otec, presne vie, čo potrebujeme. Ako sa môžeme naučiť byť aj uprostred problémov a trápení pokojní, dôverovať Mu a mať svoj zrak upretý na Neho? Skús práve teraz Bohu vyjadriť svoje pochybnosti.**

KEĎ SA MODLITBY ZDAJÚ BYŤ NEVYPOČUTÉ

⁷Preto, aby som sa nepovyšoval, bol mi daný do tela osten, satanov posol, aby ma udieral, a tak aby som sa nepovyšoval. ⁸Preto som trikrát prosil Pána, aby sa odo mňa vzdialil. ⁹Ale on mi povedal: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ Preto sa budem radšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila. (2Kor 12,7–9)

Možno sa za niečo modlíš už veľmi dlho, možno dokonca roky, a pomaly nadobúdaš presvedčenie, že Boh tvoje modlitby nepočuje. V Písme nachádzame povzbudenie: „Proste a bude vám dané“ (Mat 7,7), „ak prosíme o niečo podľa jeho vôle“ (1Ján 5,14). Ako rozumieš týmto zaslúbeniam?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Anna je príkladom oddanej ženy, ktorá sa modlila za niečo veľmi konkrétne (1Sam 1,10–17). Spočiatku sa zdalo, že Boh jej modlitby nepočuje. Ona však vytrvala a Boh odpovedal – vo svojom dokonalom čase a podľa svojej vôle. Niekedy čakanie prehlbuje naše putovanie s Bohom, keď sa učíme viac Mu dôverovať.

V Dávidovom žalme čítame: „Ľudia, dúfajte v neho v každom čase, vylievajte si pred ním srdce! Boh je naším útočiskom.“ (Ž 62,9) *Dúfať*. V hebrejčine doslova *dôverovať, veriť*. Dôverujeme Bohu, že On naozaj vie, čo je najlepšie? A dôverujeme Mu aj vtedy, keď nevidíme okamžitú odpoveď na naše modlitby? Veríme, že nakoniec odpovie v ten pravý čas a že to bude tá najlepšia odpoveď?

Niekedy naše modlitby nemusia byť vypočuté tak rýchlo, ako by sme chceli, alebo spôsobom, aký si predstavujeme. Aké rady nám v tomto smere dáva Biblia?

- *Hľadaj Božiu vôľu, nie svoju vlastnú* (Mat 6,10; 1Ján 5,14,15).
- *Zväz svoje motívy* (Prísľ 16,2; Jak 4,3).
- *Uvažuj, či nemáš nejaký skrytý hriech* (Ž 66,18; 1Pet 3,12; Prísľ 15,29).
- *Zostávaj v Bohu a v Jeho Slove* (Ján 15,7).
- *Modli sa vo viere* (Heb 11,6; Jak 1,6; Mar 11,24; Mat 21,22).
- *Zväz stav svojho srdca (je pokorné alebo pyšné)* (Jak 4,6; 1Pet 5,6).
- *Vytrvaj* (1Tes 5,17,18).
- *Odpúšťaj druhým* (Mar 11,25,26).
- *A napokon, Boh vidí celkový obraz a vie, čo je pre nás najlepšie* (Rim 8,28; Ef 3,20; Jer 29,11–13). Niekedy je Jeho odpoveď jednoducho taká, akú počul Pavol: „Stačí ti moja milosť.“ (2Kor 12,9)

- **Tým kľúčovým faktorom, ktorý určuje našu reakciu na zdanlivo nevypočuté modlitby, je náš obraz Boha. Ak vnímame Boha ako vzdialeného a nezaujímajúceho sa, náš vzťah s Ním sa oslabuje. V takej situácii hľadaj v Biblii uistenia o Jeho láske a starostlivosti a modli sa, aby sa tvoj skreslený obraz o Ňom stal jasnejším.**

APLIKÁCIA

JEŽIŠ NÁS UČÍ, AKO SA MODLIŤ

¹⁴Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich previnenia, aj vám odpustí váš nebeský Otec. ¹⁵Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani vám váš nebeský Otec neodpustí vaše previnenia. (Mat 6,14.15)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V Ježišovej dobe ľudia oceňovali dlhé a starostlivo zostavené modlitby. Takéto modlitby pôsobili takmer ako divadelné predstavenie. Obsahovali mnoho vznešených slov a obrátov. Ľudia sa ich učili spamäti. Ježiš o takýchto modlitbách nepovedal nič dobré (pozri Mat 6,5–8). Dá sa konštatovať, že ich odsúdil ako okázalé prejavy „zbožnosti“.

Učenci nielenže videli Ježiša modliť sa, ale vnímali, že modlitba je dôležitou súčasťou Jeho života (pozri Luk 5,16; 6,12; 9,18; 22,41; 24,30; Mar 1,35; 6,46). Chápali, že Ježišove modlitby sú v jasnom protiklade k modlitbám náboženských vodcov. Viac než kedykoľvek predtým si začali uvedomovať skutočnú podstatu modlitby. Učenci teda Ježiša prosili: „Pane, nauč nás modliť sa.“ (Luk 11,1)

Ježiš ukázal svojim učeníkom (a ich prostredníctvom aj nám), že na modlitbu nepotrebujeme žiadne vzletné frázy. Modliť sa môžeme jednoducho, vlastnými slovami. Ukázal, že naše modlitby by mali byť úprimné a zo srdca.

Prečítaj si texty Luk 11,2–4 a Mat 6,5–15 a všimni si nasledujúce aspekty modlitby, ktorú učil Ježiš:

- *Otče náš, ktorý si na nebesiach*: Uznanie vášho osobného vzťahu s Otcom všetkých.
- *Posväť sa meno tvoje*: Uznanie Božej svätosti v nás vyvoláva úctu a rešpekt.
- *Príď kráľovstvo tvoje*: Túžba po Božom návrate a po tom, aby v nás prebýval Svätý Duch, kým sa tak nestane.
- *Buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi*: Odovzdať sa a modliť sa, aby sa v našom živote diala Božia vôľa. Nekladme dôraz na to, čo chceme my, ale dôverujme, že Bo vie, čo je pre nás najlepšie.
- *Chlieb náš každodenný daj nám dnes*: Prosme o to, čo potrebujeme k životu, fyzicky (jedlo a voda) aj duchovne (Ježiš a Jeho živé Slovo).
- *Odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinnikom*: Čiňme pokánie, hľadajme odpustenie a pamätajme na to, aby sme odpustili tým, ktorí nám ublížili, rovnako ochotne, ako nám odpúšťa Boh.
- *Neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého*: Prosme o ochranu a útočisko pred zlom na tomto svete (Žalm 91).
- *Lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky*: Vyznávajme, že všetko, čím sme, všetko, čo máme, a všetko, čo robíme, patrí Bohu. Iba On si zaslúži našu slávu a chválu (1Kron 29,11).

APLIKÁCIA ■ **Prestaňme s povrchnými modlitbami. Radšej sa každé ráno obráťme k Bohu, aby sme sa porozprávali s Tým, ktorý nás miluje viac ako ktokoľvek iný. Čo ti bráni modliť sa tak, ako vieš, že je to najlepšie? Pomodli sa hneď teraz tak, ako ťa Ježiš pozýva.**

CHVÁLA, VYZNANIE, PROSBY A VĎAKYVZDANIE

⁴Modlil som sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, a vyznával som: „Ó, Pane, veľký a mocný Bože, ktorý verne zachovávaš zmluvu s tými, čo ťa milujú a dodržiavajú tvoje prikázania. ⁵Zhrešili sme a bezbožne konali zlo. Vzporeli sme sa a odklonili sme sa od tvojich prikázaní a príkazov. ... ¹⁸Bože môj, nakloň svoje ucho a počúvaj. Otvor svoje oči a pozri na naše zničené mesto, ktoré nesie tvoje meno. Svoje prosby ti nepredkladáme pre svoju spravodlivosť, ale pre tvoje veľké milosrdenstvo. ¹⁹Pane, počúvaj! Pane, odpusť! Pane, vypočuj a konaj! Nemeškaj, kvôli sebe samému, Bože môj, lebo tvoje mesto a tvoj ľud nesú tvoje meno. (Dan 9,4.5.18.19)

Ježiš naučil svojich učeníkov modliť sa. Jednoduchými krokmi predstavenými v modlitbe *Otče náš* sa môžeme riadiť, keď prichádzame k Bohu súkromne, v rodinnom kruhu alebo v cirkevnom spoločenstve. Vždy však pamätajme na to, že modlitba je rozhovor s Bohom ako s priateľom. Ako sme už spomenuli, naše modlitby príliš často vyzerajú ako zoznam žiadostí. Ježiš nás však naučil, že *modliť sa* znamená oveľa viac!

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si Danielovu modlitbu v Dan 9,4–19. Čomu všetkému sa Daniel venuje vo svojej modlitbe? Pokús sa jeho modlitbu rozdeliť na jednotlivé časti.

Uvažuj, ako by si mohol do svojich modlitieb zahrnúť nasledujúce zložky:

- *Chvály*: Chvála je vyjadrenie uctievania toho, kým Boh je a aký je. Prečítaj si Žalm 100, ktorý je nádherným chválospevom o Bohu. Uvažuj o rôznych Božích menách a Jeho veľkolepom charaktere. Chváľ Ho za to, že je твоjím Vykupiteľom, Spasiteľom, Utešiteľom, Liečiteľom, Dobrým Pastierom a Skalou. Uvažuj o Ňom ako o Alfe a Omege všetkého.

- *Vyznanie hriechov a odpustenie*: Keď sa priblížime k Bohu, aby sme sa s Ním rozprávali a zostávali v Ňom, budeme si čoraz jasnejšie uvedomovať, že sa potrebujeme zbaviť všetkého, čo nás od Neho oddeľuje a čo nám bráni mať s Ním osobnejší vzťah. Čím bližšie sme k Nemu, tým viac vidíme svoju nehodnosť a mizériu. To nás núti prosiť Ho, aby odstránil naše hriechy a formoval náš charakter na Jeho podobu. Ak očakávame, že nám Boh odpustí, musíme byť pripravení aj my odpustiť ostatným. Apoštol Jakub píše: „Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení. Veľa zmôže účinná modlitba spravodlivého.“ (Jak 5,16)

- *Prosbu*: S akými problémami práve zápasíš? Týkajú sa rodiny, priateľov, zdravia, financií, práce alebo štúdia? Kde konkrétne potrebuješ, aby ti Boh dal silu a múdrosť? A naopak, kto potrebuje tvoju podporu? Ako ju môžeš najlepšie poskytnúť? Modli sa konkrétne za tieto oblasti a týchto ľudí. Pros, aby sa diala Božia vôľa.

- *Vďakyvzdania*: Prečítaj si Fil 4,6 a premýšľaj o požehnaniach v tvojom živote. Možno si hneď spomenieš na dôležité udalosti. Ale čo tie všedné každodenné maličkosti, ktoré tak často považujeme za samozrejmosť? Sme neustálymi príjemcami Božieho milosrdenstva. Prečo teda prejavujeme tak málo vďačnosti a prečo nie sú naše chvály za Božie skutky častejšie?

■ Skloň sa na modlitbe a vyjadri Bohu svoju chválu, vyznaj svoje hriechy, predlož Mu svoje prosby a vyjadri svoju vďačnosť za Jeho dary.

APLIKÁCIA

ĎALŠIE ASPEKTY MODLITBY

²⁶Takisto aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Ved' nevieme ani to, za čo sa máme modliť. Ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychmi. ²⁷Ale ten, čo skúma srdcia, pozná zmýšľanie Ducha, lebo sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh. (Rim 8,26.27)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečo sa modliť, keď Boh všetko vie skôr, ako Mu niečo povieme? Prečo by sme sa mali modliť, keď Boh je Vševediaci? „Modlitba je otvorením srdca Bohu ako priateľovi. Nemáme ňou poučať Boha o tom, akí sme, ale seba pripraviť na to, aby nás On prijal. Modlitba neprivádza Boha k nám, ale nás vedie k nemu.“ (SC 93; CK 62) Áno, Boh pozná naše túžby a potreby a vie o každom úmysle nášho srdca. Modlitba je však užitočná *pre nás*. Pomáha nám *zastaviť sa* uprostred zhonu života, *uznať* zvrchovanosť Boha a podriať sa Mu. Keď Boha pozveme do svojho života, otvorí sa široké možnosti pre Jeho konanie. A navyše, Svätý Duch sa za nás prihovára, keď nevieme, ako sa modliť (Rim 8,26.27).

- *Prečo sa modliť, keď je všetko v poriadku?* Pýcha a pocit sebestačnosti (pozri 3. lekcii) môžu byť jednou z najväčších prekážok účinného a mocného modlitebného života. Keby sme si uvedomovali, ako veľmi Boha potrebujeme, prichádzali by sme k Nemu oveľa naliehavejšie! Ak Ho dokonalí anjeli vyvyšujú a uctieujú, prečo by sme si my, hriešni ľudia, mali myslieť, že Ho potrebujeme menej? Čo o tejto pravde hovoria texty Mat 5,6 a Iz 44,3?

- *Aká je úloha viery v modlitbe?* Prečítaj si Heb 11,6 a zamysli sa nad slovami z knihy *Výchova*: „Modlitba a viera spolu úzko súvisia a treba ich skúmať spoločne. V modlitbe viery sa nachádza božská veda a musí jej porozumieť každý, kto chce, aby jeho životné dielo bolo úspešné. Kristus povedal: *Verte, že dostanete všetko, za čo sa modľíte a za čo prosíte. Budete to mať.* (Mar 11,24) Objasňuje nám, že naše prosby majú byť v súlade s Božou vôľou. Máme prosiť o to, čo nám zaslúbil, a všetko, čo dostávame, máme používať na konanie jeho vôle. Pri splnení podmienok je zaslúbenie nespochybniteľné. ... Nemusíme hľadať nejaký vonkajší dôkaz požehnania.“ (Ed 257.258; Vých 222)

- *S kým by som sa mal modliť?* Mali by sme sa modliť predovšetkým osamote (len Boh a ja), pretože modlitba a štúdium Biblie sú životodarnou silou vášho vzťahu s Bohom. Vyhradme si čas na skúmanie svojho srdca. Rozprávajme sa s Bohom a počúvajme Ho (Mat 6,6). Mali by sme sa tiež modliť s našimi rodinami alebo v malých skupinách (Sk 12,12), lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení, tam je prítomný aj Boh (Mat 18,20). A mali by sme sa modliť aj v našom zborovom spoločenstve (Jak 5,13–16). Všetky tri typy modlitby sú dôležité.

- *Ako mám počúvať?* Modlitba je viac než len rozhovor s Bohom. Pri modlitbe Bohu dovoľme, aby prehovoril do nášho života a urobil v ňom zmenu. Najjasnejším a najbezpečnejším spôsobom, ako to urobiť, je čítať Bibliu a modlitbu spojiť so štúdiom Písma počas nášho osobného stíšenia. Dajme si pozor, aby sme neskĺzli do počúvania svojich vlastných názorov a predstáv. Skúmajme Písmo a počúvajme Božie poslanstvo.

■ **Čo z vyššie uvedených bodov považuješ za najnáročnejšie? Prečo?**

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Keby sme viac premýšľali o Ježišovi a menej o sebe, oveľa živšie by sme cítili jeho prítomnosť.“ (SC 102; CK 69)

„Ak sa budeme radiť so svojimi pochybnosťami a strachmi alebo sa budeme snažiť vyriešiť všetko, čo nevidíme jasne, skôr ako budeme mať vieru, zmätok sa bude len zväčšovať a prehľbovať. Ale ak prideme k Bohu s pocitom bezmocnosti a závislosti, akí v skutočnosti sme, a v pokornej, dôverujúcej viere oznámime svoje potreby Tomu, ktorého poznanie je nekonečné, ktorý vidí všetko v stvorení a ktorý riadi všetko svojou vôľou a slovom, On môže a bude venovať pozornosť nášmu volaniu a nechá svetlo zažiarit v našich srdciach.“ (SC 96.97; CK 65)

„Slovami chvály sa človek vznesie bližšie k nebu. Anjeli v nebesiach velebja Boha piesňami a hudbou. Prejavom svojej vďačnosti sa blížime k chválorečeniu nebeských zástupcov. ... Prichádzajme teda k svojmu Stvoriteľovi úctivo a radostne s *chválospevom a zvukom piesne* (Iz 51,3).“ (SC 104; CK 70)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ktorý koncept z vyššie uvedených citátov vás najviac inšpiruje? Ktorý koncept je pre vás najzložitejší?
2. Čo ďalšie sa môžeme naučiť z modlitebného života ľudí v Biblii? (Spomeňme aspoň Ezd 10,1; 2Kráľ 13,4; Jon 4,2.3; Hab 3,1; 2Kráľ 19,14–19; Jer 32,16–25; Neh 1,4–11; 1Kráľ 8,22–54.)
3. Ako rozumiete úlohe pôstu pri modlitbe?
4. Čo by ste chceli zmeniť alebo zaviesť do svojho modlitebného života na základe štúdia z tohto týždňa? Čo vám v týchto zmenách bráni? Ako ich môžete uviesť do svojho života?

ZHRNUTIE

Biblia obsahuje správy o jednotlivcoch, ktorí mali živý a vytrvalý modlitebný život, a o iných, ktorí ho nemali. Keď budeme hľadať na jej stránkach, vždy nájdeme niekoho, s kým sa môžeme stotožniť, bez ohľadu na stav nášho vzťahu s Bohom. Nájdeme tam aj mnoho zaslúbení, ktoré nás povzbudia a povedú v našom živote viery. Naším cieľom by mal byť duchovný rast – naše oči by mali byť upreté na Ježiša, ktorý je našim najväčším príkladom a ktorý je Pôvodcom a Dokonávateľom našej viery.

Týždeň od 17. do 23. mája

MAŤ VIERU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mar 8,11,12; Mat 15,21–28; Luk 7,1–10; Ef 2,8; Heb 11; Zj 14,12

ÚVODNÝ TEXT

„Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme.“ (Heb 11,1)

Ktosi povedal: „Viera je ako WiFi. Je neviditeľná, ale má moc spojiť nás s tým, čo potrebujeme.“ Niet pochyb, že bez viery je vzťah s Bohom nemožný.

Aká je dnes tvoja viera? Otriasala sa niekedy tvoja viera v Boha v základoch? Možno si zažil niečo, čo ťa tak paralyzovalo, že si si nedokázal predstaviť, ako ďalej pokračovať vo vzťahu s Bohom. A možno je to úplne inak a tvoja viera je práve teraz ako ruža – vyrástla zo zeleného výhonku do malého púčika, ktorý sa napokon otvoril do krásneho, farebného kvetu a naplnil celé okolie výraznou omamnou vôňou. Naozaj, „viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme“ (Heb 11,1). Vieru si nemôžeme vytvoriť sami, pretože „jednému každému Boh udelil mieru viery“ (Rim 12,3; Roh.). Viera je Boží dar (Ef 2,8.9) a aj vtedy môžeme veriť len vďaka dielu, ktoré v nás a pre nás koná Boh.

Tento týždeň sa budeme venovať otázkam viery. Čo môžeme robiť s pochybnosťami a neveriou? Ako podľa Ježiša vyzerá silná viera? Čo znamená mať „Ježišovu vieru“.

OSNOVA LEKCIE

Ôsma lekcia sa venuje viere/dôvere ako Božiemu daru, ktorý je nevyhnutný pre náš vzťah s Bohom. Pozrieme sa na príklady silnej i vážavej viery v evanjeliách, ale aj na to, akým spôsobom môžeme v našom živote prekonávať pochybnosti.

- Mar 8,11,12: Farizeji – „Neuveríme, kým...“ (nedeľa)
- Luk 7,8.9: Rímsky stotník – príklad ozajstnej viery/dôvery (pondelok)
- Ef 2,8–10: Viera ako odpoveď na Božiu milosť (utorok)
- Hebrejom 11: Viera ako základ duchovného života (streda)
- Zj 14,12: „Ježišova viera“ – najlepší obraz skutočnej dôvery (štvrtok)

DAJ MI ZNAMENIE!

¹¹Vyšli k nemu farizeji a začali sa s ním hádať. Žiadali od neho znamenie z neba a tak ho skúšali. ¹²Zhlboka si vzdychol a spýtal sa: „Prečo toto pokolenie žiada znamenie? Amen, hovorím vám, toto pokolenie nijaké znamenie nedostane!“ (Mar 8,11.12)

Možno si už počul takýto argument: „Keby som videl rozostúpené Červené more, padajúcu mannu alebo Ježiša uzdravujúceho slepého človeka, uveril by som.“ A možno niečo podobné napadlo už aj tebe.

Na druhej strane, prečo by malo byť pre nás dnes ťažšie veriť než pre ľudí v biblických časoch? Izraeliti nevlastnili celú Bibliu a nemali ani takú dlhú históriu, na ktorú by sa mohli obzrieť, ako máme my. Mojžiš zdôrazňoval, aké dôležité je pamätať si Božie vedenie a dobrotu (pozri 5Moj 4,7–10; 8,2.3). Na rozdiel od Izraelitov máme dnes k dispozícii šesťtisíc rokov biblickej histórie (pozri Ján 20,30.31).

Každá generácia chce *znamenie* – a ani naša nie je výnimkou. Ale znamenia sú všade okolo nás. Už len ak si prečítame 24. kapitolu Matúša, pochopíme, koľko Ježišových predpovedí sa naplnilo a naplnia práve teraz.

Aj v Ježišovej dobe ľudia požadovali znamenie, že Ježiš je skutočne Boží Syn – a to aj napriek tomu, že tých znamení videli naozaj mnoho. Ako Ježiš reagoval? (Mar 8,11.12.)

Hádame sa s Ježišom a pokúšame Ho tak, ako to robili farizeji? Nútime Ho „vzdychať“ (Mar 8,12) nad našou chabou vierou, hoci nám už dal všetko, čo k viere potrebujeme?

„Židom však tieto znamenia neboli nič platné. Nijaké vonkajšie dôkazy im nemohli pomôcť. Nechýbalo im rozumové osvietenie, ale duchovná obnova.“ (DA 406; CL 263) Je možné, že aj my potrebujeme duchovnú obnovu – každodenné, autentické krácanie s Bohom? Možno v skutočnosti žiadne znamenie nepotrebujeme, pretože ho máme doslova na dosah ruky – v našej Biblii.

Takže namiesto toho, aby Ježiš „v duchu vzdychol“ (SSV) pre náš nedostatok viery, spomeňme si radšej na Ježišove slová Tomášovi: „Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“ (Ján 20,29; pozri aj Heb 11,1) Boh od nás nežiada slepú vieru, práve preto nám dal toľko dôvodov veriť. A predsa, aj napriek všetkým týmto dôvodom, je vždy priestor na pochybnosti. Kľúčom je zamerať sa na to, čo vieru posilňuje, nie na to, čo prináša pochybovačnosť.

- **Ako by si za šesťdesiat sekúnd opísal svoju vieru v Boha? Čo ti táto odpoveď hovorí o tvojom vzťahu s Bohom?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

JEŽIŠ VIDÍ NAŠU VIERU

„Ved' aj ja som človek podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Keď poviem jednému: ‚Chod!‘, tak ide. A druhému: ‚Pod' sem!‘, tak príde. A svojmu sluhovi: ‚Urob to!‘, tak to urobí.“ **„Keď to Ježiš počul, začudoval sa. Obrátil sa k zástupu, ktorý išiel za ním, a povedal: ‚Hovorím vám, takú veľkú vieru som nenašiel ani v Izraeli.“** (Luk 7,8.9)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Porovnaj, ako Ježiš opisuje vieru svojich učeníkov v Mar 4,40 a vieru kanaánskej ženy v Mat 15,21–28.

Skutočnosť, že nasledujeme Ježiša, automaticky neznamená, že naša vieru je silná. Hoci niektorí ľudia tvrdili, že veria, Ježiš rozpoznal, čo je naozaj v ich srdciach (Ján 2,23–25).

Prečítaj si Luk 7,1–10. Čo sa z tohto príbehu dozvedáme o viere?

V Markovi 9 čítame o mužovi, ktorý Ježiša žiadal, aby vyhnal zlého ducha z jeho syna. Vo svojich pochybnostiach však dokázal nazbierať len toľko viery, aby Ježišovi povedal: „Verím, pomôž mojej neviere!“ (Mar 9,24)

V každej z týchto interakcií si Ježiš všímal vieru ľudí, respektíve jej nedostatok, a v dôsledku tejto viery alebo na jej posilnenie konal zázraky.

Rovnako ako nás Svätý Duch nabáda k viere, nepriateľ spasenia chce, aby sme pochybovali o Božom zapojení do našich životov alebo o ňom vôbec neuvažovali. „Neviera, ktorú pestujeme v duši, má moc nás opanovať. Zasiate semená pochybností budú prinášať úrodu, a my musíme pokračovať vo vykopávaní každého koreňa neviery. Keď tieto jedovaté rastliny vytrhneme, pre nedostatok výživy prestanú rásť v slove aj skutku. Duša potrebuje, aby sa vzácne rastliny viery a lásky zakorenili do pôdy srdca a tam rástli.“ (FW 17)

Čo môžeme urobiť, keď nás ovládnu pochybnosti o Bohu, Jeho charaktere alebo Jeho Slove? Boh neignoruje ani neobchádza ľudský rozum, pretože nás stvoril na svoj obraz. Pozýva nás preto k rozhovoru s Ním, tak ako to urobil s Abrahámom, Mojžišom alebo Jóbom. Boh nás vo svojej veľkosti pozýva, aby sme opustili naše obmedzené uvažovanie a učili sa premýšľať v širších (ba priam nekonečných) súvislostiach. Keďže nás však nekonečne presahuje, niekedy musíme v pokore uznať, že niektoré skutočnosti nikdy úplne nepochopíme.

APLIKÁCIA

- **Premýšľaj o všetkých logických dôvodoch, ktoré máš pre svoju vieru. Kedy logika nestačí a potrebuješ zapojiť pevnú a rozumnú vieru?**

VIERA NIE JE POCIT

⁸Ved' ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. ⁹Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval. ¹⁰Ved' sme jeho dielo, stvoreni v Kristovi Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil. (Ef 2,8–10)

Ježiš povedal, že keby sme mali vieru aspoň ako horčičné zrnko, dokázali by sme preniesť vrchy (Mat 17,20). Ak si niekedy videl horčičné zrnko, máš predstavu, aké je malé. Ale aj vlastníctvo takejto „nepatrnej“ viery môže spôsobiť obrovskú zmenu. Viera je teda niečo naozaj dôležité a mocné, čo môže vykonať nadľudské činy. Ale podobne ako horčičné zrnko môže vyrásť na veľký strom (Mat 13,31.32), aj naša viera by mala rásť a nemala by zostávať nemenná. Na to, aby sme mohli mať s Bohom vzťah, potrebuje určitú „mieru viery“, ktorú však dostávame od Boha ako dar (pozri Rim 12,3).

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Čo sa dozvedáme z úvodného textu (Ef 2,8–10) o úlohe viery v spasení? Prečo človek nemôže oprávnenne povedať: „Nemám vieru, pretože mi ju Boh nedal“?

Najprv potrebujeme pochopiť, že viera nie je hmotná vec. Ide o ľudskú reakciu vyvolanú Svätým Duchom. Boh je milostivý *Pôvodca*, ktorý nás prostredníctvom Svätého Ducha priťahuje k sebe, keď Mu to dovolíme (Jer 31,3). Sme spasení vierou. Táto viera je reakciou na Božiu milosť, ktorú sme dostali prostredníctvom Ježišovej smrti. Sme spasení, pretože veríme v Boha vierou, ktorá je výsledkom Jeho milosti. To je podstatou vzťahu s Ním.

Pri uvažovaní o viere si potrebujeme uvedomiť, že viera nie je pocit. „Mnohí neprejavujú vieru, ktorú majú ako výsadu a povinnosť prejavovať. Často čakajú na pocit, ktorý im môže priniesť iba viera. Viera nie sú pocity. ... My máme konať podľa svojej viery, ale radosný pocit a požehnanie je Božia starosť.“ (EW 72)

Niektorí ľudia môžu mať pocit, že nemajú vieru, pretože sa necítia byť blízko Boha alebo sa im nedarí žiť tak, ako by ako kresťania chceli či mali. Viera však znamená veriť a dôverovať Bohu, nielen v dobrých časoch, ale aj v temnote, v búrke, alebo dokonca vtedy, keď nedokážeme úplne pochopiť, čo sa v našom živote deje.

Pocity by nikdy nemali ovládnuť našu náboženskú skúsenosť ani náš vzťah s Bohom. Práve vtedy, keď si myslíme, že sme od Boha vzdialení, potrebujeme uplatniť svoju vieru a vziať Ho (ako to urobil otec v Mar 9,24).

- Vyhľadaj si nasledujúce biblické verše a skús si ich privlastniť ako prejav viery na posilnenie tvojho vzťahu s Bohom: Heb 12,1.2; 2Kron 15,7; Rim 3,23–26; Luk 7,50. Urob dnes tieto verše súčasťou svojej modlitby k Bohu.

APLIKÁCIA

PRÍKLADY VIERY

¹Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme, ²lebo pre ňu získali predkovia dobré svedectvo. ³Vo viere chápeme, že Božie slovo stvárnilo svet tak, že z neviditeľného povstalo viditeľné. ... ⁶Bez viery však nie je možné zapáčiť sa Bohu. Ved' kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú. (Heb 11,1–3.6)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Venuj dnes čas štúdiu 11. kapitoly Listu Hebrejom. Najprv si ju prečítaj nahlas vcelku. Potom si kapitolu prečítaj znova a zapíš si, čo ti napadlo ako odpoveď na nasledujúce otázky:

- Prečítaj si znova 1. verš. V čo dnes dúfaš, čo ešte nevidíš? (Mysli na svoje bezprostredné potreby aj na večné sny.)
- Akú úlohu zohrala viera pri tvojom obrátení? Akú rolu zohráva v tvojom osobnom svedectve?
- Prečítaj si znova 3. verš o Bohu a stvorení. Prečo by v mnohých ohľadoch mala byť existencia Boha Stvoriteľa najľahšou vecou, v ktorú sa dá uveriť?
- Prečítaj si 6. verš a vlastnými slovami napíš posolstvo tohto verša.
- Verše 7 až 40 sa venujú životom rôznych biblických postáv. Prečo je viera ústredným faktorom, ktorý ukazuje na silu vzťahu týchto ľudí s Bohom?

Vieru potrebujeme, aby sme mohli poznať Boha a mohli s Ním mať živý, silný vzťah. Ako môžete posilniť svoju vieru alebo povzbudiť niekoho, koho viera kolíše? Tu je aspoň niekoľko nápadov:

- *Malá viera (ako horčičné semienko) je mocná a je to všetko, čo potrebujeme na to, aby sme si vybudovali vzťah s Bohom* (Mat 17,20). Pokiaľ sme ochotní s Ním spolupracovať, Boh nám pomôže rásť.
- *Viera pochádza z počúvania Boha, ktorý k nám prehovára prostredníctvom svojho slova, Biblie* (Rim 10,17). Urob záväzok, že budeš Písmo študovať denne.
- *Pros Boha, aby umocnil tvoju vieru* (Luk 17,5). Tak ako otec, ktorý prišiel k Ježišovi s posadnutým dieťaťom, „so slzami a povedal: *Verím, Pane; pomôž mojej nevere!*“ (Mar 9,24; Roh.), aj my si môžeme uvedomiť svoju neveru a prosiť Boha, aby rozmnožil a posilnil našu vieru.
- *Viera a pochybnosti môžu existovať spolu* (Mar 9,24). Neodchádzaj od Boha len preto, že máš otázky a prežívaš neistotu. Písmo nás vyzýva: „s bážňou a chvením pracujte na svojej spásе“ (Fil 2,12–16). Ide o to, aby sme posilňovali „svoju“ vieru a neboli ako tie pochabé panny, ktoré sa snažili požičať si olej do lúč od niekoho iného (Mat 25,8).
- *Bud' otvorený pôsobeniu Svätého Ducha v tvojom živote a pros o Jeho vedenie.*
- *Ži svoju vieru naplni.* Pamätaj, že viera nie je pocit, ale rozhodnutie veriť. Pamätaj, že Boh je s nami, aj keď Ho nevidíme a cítime okolo seba len temnotu (2Kor 5,7).

APLIKÁCIA

- Zaspievaj si pieseň „Verný a stály si, drahý náš Pane“ a uvažuj o jej slovách ako o vyjadrení svojej vďačnosti za Božiu vernosť.

JEŽIŠOVA VIERA

V tomto je trpezlivosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježiša. (Zj 14,12)

³⁹Truchu poodišiel, padol na tvár a modlil sa: „Otče môj, ak je to možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ ... ⁴²Odišiel druhý raz a modlil sa: „Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa!“ (Mat 26,39.42)

Ako sa dejiny tohto sveta blížia k záveru, časť posolstva troch anjelov opisuje Boží ľud, ktorý zachováva Božie prikázania a má vieru Ježiša.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Čo znamená „viera Ježiša“ z verša Zj 14,12?

Ak preskúmame, ako adventisti siedmeho dňa chápali ospravedlnenie z viery, zistíme, že v 90. rokoch 19. storočia sa v cirkvi zjednotilo pochopenie Ježišovej viery a posolstva troch anjelov. Kým dovtedy cirkev kládla dôraz predovšetkým na zákon, práve v tomto období sa priklonila k tak veľmi potrebnému dôrazu na evanjelium. Ellen Whiteová to zhrnula nasledovne: „Hlásali sa Božie prikázania, ale vieru Ježiša Krista adventisti siedmeho dňa nehlásali ako rovnako dôležitú, hoci zákon a evanjelium sú nerozlučne spojené.“ (3SM 172)

Hoci Hebrejom 11 hovorí o zbožných ľuďoch so silnou vierou, nikto z nich nemal takú vieru, ktorú by bolo možné čo i len pripodobniť Ježišovej viere.

Prečítaj si text Mat 26,36–42. Čo sa z tohto textu dozvedáme o Ježišovej viere v kľúčovej chvíli Jeho zápasu?

Mať Ježišovu vieru znamená nielen to, že poslušnosťou Jemu a Jeho Slovu budeme napodobňovať vieru, ktorú mal v Boha On, ale aj to, že budeme mať aktívnu a živú každodennú skúsenosť s Ježišom. Ide o to, aby naše konanie vychádzalo z pochopenia, že iba ak sa Ježiš stane stredobodom nášho každodenného života, môžeme mať s Bohom spásny vzťah.

Mať „vieru Ježiša“ znamená, že Ježiš prebýva v nás. Takto je Jeho viera v našich srdciach, pretože Ježiš je pravým základom našej viery. Niekedy môže byť naša viera slabá a krehká. Ale Ježiš je „hoden“ (Zj 5,9) a my môžeme mať Jeho vieru, ktorá sa zrkadlí v našej vlastnej skúsenosti a zároveň ju všetci, ktorí veria, dostávajú ako dar.

- **Ako veľmi túžiš po Ježišovej viere? Pokorne pros Boha, aby ti ju dal, a odvolávaj sa na text Heb 11,6 ako na svoju osobnú modlitbu: „Pane, bez viery nie je možné páčiť sa ti. Prichádzam k tebe a verím, že si a že ma odmeniš, keď ťa budem usilovne hľadať. Teraz sa ti odovzdávam.“**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Sme ospravedlnení (je nám odpustené a sme zmierení s Bohom) vierou (Rim 5,1). A zároveň sme aj posvätení (dostávame moc byť ako Ježiš) vierou (Sk 26,18). Keď pozveme Ježiša do svojho života, stávame sa vierou aj Božími deťmi (Ján 1,12). Žijeme vierou v Božieho Syna (Gal 2,20).

„Nič nie je zdanlivo bezmocnejšie, v skutočnosti však neporaziteľnejšie, než človek, ktorý si uvedomuje svoju prázdnotu a spolieha sa na Spasiteľove zásluhy. Modlitbou, štúdiom Božieho slova a vierou v stálu Božiu prítomnosť môže i ten najslabší človek žiť v spojení so živým Kristom, ktorý ho svojou pevnou rukou uchopí a už nikdy nepustí.“ (MH 182; CZ 124)

„Ih viera musí byť posilnená vrúcnou modlitbou, pôstom a pokorou srdca. Každé sebestvo musí ustúpiť a človeka musí ovládnuť Boží Duch a jeho moc. Len úprimná, vytrvalá, k Bohu sa upínajúca modlitba viery – viery, ktorá vedie k bezvýhradnej závislosti od Boha a k úplnému posväteniu sa jeho dielu – môže zaručiť pomoc Ducha Svätého v boji proti kniežatám a zlým mocnostiam, vládcom temnoty tohto sveta a mocným duchom v nebeských oblastiach.“ (DA 431; CL 281)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ktorých päť hlavných bodov je zdôraznených v citáte bezprostredne vyššie, pokiaľ ide o spoluprácu so Svätým Duchom proti nepriateľovi?
2. Akú úlohu zohráva v tomto boji viera?
3. Akú úlohu zohráva viera vo vašom živote práve teraz?
4. Prečítajte si Heb 10,23. Prečo je dôležité pevne sa držať svojho vyznania viery?
5. Uvažujte o skutočnosti, že keď sa cítime bezmocní, je to pre nás príležitosť spoľahnúť sa viac na Ježiša.

ZHRNUTIE

Boh dáva každému človeku určitú mieru viery ako základ pre vzťah s Ním. Ježiš nám ako Pôvodca a Završovateľ našej viery ukázal skutočnú moc viery. Keď je naša viera malá, keď prichádzame s plačom, prosbou a s odovzdaným srdcom, Boh v našich životoch bude konať zázraky (pozri Jer 31,2–4.9.11.12). Povedie nás po svojich priamych cestách, aby sme sa už viac nepotkýnali a boli sme naplnení pokojom. Ježiš je dokonalým príkladom vo všetkom. Keď máme vieru Ježiša, bude zrejmé, že sme v čase konca Jeho ľudom.

HRIECH, EVANJELIUM A ZÁKON

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Sudcov 14; Mar 9,42–48; Rim 3,20; Mat 5,17.18; Rim 3,28; Mat 7,24–29

ÚVODNÝ TEXT

⁹³Nikdy nezabudnem na tvoje rozkazy, lebo nimi si ma oživil. ⁹⁴Tvoj som, zachráň ma, lebo skúmam tvoje rozkazy. (Ž 119,93.94)

Hriech je nepochybne najväčšou prekážkou nášho blízkeho vzťahu s Bohom. Hriech nás nielen oddeľuje od Boha (Iz 59,2), ale nás aj klame, zraňuje, pohlcuje a napokon nás privedie k úplnej skaze. Náš boj proti hriechu a vlastnému hriešnemu ja je tým najväčším zápasom, akému kedy budeme čeliť. A navyše, tento boj má nesmierne, ba až večné dôsledky.

Niektorí ľudia hriech zľahčujú ako bežnú súčasť života. Ved' ako ľudia sa veľmi radi oddávame rôznym pôžitkom. Ale nepodceňujeme hriech len preto, že si naň spoločnosť tak zvykla? Môžeme sa báť, že ak nazveme hriech jeho pravým menom, niekoho sa dotkneme, a preto radšej hriech po špičkách obchádzame. Pravda je však taká, že čím viac budeme hriech ignorovať a čím viac sa s ním budeme zžívať, tým viac sa budeme vzdalovať od zdravého vzťahu s Bohom.

Áno, každý človek hreší. Naše myšlienky, motívy, činy a slová zraňujú ostatných, nás samých aj Boha. Hriech v konečnom dôsledku ničí náš vzťah s Bohom. Ale On sa nám zjavil tým, že nám dal poznať svoj zákon, ktorý osvetľuje hriech v našich životoch.

Tento týždeň preskúmame, prečo nám Boh dal svoj zákon. Pozrieme sa aj na to, čo nám môže pomôcť obnoviť náš vzťah s Ním, keď prestúpime Jeho zákon a následne zhrešíme.

OSNOVA LEKCIE

V deviatej lekcii preskúmame vzájomný vzťah medzi hriechom, Božím zákonom a oslobodzujúcou mocou evanjelia. Uvidíme, že hriech je prekážkou blízkosti s Bohom, zatiaľ čo zákon nám slúži ako ochrana našich najdôležitejších vzťahov.

- Sud 16,16.17: Samson – hriech ohrozuje a láka aj Božích služobníkov (nedeľa)
- Mar 9,42.43: Ježišove slová o nebezpečenstve hriechu (pondelok)
- Rim 3,19–21: Zákon ako zrkadlo odhaľujúce hriech a potrebu Vykupiteľa (utorok)
- Mat 5,17.18: Život v súlade so zákonom ako výsledok spásy (streda)
- Mat 7,24–27: Poslušnosť ako odpoveď viery (štvrtok)

ROZPTYLENIA A POKUŠENIA

¹Keď raz prišiel Samson do Gazy a uvidel tam neviestku, vošiel k nej. ...
⁴Potom sa v údolí Sorék zalúbil do ženy menom Delila. ... ¹⁶Keď ho celé dni trápila svojimi rečami a naliehala naňho, že bol na smrť unavený, ¹⁷otvoril jej svoje srdce a povedal jej: „Mojej hlavy sa dosiaľ britva nedotkla, lebo od života matky som Božím zasvätencom. Keby ma ostrihali, sila by ma opustila a bol by som slabý ako ktokoľvek iný.“ (Sud 16,1.4.16.17)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si o Samsonových pokušeniach v Knihe sudcov 14 a preštuduj si úvodný text (Sud 16,1.4.16.17). Hoci ho Boh povolal na vykonanie konkrétneho diela, Samson slúžil Bohu a zároveň podľahol pokušeniu. Čo sa môžeme naučiť z jeho života?

Veľký spor je skutočný a všetci sme jeho súčasťou. Vesmírny boj, ktorý sa začal v nebi, sa teraz odohráva aj v živote každého z nás.

Satan vie, že dnes, v čase pred Ježišovým príchodom, musí použiť všetky zbrane, aby nám zabránil mať blízky vzťah s Bohom. Možno nás rozptyľuje niečo, čo samo o sebe nemusí byť zlé, ale zamestnáva nás to natolko, že na Boha už nemáme ani čas, ani silu. Možno sa príliš venujeme práci, nakupovaniu, sledovaniu sociálnych médií alebo športu. Keď dôkladne preskúmame svoje hodnoty a návyky, uvedomíme si, že nestriednosť a nerovnováha v ktorejkoľvek z týchto oblastí spôsobí, že máme príliš málo času na Boha a na ostatných ľudí. Nepriateľ pozná každú našu slabosť, presne vie, čo nás odvádza od trávenia času s Bohom. Mali by sme pamätať na to, že každý deň by sme mali najprv hľadať Boha (Mat 6,33). Až potom sa venujeme každodenným povinnostiam a výzvam.

Ježiš nám rozumie. Vie, čo prežívame a s čím zápasíme, ale karhá našu apatiu (Zj 3,14–22). Hoci je Boh, bol aj človekom, ktorý chápe, čo znamená byť unavený a vyčerpaný (Ján 4,6). Pozná nástrahy života, ale darilo sa Mu zvládnuť ich a nepodľahnúť. Trávil čas na modlitbe, čas strávený s Otcom bol pre Neho prioritou (Luk 5,16; 6,12; Mar 1,35; Mat 14,23). Vedel, že spoločenstvo s Otcom je to najlepšie, čo môže urobiť, aby mal dost sily bojovať s pokušeniami. Takýto spôsob života a takéto zoradenie hodnôt pomôže aj nám.

Samson zlyhal, pretože sa spoliehal na vlastnú silu. Bol presvedčený, že vo vlastnej moci dokáže odolať pokušeniam. Dennodenne každý z nás zápasí s hriechom. Nepriateľ spasenia sa usiluje oslabiť a zničiť náš vzťah s Bohom. Pozná naše slabosti a zameriava sa na ne. Chce, aby nás ovládol pocit viny a zlyhania, čo bude viesť k tomu, že sa budeme čoraz viac vzdalovať od Boha. Diabol robí všetko preto, aby ovplyvnil naše myslenie, naše úmysly a naše činy. Chce sa totiž zmocniť niektorej oblasti nášho života a postupne nás úplne odvieť od Boha. Je dôležité si zapamätať, že *naša viera nám pomôže obstáť a že viera prichádza z počutia Božieho slova.*

APLIKÁCIA ■ S čím práve teraz zápasíš? Ako ti s tým môže pomôcť Božie slovo?

VZŤAH S BOHOM AKO OPEVNENIE PROTI HRIECHU

⁴²Kto by zviedol na hriech jedného z takýchto malých, čo veria vo mňa, pre toho by bolo lepšie, keby mu na krk zavesili mlynský kameň a hodili ho do mora. ⁴³Ak ťa zvádza na hriech tvoja ruka, odtni ju! Lepšie ti bude vojsť do života okyptený, ako byť uvrhnutý s oboma rukami do pekla, do neuhasiteľného ohňa. (Mar 9,42.43)

V Biblii je veľa posolstiev, ktoré hovoria o našom vzťahu s Bohom a o prekážkach, ktoré nám bránia rásť v Kristovi. Zamyslime sa nad týmito slovami Ježiša a apoštola Pavla:

A tak ten, kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol. (1Kor 10,12) Tak ako Samsona, aj nás môže „sebestačnosť“ zraziť na kolena.

Nevytrubuj pred sebou, ako to robia pokrytci..., aby ich ľudia oslavovali. (Mat 6,2) Prestaňme všetkým hovoriť, akí sme dobrí! Budme pokorní, ako bol pokorný Ježiš.

Ja vám však hovorím: Každý, kto sa žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou v srdci scudzoložil. Ak ťa teda pravé oko zvádza na hriech, vylúp ho a odhod' od seba. (Mat 5,28.29) Urob čokoľvek, aby si zo svojho srdca odstránil žiadostivosť, pretože to je vážna prekážka nášho vzťahu s Bohom.

Nesúďte, aby ste neboli súdení. Lebo akým súdom súdíte, takým budete súdení. (Mat 7,1.2) Prestaňme byť prehnane kritickí a odsudzovať druhých. Boh je Sudca, tak nechajme súdiť Jeho (1Kor 4,5). Táto činnosť nám neprináleží.

Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú. (Mat 5,44; Roh.) Prestaňme nenávidieť svojich nepriateľov. Keď živíme zlobu voči tým, ktorí sa k nám správajú zle, budujeme obrovskú bariéru, ktorá ničí náš vzťah s Bohom. Písmo nás vyzýva, aby sme sa za svojich nepriateľov radšej modlili. Potom môžeme sledovať, ako sa mení nielen náš vzťah s Bohom, ale aj náš vzťah s ostatnými.

Ale ja vám hovorím: Každý, kto sa hnevá na brata, musí ísť pred súd. (Mat 5,22) Možno si niekedy presvedčený, že sa hneváš a kričíš na svojich blízkych oprávnene. Hnev však ovplyvňuje všetky tvoje vzťahy – nielen s ľuďmi, ale aj s Bohom.

Toto je len niekoľko oblastí, ktoré môžu spôsobiť, že duchovne *zakopneme* a *padneme*.

Ježiš nás upozornil, aby sme hriech brali vážne. Ako rozumieš textu Mar 9,42–48? Pred čím nás Ježiš varoval?

- Výzva zbaviť sa orgánu alebo končatiny len preto, že nás privádzajú do hriechu, pôsobí extrémne. A takto nekompromisne to aj malo vyznieť. Ježiš totiž veľmi radikálne vníma hriech a jeho zničujúci vplyv na naše životy. Ako vnímaš hriech a jeho pôsobenie ty?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ZÁKON

¹⁹Vieme však, že to, čo hovorí Zákon, hovorí tým, čo sú pod Zákonom, aby umĺkli všetky ústa a aby celý svet bol vinný pred Bohom. ²⁰Pretože zo skutkov Zákona nebude pred ním ospravedlnený nijaký človek. Ved' zo Zákona pochádza poznanie hriechu. ²¹Teraz však je zjavená Božia spravodlivosť bez Zákona dosvedčená Zákomom a Prorokmi. (Rim 3,19–21)

Každý, kto pácha hriech, porušuje zákon, lebo hriech je porušenie zákona. (1Ján 3,4)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Ako by si neveriacemu človeku opísal, čo je hriech? Ako opisuje hriech Biblia? Uvažuj o tom v kontexte úvodných veršov (Rim 3,19–21 a 1Ján 3,4).

Hriech je prestúpením Božieho zákona (1Ján 3,4). Hriech je zároveň súčasťou našej prirodzenosti (Ž 51,7; Jer 17,9). Boží zákon osvetľuje, čo hriech skutočne je. Zákon je, ako keď si dáme okuliare, aby sme ostro videli, čo je okolo nás. Zákon môžeme vnímať aj ako zrkadlo, ktoré nám pomáha vidieť, ako v skutočnosti vyzeráme. Prináša do našich životov pochopenie nášho charakteru a zároveň sa vďaka nemu dozvedáme o Božom charaktere a o tom, čo je pre Neho dôležité.

Desatoro (2Moj 20,3–17) napísal Boh vlastným prstom. Ježiš zdôraznil význam Božích prikázaní nasledovne: „Najdôležitejšie je toto: *Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jediný Pán! Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou.* Druhé je toto: *Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.* Iného väčšieho prikázania ako sú tieto, niet.“ (Mar 12,30.31) A dodal k tomu: „Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“ (Mat 22,40)

Božie slová adresované Izraelitom na vrchu Sinaj a nám dnes (Heb 1,1.2) hovoria, že zákon sa zameriava predovšetkým na vzťahy. Boh dal svoj zákon, aby prostredníctvom neho chránil nielen vzťah s Ním, ale aj všetky medziludské vzťahy. Satan však prekrútil krásu Božieho zákona tak, že ho mnohí vnímajú ako nepríjemné bremeno. V súvislosti s Božím zákonom sa často hovorí skôr o zákonníctve, než láske a slobode. A to aj napriek jasným vyjadreniam Písma: „Láska k Bohu je v tom, že zachováваме jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké.“ (1Ján 5,3)

APLIKÁCIA ■ Ako ťa ovplyvňuje uvažovanie o Božom zákone? Dáva ti to silu a povzbudenie, alebo pociťuješ obmedzenia? Keby sa Boží zákon lásky stal stredobodom tvojho života, tvojej rodiny a tvojho zboru, aké by to malo následky? Ako by to zmenilo tvoj život a tvoje vzťahy?

ZÁKON A EVANJELIUM

17Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov. Neprišiel som zrušiť, ale naplniť. **18**Amen, hovorím vám: Pokiaľ sa nepominie nebo a zem, nepominie sa ani najmenšie písmenko, ani jediná čiarka zo Zákona, kým sa všetko nestane. (Mat 5,17.18)

Samotný Ježiš veľmi dôrazne a jasne vysvetlil, aký je Jeho vzťah k zákonu.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Čo povedal Ježiš o zákone v Mat 5,17.18?

Hranice, ktoré rodičia nastavujú svojmu dieťaťu, odhaľujú ich hodnotový rebríček. Boží zákon je vyjadrením Jeho charakteru a ukazuje, čo je pre Boha dôležité. Už sme si povedali, že Boh nám dal svoj zákon, aby prostredníctvom neho chránil náš vzťah s Ním a vzťahy, ktoré máme s inými ľuďmi. Vedel totiž, že ako budeme rásť vo vzťahu s Bohom, Jeho zákon bude usmerňovať všetky aspekty nášho života. Každý z nás už zažil hrozné následky prestúpenia zákona.

Láska k Ježišovi tvorí samotnú podstatu zákona. Ježiš povedal: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania.“ (Ján 14,15) Keď úprimne milujeme Ježiša, bude pre nás prirodzené dodržiavať Jeho zákon. Čím viac budeme rozumieť Jeho zákonu, tým viac budeme Ježiša milovať. Najlepším spôsobom, ako rozvíjať a posilňovať našu lásku k Bohu, je mať vždy pred očami Kristov kríž a Jeho zástupnú smrť za nás.

Preto sú evanjelium a zákon neoddeliteľne prepojené. Áno, zachovávanie zákona je dôležité. Zároveň však musíme mať vždy na pamäti, že z hľadiska nášho právneho postavenia pred Bohom nás zákon iba odsudzuje. Zákon nikdy neodpúšťa, nikdy neospravedľňuje a nikdy nás nezmieruje s Bohom. Naopak, poukazuje na to, prečo potrebujeme odpustenie, ospravedlnenie a zmierenie. Preto je evanjelium také dôležité. Tvorí dokonca podstatu toho, ako máme rozumieť zákonu. Evanjelium hovorí, že Kristus zomrel za nás. Táto Jeho obeť sa nám počíta ako zásluha, nie preto, že dodržiavame zákon, ale preto, že veríme.

Prečítaj si nasledujúce verše: Rim 3,28; 4,13–16; Gal 2,16; 3,13 a Fil 3,9. Čo sa z nich dozvedáme o živote podľa zákona?

- **Čo môžeš urobiť, aby tvoje zachovávanie Božieho zákona zostávalo zakotvené v láske k Ježišovi a vo viere v Jeho obeť a neskázol si k nejakej forme zákonníctva?**

APLIKÁCIA

VEDIEŤ A KONAŤ

²⁴A tak každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobat' múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. ²⁵Spustil sa lejak, prihnali sa rieky, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom, ale nespadol, lebo mal základy na skale. ²⁶No každý, kto počúva tieto moje slová a neplní ich, bude sa podobat' na hlúpeho muža, ktorý si postavil dom na piesku. ²⁷Spustil sa lejak, prihnali sa rieky, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom a dom padol a jeho zrúcanina bola veľká.“ (Mat 7,24–27)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V Kázni na vrchu sa Ježiš sústreďuje na vzťahy. Veľa hovorí o medziľudských vzťahoch, aj o vzťahu k Nemu. Na konci svojho posolstva hovorí niečo veľmi bolestné:

„Nie každý, kto mi hovorí: ‚Pane, Pane!‘ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Mat 7,21)

Ježiš vysvetľuje, že niektorí Ho budú vzývať a budú mať *poznanie* o ňom, ale v skutočnosti *Ho nebudú poznať*. Samozrejme, snaha o poznanie je dôležitá a Biblia nám hovorí, že Boží ľud môže byť zničený pre nedostatok poznania Boha a preto, že Ho odmietli spoznať (Oz 4,1.6.10). Nikdy by sme nemali zľahčovať dôležitosť nadčasovej biblickej pravdy. Ale ak nás poznanie nezmení, neprehľbi naše odovzdanie sa Bohu a kráčanie s Bohom, potom je takéto „poznanie“ zbytočné.

„A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného, pravého Boha i toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Ján 17,3) Ježiš vyhlásil, že predpokladom vstupu do neba je plniť Božiu vôľu a v konečnom dôsledku *poznať* Boha. Nemôžeme totiž plniť Jeho vôľu bez toho, aby sme Ho poznali. Preto poznanie Boha je rozhodujúcim faktorom nášho spasenia. Ak dieťa hovorí, že miluje svojich rodičov a robí to, čo od neho očakávajú, jeho konanie odhaľuje hĺbku lásky a úcty k nim. Podobne je to aj so vzťahom k Bohu: keď milujeme Boha, budeme chcieť plniť Jeho vôľu, pretože vieme, že pre nás nie je nič lepšie! Naša láska k Bohu sa bude prejavovať tým, že Ho budeme poslúchať. A naopak, naša poslušnosť bude vyvierat' z lásky k Bohu. Takto sa poslušnosť stane prejavom podstaty nášho vzťahu s Bohom založenom na láske.

Ježiš uzatvára Kázeň na vrchu tým, že svojim poslucháčom predkladá vážnu záverečnú výzvu. Ako by si túto výzvu zhrnul vlastnými slovami? (Mat 7,24–29)

Keď Ježišove slová počúvame naozaj vážne, budú nás viesť k zmene. Na to potrebujeme mať otvorené uši a vnímavé srdcia. Len tak sa s každým naším nádychom bude formovať náš pohľad na život a budeme si budovať blízky vzťah s Bohom. Náš život sa takto bude budovať na Skale a bude vychádzať z Božieho dokonalého plánu pre nás.

Plán blízkeho vzťahu s Bohom nie je žiadnou záhadou. Je zjavený na stránkach Božieho inšpirovaného Slova. Boh ponúka tento vzťah každému človeku. Je na osobnom rozhodnutí každého z nás, či tento vzťah prijmeme vierou, či prijmeme dokonalú Kristovu spravodlivosť a či budeme podľa nej žiť.

APLIKÁCIA

- Akým spôsobom sa môžeš posunúť od všeobecných vedomostí o Ježišovi k tomu, aby si Ho naozaj poznal a žil podľa Jeho vôľu?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Satan od začiatku spochybňoval Boží zákon, ktorý je prejavom Jeho charakteru. Nemalo by nás prekvapovať, že podstata zákona sa často prekrúca a zostáva nepochopená.

Niektorí Ježišovi poslucháči si mysleli, že prišiel zrušiť zákon. Nič však nemohlo byť vzdialené od pravdy viac, ako takého predstavy. Ježiš prišiel ľudstvu osvetliť zákon a nádhernú Božiu povahu. Prišiel zákon naplniť (Mat 5,17.18), aby nám ukázal, aký Boh v skutočnosti je.

„Aké odlišné mohli byť dejiny Izraelcov, keby sa boli v nasledujúcich storočiach pridržali týchto rád! Boží zámer s nimi sa mohol uskutočniť len vtedy, ak budú ctíť Boží svätý zákon. Veď práve úcta k Božiemu zákonu ich posilňovala za čias Dávida i v prvých rokoch Šalamúnovej vlády. Len viera v živé Božie slovo bola oporou za čias Eliáša a Joziáša. Práve na toto písané svedectvo pravdy ako na najcennejšie dedičstvo Izraela sa odvolával Jeremiáš pri svojom úsilí o nápravu.“ (PK 465.466; ZSDT 220.221)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Aké je bežné vnímanie hriechu v spoločnosti? Ako by mala na toto vnímanie reagovať naša cirkev?
2. Kedy ste na vlastné oči videli, ako hriech ničí vzťahy s Bohom a s ostatnými?
3. Je vo vašom živote ľahké alebo ťažké poslúchať Boží zákon? Aké faktory k tomu prispeli?
4. Ako sa môžeme my, adventisti, ktorých samotné meno ukazuje, ako vážne berieme zákon, vyhnúť pasci zákonníctva, spoliehaniu sa na to, že dodržiavanie zákona nás spasí? (Urobte si myšlienkový experiment: Na čo sa budete v deň súdu spoliehať, keď bude každý váš hriech predložený pred svätého a dokonalého Boha na súde? Na vaše dodržiavanie zákona? Alebo na Ježišovu dokonalú spravodlivosť pre vás?)
5. Ako môže poznanie (alebo nedostatok poznania) ovplyvniť vzťah človeka s Bohom? (Prečítajte si Prísl 24,3.13.14.)

ZHRNUTIE

Naše životy sú napadnuté hriechom, ktorý nás oddeluje od Boha. Boh nás pozýva, aby sme Ho poznali a milovali – celou myslou, celým srdcom, celou dušou a z celej sily. Keď budeme naplno milovať Boha, budeme mať viac lásky aj k ľuďom. Boží zákon je vyjadrením lásky k Bohu a k ostatným ľuďom. Zákon sme dostali, aby pomáhal chrániť naše vzťahy – s Bohom aj s ľuďmi. Boží zákon je krásnym odrazom Jeho charakteru. Ak budeme rásť v pochopení Božieho zákona, náš vzťah s Bohom bude silnieť.

Týždeň od 31. mája do 6. júna

POKÁNIE A ODPUSTENIE

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Iz 61,10; Ozeáš 6; Sk 3,18.19; 2Moj 34,1–10; Rim 6,23; Mat 22,1–14

ÚVODNÝ TEXT

⁸Ak hovoríme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a nieto v nás pravdy. ⁹Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti. (1Ján 1,8.9)

Izraelitom, ktorí táborili pod oblačným stĺpom, sa zaslúbená zem zdala nedostupne vzdialená. Mojžiš vystúpil do nepreniknuteľného oblaku, ktorý už niekoľko dní prikrýval vrch. Mojžiš sa však dlho nevracal (2. Mojžišova 24), a preto ľudia v tábore prišli k záveru, že ich vodcovi sa niečo stalo, možno dokonca zomrel od spaľujúceho ohňa „na končiaroch vrchu“ (2Moj 24,17). Zneistený ľud ovládli pochybnosti a netrpezlivosť. Všetci sa chceli čo najskôr vydať na cestu do krajiny oplývajúcej mliekom a medom. Len pred niekoľkými dňami ľud uzavrel s Hospodinom zmluvu o tom, že Ho budú poslúchať. Teraz tí istí ľudia zatúžili po viditeľnom „obrazu“ tohto Boha, ktorý by mohli uctievať. A tak sa zhromaždili okolo Áronovho stanu a požadovali, aby im vytvoril „bohov“, ktorí ich budú viesť (2Moj 32,1). Áron, ktorý sa obával o vlastnú bezpečnosť, súhlasil. V 2. Mojžišovej 32–34 čítame, ako sa tento smutný príbeh odvíja.

Je to jeden z biblických príbehov, ktoré nás učia o pokání a odpustení. Práve tejto téme sa budeme tento týždeň venovať. Pri štúdiu jednotlivých lekcii tohto týždňa majte na pamäti úvodný text (1Ján 1,8.9). Áno, hrešíme, ale vďaka krížu a plánu spasenia je odpustenie vždy k dispozícii pre každého vyznávajúceho a kajúceho hriešnika.

OSNOVA LEKCIE

Pri štúdiu tejto lekcie sa zameriame na proces pokánia a Božieho odpustenia ako na základ obnovy a „reštartu“ nášho vzťahu s Bohom a nášho duchovného života.

- Luk 10,40–42: Každodenný zhon, ktorý nás vzdaluje od Boha (nedeľa)
- Oz 6,1–5: Božie volanie k návratu a vnútornému uzdraveniu (pondelok)
- Sk 3,18–20: Pokánie ako základ duchovného oživenia (utorok)
- 2Moj 34,5–7: Uistenie o Božej ochote odpustiť nám (streda)
- Mat 22,1–14: Podobenstvo o Bohu, ktorý dokáže premeniť náš život (štvrtok)

KAŽDODENNÝ ZHON

⁴⁰Marta však bola veľmi zanepřázdnená s obsluhou. Zrazu zastala a povedala: „Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, aby mi pomohla!“ ⁴¹Pán jej však povedal: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, ⁴²a potrebné je len jedno. Mária si vybrala dobrý podiel, ktorý sa jej neodníme.“ (Luk 10,40–42)

Bol to veľmi rušný týždeň. Žena vedela, že do začiatku soboty potrebuje toho ešte veľa stihnúť. Zdá sa však, že naliehavé povinnosti prevážili nad tým, čo bolo naozaj dôležité. A tak skôr, ako sa nazdala, slnko zapadlo. Rodina si v piatok večer pochutnala na výbornom jedle a na začiatok soboty mali spoločnú bohoslužbu.

Keď však prišlo sobotné ráno a ona sa zobudila skoro, nemohla si nevšimnúť špinavú kúpeľňu, ktorú sa rozhodla poutierať. Potom videla, že jej malý syn pocíkal posteľ, a tak hodila jeho oblečky do práčky k ostatnému oblečeniu. Keď pre svoju rodinu pripravovala raňajky, uvedomila si, že zabudla pripraviť sobotný koláč, a tak rýchlo zamiešala cesto na banánový chlieb a dala ho piecť. Vtom si všimla, že manželova košeľa do zboru zostala neožehlená, a tak sa do toho pustila. Potom poskladala nejaké oblečenie a vynesla smeti.

A vtedy si konečne uvedomila: *Je sobota – deň, ktorý milujem viac ako ktorýkoľvek iný! A predsa robím všetky tieto práce a dovoľujem, aby ma odvádzali od skutočnej podstaty soboty, ktorou je prežívať Božiu blízkosť.*

Na chvíľu si začala ospravedlňovať svoje činy – veď to všetko bolo treba urobiť. Naozaj? Uvedomila si, že sa správa ako Marta, ktorá „bola veľmi zanepřázdnená s obsluhou“ (Luk 10,40). V mysli jej zazneli Ježišove slová: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala dobrý podiel, ktorý sa jej neodníme.“ (Luk 10,41.42), „Dobrý podiel“. Sedieť pri Ježišových nohách z hlbokej lásky k Nemu – nielen v sobotu, ale každý deň. To si dnes ráno nevybrala.

Milovala Boha, no ľahko zabudla, že dostala sobotu ako „dar v čase“, aby sa prostredníctvom tohto daru posilňoval ich vzťah. Stála v kuchyni a po tvári jej tiekli slzy.

Cieľom tohto príkladu nie je zamerať sa na to, čo by sme mali alebo nemali robiť v sobotu. Ide skôr o pripomienku toho, že je dôležité, aby sme si uvedomovali, čo všetko oslabuje alebo narúša náš vzťah s Bohom. Keď naše srdce cíti bolesť z hriechu a odlúčenia a my voláme k Bohu, Ježiš je veľmi blízko (Ž 53,3). Vo svojich krvou poznačených rukách drží biele rúcho. Vidí naše slzy pokánia a berie nám špinavé šaty. Potom nás odieva čistým rúchom spravodlivosti. Kristova čistota prikrýva náš hriech – úplne a dokonale. Môžeme si vyprať rúcho v Jeho krvi (Zj 7,14).

■ Ako texty Iz 64,6, Zach 3,4 a Iz 61,10 zjavujú dôležitú pravdu o Kristovej spravodlivosti? Prečo sa musíme vždy vrúcne držať Božích zasľúbení týkajúcich sa spravodlivosti?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

KEĎ NÁS NABÁDA SVÄTÝ DUCH

¹Podte, vráťme sa k Hospodinovi! On nás totiž roztrhal a on nás aj uzdraví, on nás udrel a on nás aj obviaže. ²Po dvoch dňoch nás oživí, na tretí deň nás vzkriesi a budeme žiť pred jeho tvárou, ³spoznáme ho a budeme sa usilovať o poznanie Hospodina. Jeho východ je istý ako východ rannej zory a jeho príchod je pre nás ako príchod dažďa, jesenného a jarného dažďa, ktorý zvláča zem! ... ⁵Preto som ich okresával prostredníctvom prorokov, zabíjal som ich slovami svojich úst. Moje právo vychádza ako svetlo; ⁶lebo milosrdenstvo chcem, a nie obeť, poznanie Boha viac ako spaľované obeť. (Oz 6,1–5)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď premýšľal o priepasti, ktorá vznikla medzi ním a jeho manželkou, uvedomil si, že urobil mnoho chýb. Bol neláskavý a tvrdý. Jeho slová boli často nelútostné a neskôr ich ľutoval. Potom mu však napadlo: *A nezaslúžila si to aspoň trochu?*

Je vám takýto myšlienkový proces známy? Je ľahké prejsť od pocitu ľútosti k ospravedlňovaniu svojich myšlienok a skutkov. Často máme problém povedať jednoduché: „Prepáč...“ Keď sa dopustíme nesprávneho alebo ubližujúceho konania, ospravedlnenie je veľmi dôležité pre obnovu a posilnenie každého vzťahu.

To isté platí aj pre náš vzťah s Bohom. Svätý Duch nás často upozorňuje na hriechy, ktorých sme sa dopustili. Jeho napomenutia nami často otrasú a pohnú naším srdcom. Môžeme však byť v pokušení potlačiť Jeho tichý, jemný hlas. Je pre nás prirodzené, že sa snažíme ospravedlniť vlastné hriechne, nesprávne konanie. Podľa Ježiša má Svätý Duch „usvedčovať svet o hriechu“ (Ján 16,7.8). Je to od Boha veľmi dôležitý dar (Luk 11,13). Takéto „usvedčovanie“ je totiž nevyhnutným predpokladom na preklenie odcudzenia, ktoré nastalo v našom vzťahu k Bohu.

Prečítaj si 6. kapitolu knihy proroka Ozeáša. Ako Boh opisuje seba samého, keď vyzýva na pokánie?

Zamysli sa nad úlohou Svätého Ducha v procese nášho opätovného vštepenia na Vinič (Ján 15,4). „Často nás skľučujú nepríjemné následky vlastných zlých činov. To však ešte nemusí byť ozajstné pokánie. Pravý zármutok nad hriechom v nás prebúdza Duch Svätý. On nám ukazuje na našu nevďačnosť, ktorá znevažuje a zarmucuje Spasiteľa. Je to Boží Duch, kto nás vedie k pokániu a pod kríž. Každý náš hriech Ježiša znova zraňuje. Pri pohľade na toho, ktorého sme ranili, truchlime nad hriechmi, ktoré mu spôsobili smrteľnú úzkosť. Taký zármutok vedie k tomu, že sa ochotne zriekame hriechu.“ (DA 300; CL 193.194) Pravdou je, že nemôžeme rásť vo svojom vzťahu s Bohom, keď medzi nami a Ním stojí hriech, pre ktorý sme sa sami rozhodli a držíme sa ho. Nemôžeme byť dokonalí, ale môžeme – a mali by sme – činiť pokánie zo svojich hriechov, keď nás na ne Svätý Duch upozorní (Ef 4,30).

APLIKÁCIA

- **Kedy si naposledy počul pokarhanie alebo výzvu na pokánie? Ako si reagoval? Venuj dnes čas modlitbe a pros Boha, aby tento týždeň obmäkčil tvoje srdce a otvoril ti uši pre Jeho hlas, ktorým k tebe bude prehovárať prostredníctvom svojho Slova.**

SKUTOČNÉ POKÁNIE

¹⁸Boh však takýmto spôsobom splnil to, čo predpovedal ústami všetkých prorokov, že jeho Mesiáš bude trpieť. ¹⁹Kajajte sa a obráťte sa, aby boli zotrené vaše hriechy ²⁰a aby nadišli časy osvieženia od Pána, keď vám pošle predurčeného Mesiáša, ktorým je Ježiš. (Sk 3,18–20)

Svet okolo nás neustále hovorí o nezávislosti, uspokojovaní vlastných potrieb a o presadzovaní vlastného ja. To všetko je opakom Božieho pozvania k službe a pokore (Mat 5,5). Je zaujímavé, že prvé slová v Biblii, ktoré vyslovujú Ján Krstiteľ a Ježiš Kristus sa podobajú. Ján Krstiteľ, „hlásal v judskej púšti: *Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.*“ (Mat 3,1.2) Po Jánovom uväznení Ježiš hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte v evanjelium!“ (Mar 1,14.15; pozri aj Luk 24,46.47) Ježiš aj Ján adresovali svojim poslucháčom slová o pokání, pretože „sa priblížilo nebeské kráľovstvo“. Mohlo by byť to isté posolstvo rovnako dôležité aj pre nás dnes?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečo je pokánie také dôležité v procese duchovného rastu? Ako rozumieť vyjadreniu „časy osvieženia od Pána“ (Sk 3,18–20)?

Božia láskavosť a dobrota nás vedú k pokániam (Rim 2,4). Pokánie zahŕňa dva kroky: (1) úprimný zármutoč nad vlastnými hriechmi a (2) úprimné rozhodnutie opustiť hriech. V Biblii je pokánie takmer vždy spojené s odpustením. Keď sa my úprimne kajáme, Boh nám odpúšťa. Je to jednoduché (1Ján 1,9; Zj 3,19). „Pán nemešká so svojím prisľúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale je zhovievavý, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale chce, aby sa všetci dali na pokánie.“ (2Pet 3,9) Keď sa pripravujeme na druhý príchod, Boh nám dáva čas na nápravu vzťahu s Ním.

Ježiš trpel, zomrel a vstal z mŕtvych. Vďaka tejto obeti môže Jeho milosť spôsobiť v našom živote zázrak – ak činíme pokánie. Na rozdiel od sveta, ktorý väčšinou pritakáva, že je s nami všetko v poriadku, Boh nás vyzýva, aby sme sa k Nemu obrátili v pokání a vo viere (Sk 20,21) a aby sme sa úplne odovzdali do Jeho rúk. Len tak môže prerezávať a krásne formovať náš charakter na svoju podobu, aby sme o ňom vydávali svedectvo (Ján 15,2.8). Potom rastieme a prinášame ovocie v súlade s pokáním (Mat 3,8).

„Pokánie, ktoré nepôsobí zmenu, nie je pravé. Kristova spravodlivosť nie je rúcho na zakrytie nevyznaného a ďalej páchaného hriechu. Je to zásada života, ktorá mení povahu a ovláda konanie.“ (DA 555.556; CL 358)

- **Pokánie vedie k životu (Sk 11,18) a je dôležitou súčasťou rastu vo vzťahu s Bohom. Ktorý krok je pre teba najnáročnejší v procese odovzdania sa, pokánia a dovolenia Bohu, aby ťa prečistoval?**

APLIKÁCIA

DOSTATOČNÁ MILOŠŤ

⁵Keď Hospodin zostúpil v oblaku, Mojžiš sa tam k nemu postavil a vzýval meno Hospodina. ⁶Hospodin prechádzal pred ním a volal: „Hospodin, Hospodin! Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh! ⁷Preukazuje milosť tisícom, odpúšťa vinu, zločin a hriech, ale nič nenecháva nepotrestané. Trestá vinu otcov na synoch a vnukoch do tretieho a štvrtého pokolenia.“ (2Moj 34,5–7)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď cítime ťarchu svojho hriechu a dovoľíme Svätému Duchu, aby nás viedol pod kríž, mali by sme prosiť Boha o odpustenie s vedomím, že „Hospodin je milostivý a milosrdný, zhovievavý a bohatý na milosť.“ (Ž 103,8) Tie isté slová o sebe povedal aj samotný Boh (2Moj 34,6), keď ho Jeho vyvolený národ zarmútil svojím konaním.

Akú kľúčovú pravdu o Bohu a odpustení nachádzame v texte 2Moj 34,1–10?

Hospodin sa predstavuje ako „milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh“. Práve preto Ježiš zomrel na kríži – aby sa náš vzťah s Bohom mohol napraviť.

Ježiš – ktorý v nás a pre nás pôsobí prostredníctvom Svätého Ducha ešte predtým, ako k Nemu voláme – vidí ťarchu hriechu, ktorá nás ničí. Keď sme ochotní uznať a vyznať svoj hriech (slovami „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ Luk 18,13), Ježiš nás tejto ťarchy zbavuje. Keď sa rozhodneme prísť k Ježišovi, On už stojí v našej blízkosti. Je to totiž On, kto nás hľadá ako Dobrý Pastier, ktorý stojí pri dverách a klope (Zj 3,20). Práve na Golgote z nás sníma naše hriechy. Nezostávajme vzdialení od kríža, nepozerať sa na Boha z dialky. Bežme k Ježišovi a vymeňme svoje hriechy a bremená za Jeho spravodlivosť (Zach 3,4).

APLIKÁCIA

■ Pomaly si prečítaj nasledujúce verše. Vlastnými slovami sa pokús vyjadriť, čo tieto texty hovoria o Božej milosti voči tebe:

- „Lebo mzdou hriechu je smrť a darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“ (Rim 6,23)
- „Kde sa však rozmohol hriech, tam sa ešte väčšmi rozmohla milosť, aby tak, ako zavládol hriech v smrti, aj milosť vládla skrze spravodlivosť k večnému životu skrze Ježiša Krista, nášho Pána.“ (Rim 5,20.21)
- „No Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.“ (Rim 5,8)

NAJVZÁCNEJŠÍ ODEV

¹⁰Sluhovia vyšli na cesty a zhromaždili všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých, a svadobná sieň sa naplnila hodovníkmi. ¹¹Keď kráľ vošiel pozrieť na hodovníkov, videl tam človeka, ktorý nebol oblečený do svadobného rúcha. ¹²Povedal mu: ‚Priateľu, ako si sem vošiel, veď nemáš svadobné rúcho?‘ On onemel. ¹³Vtedy kráľ povedal sluhom: ‚Zviažte mu nohy a ruky a vyhodte ho von do tmy. Tam bude plač a škrípanie zubami.‘ ¹⁴Lebo je veľa povolaných, ale málo vyvolených. (Mat 22,10–14)

„Šaty robia človeka.“ Drahým značkovým oblečením bohatí ľudia až príliš často dávajú na obdiv svoj status. V nebi však takéto vonkajšie prejavy pominú a jedinou hodnotou budú vzťahy (Mat 6,19–21). Naša identita by mala byť vyjadrená prostredníctvom Ježiša a Jeho dokonalého rúcha spravodlivosti.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si podobenstvo o svadbe kráľovho syna (Mat 22,1–14), prostredníctvom ktorého Ježiš vysvetlil myšlienku rúcha spravodlivosti. Aké poslanstvo nachádzaš v tomto podobenstve pre seba?

Ježiš nazval muža bez rúcha „priateľom“. Muž na Ježišovu otázku nereagoval, hoci je zrejme že medzi nimi bol určitý vzťah. Muž musel o rúchu vedieť, ale rozhodol sa, že si ho neoblečie. Ježišova povaha je dokonalá a bezúhonná – a ako dar ju ponúka aj nám. Máme „dovolené obliecť sa do čistého žiarieho kmentu“ (Zj 19,8), na ktorom „niet poškvrný ani vrásky, ani nič podobné“ (Ef 5,27).

Biele rúcho je „Kristova spravodlivosť, jeho dokonalá povaha, ktorú vierou získavajú všetci, čo ho prijímajú za svojho osobného Spasiteľa“ (COL 310; KP 249). Pred pádom do hriechu mali Adam a Eva „oblečené“ rúcho zo svetla. Po páde do hriechu si uvedomili svoju nahotu a zhotovili si rúcho z figových listov (1Moj 3,7). Boh im neskôr pripravil rúcho zo zvieracích koží. Textu môžeme rozumieť tak, že na prinesenie tohto rúcha bola potrebná smrť zvierateľa. Ide vlastne o prinesenie obete. Podobne je to aj s rúchom spravodlivosti. Keď sa ním nechávame zaodieť, prijímame vlastne Kristovu obeť za nás. „Nahí a zahanbení prarodičia sa snažili nahradiť nebeský odev figovým lístím. ... Človek nemôže vlastným úsilím získať náhradu za stratené rúcho nevinnosti. Odev z figových listov alebo hriechom ušpinené šaty nemôžu nosiť tí, čo s Kristom a nebeskými anjelmi zasadnú k Baránkovej večeri. V Božej prítomnosti obstojíme len v rúchu, ktoré nám pripravil Kristus. Každého kajúcneho a veriaceho človeka oblečie Kristus do rúcha svojej spravodlivosti.“ (COL 311; KP 249.250)

- Každý deň by sme mali prijímať Ježišovo rúcho spravodlivosti. Ako tomu rozumieš? Ako to máme robiť?

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Na opis nášho duchovného stavu Biblia často používa poľnohospodárske metafory. Verš Oz 10,12 je jedným z príkladov, ktorý vystihuje podstatu toho, čomu sme sa tento týždeň venovali: „Zasejte si spravodlivosť, žniete ovocie milosrdenstva, preorte si úhor. Je čas hľadať Hospodina, až kým nepríde a nezavlaží vás spravodlivosťou.“

Sejeme, žneme, snažíme sa zúrodňovať pôdu a hľadáme Boha, aby sa k nám priblížil. Pôda našich srdc musí byť pripravená na dažď (Svätého Ducha). Boh môže do nás vložiť túžbu pripraviť pôdu, ale v konečnom dôsledku je vzťah s Bohom založený na spolupráci s Ním (pozri Fil 2,12.13). Potrebujeme sa k Nemu obrátiť, natiahnuť svoju ruku a vytvoriť silné puto. Potom On v nás vykoná zvyšok.

Skvelý príklad toho, čo znamená držať sa Boha, možno nájsť v týchto veršoch: „Na vlastné oči ste videli, čo urobil Hospodin pre Baal-Peóra, ako každého, kto chodil za Baal-Peórom, Hospodin, tvoj Boh, vyhubil spomedzi vás. Vy však, ktorí sa pridržate Hospodina, svojho Boha, ste dodnes všetci nažive.“ (5Moj 4,3.4)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. „A neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.“ (Mat 6,13) Ježiš svojich nasledovníkov učil, ako sa modliť. Držite sa tohto príkladu vo svojich každodenných modlitbách? Ako často sa modlite o ochranu pred pokušením a hriechom?
2. Ako by ste vysvetlili vzácnosť daru, ktorý sme dostali v Kristovom rúchu spravodlivosti, neveriacemu alebo novému veriacemu?
3. Ako súvisí Kristovo rúcho spravodlivosti s poslanstvom svätyne hovoriacom o Bohu, ktorý odpúšťa a očisťuje kajúceho hriešnika? Ako rozumiete kráse a bohatstvu tohto poslanstva?

ZHRNUTIE

Kľúčovou súčasťou fungujúceho vzťahu s Bohom je uvedomenie si vlastných hriechov v reakcii na nabádanie Svätého Ducha a odovzdanie sa Mu v pokání. Vedomie, že nám je úplne odpustené a že sme prikrýti Ježišovým rúchom spravodlivosti, je pre každého človeka prevratnou skúsenosťou. Cítíme, ako sme sa zbavili ťarchy hriechu a zároveň začneme naplno vnímať Božiu lásku, ktorá nás obklopuje. Túto lásku pociťujeme tým silnejšie, čím bližšie sme k Bohu. Posilňuje sa tak náš vzťah s Bohom, stávame sa duchovne silnejšími a celá naša bytosť túži Boha milovať.

PROBLÉMY A NEZDARY

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mar 4,35–41; Mar 5,21–34; Rim 5,3–5; Jób 19,23–27; Jób 23,8–12; Luk 24,13–27; Rim 8,18,28

ÚVODNÝ TEXT

³No nielen to, ale chválime sa aj súženiami, lebo vieme, že súženie vedie k vytrvalosti, ⁴vytrvalosť k skúsenosti, skúsenosť k nádeji. ⁵A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali. (Rim 5,3–5)

Večer, keď slnko zapadalo za obzor, sa mladé dievča ponáhľalo domov. Vtom zahrmelo ako predzvesť silnej búrky. Dievčina zrýchlila krok, vediač, že je pred ňou ešte dlhá cesta. Na líce jej dopadla osamelá kvapka dažďa, potom ďalšia a skôr, ako sa nazdala, bola celá premočená. Rozbehla sa a po čase konečne dobehla domov. Otec k nej priskočil a zabalil ju do deky. „Som rád, že si doma. Vyzeral som ťa z okna, videl som, ako bežíš,“ povedal jej. „Len ma zaujíma, prečo si sa pri každom blesku zastavila a pozrela na oblohu?“

„Och, zastavila som sa a usmiala sa do neba, pretože Boh ma fotil!“

Aká je tvoja reakcia, keď prídu životné búrky alebo keď do tvojho vzťahu s Bohom vstúpia búrky? Skloníš hlavu, keď ti dážd' bičuje chrbát, alebo pozrieš v dôvere hore, na Boha, s vedomím, že On o tebe vie a bude stáť pri tebe aj v problémoch a ťažkostiach?

Tento týždeň sa budeme venovať tomu, ako reagovať, keď do života prichádzajú náročné situácie. Zamyslíme sa nad tým, ako by sme mohli využiť prekážky či nezdary na posilnenie, a nie oslabenie nášho najdôležitejšieho vzťahu.

OSNOVA LEKCIE

Tento týždeň sa budeme zaoberať náročnou otázkou, ako si udržať blízky vzťah s Bohom uprostred životných búrok a sklamaní. Na príkladoch biblických postáv uvidíme, že Boh je prítomný aj vtedy, keď sa nám zdá byť vzdialený alebo keď Jeho konaniu nerozumieme.

- Mar 4,37–41: Ježišova moc nad „búrkami“ nášho života (nedeľa)
- Mar 5,27–34: Dôvera v Božiu lásku a moc napriek chorobe (pondelok)
- Jób 19,25–27: Jóbova dôvera uprostred životných tragédií (utorok)
- Luk 24,15–27: Učenci sa učia opäť dôverovať Bohu aj vo chvíli sklamaní (streda)
- Rim 8,18,28–30: Istota Pánovej blízkosti za každých okolností (štvrtok)

BÚRKY ŽIVOTA

³⁷Tu sa strhla mohutná búrka s víchricou a vlny sa valili na čln, takže čln sa už naplnil. ³⁸Ježiš však spal na vankúši v zadnej časti člna. Zobudili ho a povedali mu: „Učiteľ, nedbáš, že hynieme?“ ³⁹Zobudil sa, pohrozil víchru a prikázal moru: „Mlč, utíš sa!“ Vtedy víchor ustal a nastalo veľké ticho. ⁴⁰A im povedal: „Čo ste takí ustrašení? Ešte stále nemáte vieru?“ ⁴¹Prenikol ich veľký strach a jeden druhému hovorili: „Ktože je to, že ho i vietor, i more počúva?“ (Mar 4,37–41)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V okolí Galilejského jazera Ježiš strávil ten deň rozhovormi s množstvom ľudí. Ježišove slová sa ozývali v myšliach ľudí ešte dlho. A prehovárajú aj k nám dnes.

Keď sa zvečerilo, Ježiš vyzval svojich učeníkov, aby sa preplavili na druhý breh jazera (Mar 4,35). Ježiš vedel, že príde búrka. Napriek tomu chcel, aby nastúpili do loďky a vydali sa na plavbu. Túžil dať totiž svojim najbližším nasledovníkom dôležité životné ponaučenie.

Ako príbeh pokračoval, vieme.

Prečítaj si o búrke v Mar 4,35–41. Čo sa z tohto príbehu môžeš naučiť o viere?

Uvažuj o nasledovných myšlienkach:

- Ježiš zaspáva na vankúši, ktorý bol v člne pravdepodobne jediný. Rybárske loďky mali zvyčajne jeden vankúš, na ktorom sedával človek obsluhujúci kormidlo. Osoba na korme viedla loď do cieľa. Ježiš je tu teda v pozícii „kormidelníka“, nanešťastie však zaspáva.
- Nie všetci učeníci boli na jazere nováčikmi. Minimálne Peter, Jakub a Ján boli skúsení rybári. Galilejské jazero poznali ako svoju dľaň. Veľmi presne vedeli, ako takejto búrke čeliť.
- Toto je jediný evanjeliový záznam o Ježišovom spánku. Počas jednej z najhorších búrok v ich živote, keď sú učeníci vydesení a myslia si, že zomrú, Ježiš spí.
- Reakcia učeníkov v čase krízy bola: „Učiteľ, nedbáš, že hynieme?“ (Inými slovami: „Je ti to jedno?“) Spochybňovali Ježišov charakter a Jeho lásku k nim. Príliš často je to aj naša reakcia, keď sa dostaneme do ťažkej situácie.

Uprostred krízy a beznádeje sa, samozrejme, môžeme pokúsiť zachrániť sami seba (ako učeníci). Keď cítíme bolesť či stratu, môžeme tiež začať pochybovať o Božej láske a starostlivosti. Okolnosti posudzujeme z nášho obmedzeného ľudského pohľadu a máme jasnú predstavu, čo by mal Boh vykonať. Ale podobne ako to bolo v prípade učeníkov, práve v životných búrkach dokáže Boh konať najväčšie zázraky. Boh je vždy verný, aj keď Jeho zdanlivému nekonnaniu nerozumieme. Je s nami v našich búrkach a dokáže búrku utíšiť aj vtedy, keď na to my nemáme ani silu, ani prostriedky.

APLIKÁCIA

- Aká je tvoja obvyklá reakcia, keď ti do života vstúpi búrka? Ako takéto chvíle ovplyvňujú tvoj vzťah s Bohom? Akú máš skúsenosť s veršom, ktorý hovorí: „Žijeme totiž z viery, nie z toho, čo vidíme.“ (2Kor 5,7)?

„BUĎ UZDRAVENÁ“

²⁷Keď sa dopyčuľa o Ježišovi, prišla v zástupe zozadu a dotkla sa jeho rúcha,
²⁸lebo si povedala: „Ak sa dotknem čo len jeho rúcha, budem uzdravená!“
²⁹Krvácanie sa hneď zastavilo, takže na tele pocítila, že je uzdravená zo svojho trápenia. ³⁰Ježiš hneď poznal, že z neho vyšla sila. Obrátil sa k zástupu a opýtal sa: „Kto sa dotkol môjho rúcha?“ ... ³³Žena vedela, čo sa s ňou stalo; ustrašená a rozochvená prišla bližšie, padla pred ním a rozpovedala celú pravdu. ³⁴On ju oslovil: „Dcéra, tvoja viera ťa zachránila. Chod' v pokoji, buď uzdravená zo svojho trápenia.“ (Mar 5,27–30.33.34)

Predstav si zástup ľudí na brehu Galilejského mora. Od skorého rána sa nevedia dočkať Ježiša. Keď konečne prirazí jeho loď k brehu a On vystúpi, tlačia sa okolo Neho a nasledujú Ho do dediny Kafarnaum. Zrazu sa objaví Jairus, predstavený synagógy, a prosí Ježiša, aby prišiel a uzdravil jeho dcéru.

V dave sa nachádza aj žena, ktorú už mnoho rokov trápia zdravotné problémy. Všetky svoje peniaze minula na lekárov, „ale nič jej to neprospeľo, ba stav sa jej neustále zhoršoval“ (Mar 5,26). Dopyčuľa sa o zázračnom mužovi z Galiley a s nádejou v srdci pozbierala všetku silu, čo jej ešte zostala, aby v to ráno odišla z domu a pridala sa k čakajúcemu davu. Ľudia sa nezniesiteľne tlačia. Vtom uvidela Ježiša. Prebija sa cez dav a samu seba povzbudzuje: „Ak sa dotknem čo len jeho rúcha, budem uzdravená!“ (Mar 5,28)

Prečítaj si text Mar 5,21–34. Čo sa môžeme z toho príbehu naučiť?

Opísaná udalosť ukazuje, že Ježiš súcitiť s trpiacimi. Zaujima sa a stará sa o chorých a osamelých. Sústreďuje svoju pozornosť na tých, čo by sa inak v dave úplne stratili. V ten deň bolo na Ježiša natlačených veľa ľudí a mnohí sa ho dotkli. Ale iba táto žena sa ho dotkla s vierou, že jej naozaj pomôže. Dotkla sa Ježiša s túžbou prijať požehnanie, ktoré tak zúfalo potrebovala. Neuzdravil ju však samotný dotyk, ale práve jej viera (Mar 5,34). „Spasiteľ rozpoznal dotyk viery od náhodného dotyku tlačiaceho sa zástupu.“ (DA 344; CL 224) Ježišov odev nemal žiadnu zvláštnu moc. Bola to viera ženy a jej rozhodnutie dotknúť sa Ježiša, čo pôsobilo ako hybná sila jej uzdravenia.

Tá krehká, trpiaca a núdzna žena mohla v to ráno zostať doma v posteli. Ona však s nádejou v srdci vyhládala Ježiša. Túžila sa dostať do Jeho blízkosti. V jej srdci bola veľká nádej na uzdravenie. Nestačilo jej vidieť Ježiša z dialky. Ona túžila dostať sa do Jeho blízkosti.

Ježiš nás vyzýva, aby sme urobili to isté: „Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše. Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké.“ (Mat 11,28.29)

- Ako sa v konaní ženy z dnešného príbehu prejavujú myšlienky z Rim 5,3–5? Ako by sa tieto myšlienky mohli prejavíť v tvojom živote?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

JÓB

²³Kiežby sa moje slová zapisovali, kiežby sa dostali do knihy, ²⁴železným rydlom a olovom naveky boli vyryté do kameňa! ²⁵Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom! ²⁶Aj potom, keď moja koža bude takto zodratá, zo svojho tela uvidím Boha, ²⁷svojimi očami ho pri sebe uvidím – nie niekto cudzí. Moje vnútro už hynie túžbou. (Jób 19,23–27)

⁸Nuž, ale keď kráčam vpred, niet ho, keď idem späť, nenachádzam ho, ⁹keď koná naľavo, nevidím ho, keď zahne napravo, nespozorujem ho. ¹⁰Ved' on dobre vie, kadiaľ chodím, keď ma preskúša, vyjdem ako zlato. ¹¹Jeho stopy sa držala moja noha, jeho cestou som šiel a neodbočil. ¹²Jeho príkaz neopúšťam, jeho slová si cením nad vlastné zásady. (Jób 23,8–12)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď premýšľame o tragédiách, neúspechoch či pohromách opísaných v Biblii, Jób bude asi prvý človek, ktorý nám napadne. Nielenže prišiel o všetok svoj majetok (Jób 1,14–17), ale prišiel aj o deti (Jób 1,18.19) a zdravie (Jób 2,7). A známa je aj reakcia jeho ženy, ktorá ho vyzýva, aby ešte pred smrťou zlorečil Bohu (Jób 2,9).

Po nejakom čase prišli za Jóбом jeho traja priatelia. Jób vzhľad ich tak šokoval, že si k nemu sadli „a bez slova sedeli sedem dní a sedem nocí, pretože videli to veľké trápenie“ (Jób 2,13). Keď však napokon prehovorili, snažili sa uviesť ľudské dôvody, prečo Jóba postihlo také nešťastie. Tým však neúmyselne zväčšili jeho utrpenie. Traja priatelia Jóba obvinili, že musí mať vo svojom živote nejaký skrytý hriech, z ktorého sa má kajať (Jób 8,11.15). Povedali mu dokonca: „Naozaj to takto býva s príbytkami nespravodlivých a s miestom toho, kto nepozná Boha.“ (Jób 18,21)

Ako Jób zareagoval? (Jób 19,23–27 a Jób 23,8–12)

Bez ohľadu na tragické udalosti, ktoré ho obklopovali a ktorým vôbec nerozumel, Jób zostal verný Bohu. Neochvejne sa držal svojej viery. Neobviňoval Boha ani Mu nezlorečil. Naopak, keď bol blízko toho, aby za svoje trápenie obvinil Boha, vyhlásil: „Nahý som vyšiel zo života matky a nahý sa ta vrátim. Hospodin dal a Hospodin vzal, nech je požehnané meno Hospodina.“ (Jób 1,21)

Aj my sa nachádzame uprostred takéhoto zápasu. Satan nás sužuje bolesťou, utrpením, stratou a ťažkosťami. Je to vyjadrením jeho snahy skresliť obraz milujúceho Boha, ktorý nám ponúka Písmo. V takom čase môžeme reagovať jedným z dvoch spôsobov: obviňovať a odmietať Boha, alebo sa Ho držať zo všetkých síl. Hoci okolo nás zúri nelútostný boj, pamätajme na to, že vo svetle večnosti sú naše chvíľkové problémy len dočasnými skúškami (2Kor 4,16–18). Ide o oveľa viac, než čo vidíme tu a teraz. Jednou z veľkých výziev pre veriaceho je dôverovať Bohu aj v najtemnejších časoch. Boh nám mnohými spôsobmi zjavil realitu svojej lásky. Musíme sa držať tejto kľúčovej pravdy – pravdy o Božej láske – aj keď ju v danej chvíli možno necítíme.

APLIKÁCIA

- Ak sa práve nachádzaš uprostred ťažkého obdobia, utiekaj sa k Bohu. Vezmi si Bibliu a zápisník a buď s Bohom vonku v prírode. Prepíš si Rim 5,3–5 a zamysli sa nad rôznymi posolstvami v tejto pasáži s vierou, že Božia láska a starostlivosť sú tou najistejšou a najstabilnejšou súčasťou tvojho života.

CESTA DO EMAUZ

¹⁵Ako sa tak zhovárali a vzájomne dohadovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a šiel s nimi. ¹⁶Ich oči boli zastreté, aby ho nespoznali. ¹⁷I spýtal sa ich: „O čom sa takto idúcky rozprávate?“ Oni sa zronení zastavili a ¹⁸jeden z nich, menom Kleofáš, mu povedal: „Ty si vari jediný návštevník Jeruzalema, ktorý srdce, čo sa tam po tieto dni stalo!“ ... ²⁵Ježiš im povedal: „Vy nechápaví a leniví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! ²⁶Či nemusel Kristus toto všetko pretrpieť a tak vojsť do svojej slávy?“ ²⁷A počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho vzťahovalo vo všetkých Písmach. (Luk 24,15–18,25–27)

Boli to dva týždne naplnené zmätkom a neistotou. Učeníci si opakovane v mysli prehrávali všetky rozhovory a udalosti. Triumfálny vstup do Jeruzalema a vyčistenie chrámu. Slávenie Paschy v hornej miestnosti. Ježišove srdcervúce modlitby v Getsemanskej záhrade. Judášova ohavná zrada. Súd, výsmech, bičovanie. Ježišovo doráňané telo visiace na kríži. Jeho posledné slová predtým, ako vydýchol naposledy, keď popoludňajšiu oblohu nečakane zahalila tma. Počuteľné roztrhnutie chrámovej opony. Otvorené hroby spravodlivých. Opatrné sňatie Ježišovho tela z kríža. Uloženie Jeho tela do hrobu ešte pred začiatkom soboty. A potom už len tieseň, sklamanie, pochybnosti a množstvo otázok v mysliach učeníkov. Ako sa mohli tak veľmi zmylíť vo svojich očakávaniach?

Áno, Ježišovi nasledovníci boli zúfalí, sklúčení a bezradní. Bol to najťažší úder, aký v živote zažili. Netušili, že prežívajú len krátky okamih v rámci najväčšieho príbehu všetkých čias. Keď dvaja z nich putovali do Emauz, Ježiš sa k nim priblížil a sprevádzal ich na ich ceste.

Prečítaj si rozhovor v Luk 24,13–27. Uvažuj o tejto udalosti z pohľadu dvoch učeníkov a z pohľadu Ježiša.

Keď „sa im otvorili oči“ a „spoznali ho“, obaja učeníci sa ponáhľali do Jeruzalema, aby sa podelili o svoju skúsenosť (Luk 24,33,34). Keď napokon prišiel za učeníkmi aj Ježiš a postavil sa uprostred nich, zľakli sa. Všimnime si Ježišovu otázku: „Čo sa ľakáte a prečo máte v srdci pochybnosti?“ (Luk 24,38)

Tieto slová môžu byť Ježišovým poslanstvom aj pre nás dnes. Pričasto zabúdame, že keď sme v údoliach bolesti, zármutku a sklamaní, Ježiš kráča vedľa nás. Nespoznávame Ho, hoci je nablízku. Znova a znova zabúdame, že náš príbeh má pokračovanie, ktoré vidí len On. Keď nás znepokojujú starosti a pochybnosti, strácame z dohľadu pravdu, že náš život spočíva bezpečne v Jeho rukách. A príliš často sa domnievame, že vieme lepšie ako Ježiš, čo sa v našich životoch skutočne deje (Luk 24,18).

- Biblia nám ukazuje, ako môžeme ako kresťania reagovať na výzvy a neúspechy. Venuj dnes čas štúdiu týchto textov: Rim 8,28; Fil 4,4–13; Jak 1,2–4,12 a 2Kor 12,9,10. Zapiš si tri kľúčové poslanstvá, o ktoré sa neskôr môžeš podeliť s niekým, kto práve teraz prežíva sklamanie či neúspech. Uvažuj pritom aj o texte 2Kor 1,4.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ISTOTA JEŽIŠOVEJ BLÍZKOSTI

¹⁸Usudzujem totiž, že utrpenia terajšieho času sa nedajú ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa má na nás zjaviť. ... ²⁸Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolani podľa jeho predsavzatia. ²⁹Lebo ktorých vopred poznal, tých aj predurčil, aby boli podobní obrazu jeho Syna, aby on bol prvorođený medzi mnohými bratmi. ³⁰A tých, čo predurčil, tých aj povolal, a tých, čo povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil. (Rim 8,18.28–30)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prial si si niekedy vidieť Ježiša vo chvíľach, keď si sa cítil na dne? Predstav si seba v nasledujúcom sne:

„Zdalo sa mi, že sedím v úplnom zúfalstve, s tvárou v dlaniach, a premýšľam: Keby bol Ježiš na zemi, išla by som k Nemu, hodila by som sa Mu k nohám a povedala by som Mu o všetkom svojom utrpení. Neodvrátil by sa odo mňa, mal by so mnou zľutovanie a ja by som Ho navždy milovala a slúžila Mu. Vtom sa otvorili dvere a vošla dnu osoba vznešenej postavy a vzhľadu. Súcitne sa na mňa pozrela a povedala: „Chceš vidieť Ježiša? Je tu a ak si to praješ, môžeš Ho vidieť. Vezmi si všetko, čo máš, a pod' za mnou.“

Počúvala som to s nevýslovným nadšením. Radostne som si vzala svojich pár vecí, všetky moje malé drahocennosti, a nasledovala svojho sprievodcu. Zaviedol ma k strmému a napohľad chatrnému schodisku. Keď som začala vystupovať po schodoch, varoval ma, aby som mala oči upreté hore, aby sa mi nezakrútila hlava a nespadať som. Mnoho ďalších, ktorí stúpali po tomto strmom schodisku, spadlo skôr, ako sa dostali na vrchol.

Napokon sme dosiahli posledný schod a zastali sme pred vchodom. Tu mi môj sprievodca prikázal, aby som tam nechala všetko, čo som si so sebou priniesla. S radosťou som to položila na zem. Potom otvoril bránu a vyzval ma, aby som vošla. V okamihu som stála pred Ježišom. Tú krásnu tvár sa nedalo pomýliť. Taký žiarivý výraz dobrotivosti a majestátnosti nemohol patriť nikomu inému. Keď na mne spočinul Jeho pohľad, hneď som vedela, že pozná každú okolnosť môjho života a všetky moje vnútorné myšlienky a pocity.

Chcela som sa skryť pred Jeho zrakom, pretože nešlo zničiť Jeho skúmavý pohľad. On však s úsmevom pristúpil ku mne, položil mi ruku na hlavu a povedal: „Neboj sa.“ Zvuk Jeho sladkého hlasu rozochvel moje srdce šťastím, aké som nikdy predtým nezažila. Bola som príliš šťastná, aby som vyslovila čo i len slovo. Premožená nevýslovným šťastím som padla k Jeho nohám. Zatiaľ čo som tam bezmocne ležala, predomnou sa odkrývali scény krásy a slávy a zdalo sa mi, že som dosiahla pokoj a bezpečie neba. Nakoniec sa mi vrátila sila a vstala som. Milujúce Ježišove oči na mňa stále hľadeli a Jeho úsmev naplnil moju dušu šťastím. Jeho prítomnosť ma naplnila svätou úctou a nevýslovnou láskou. ... Tento sen mi dodal nádej... [a] vieru... A krása a jednoduchosť dôvery v Boha začali postupne žiariť v mojej zatemnenej duši.“ (EW 79–81)

Uprostred životných neúspechov sa potrebujeme sústrediť na Ježiša a na to, čo nám zjavuje o Božej láske k nám.

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Práve keď čelíme životným skúškam a nezdarom, potrebujeme sa čo najviac držať Boha. Témy, ktoré tento štvrtrok skúmame, prispievajú k udržaniu alebo osvieženiu silného vzťahu s Bohom. Nezriedka čelíme trápeniam, ako sú zdravotné problémy, finančné ťažkosti, rozpad manželstva, smrť blízkeho alebo iné bremeno, ktoré nás oberá o radosť. Uvažujte teraz o nasledujúcich otázkach v súvislosti s tým, o čom sme doteraz hovorili.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Akým spôsobom ovplyvnili prekážky, ktorým čelíte alebo ste čelili v minulosti, váš obraz Boha? Ako môžete jasnejšie vidieť Božiu skutočnú povahu?
2. Kedy ste sa naposledy modlili, aby Boží hlas vo vašom živote bol silnejší než hlas nepriateľa? Pamätajte, že zlodej (satan) prichádza kradnúť, zabíjať a ničiť, ale Boh dáva život v plnosti (Ján 10,10).
3. Je vaše srdce pokorné? Veríte, že Boh je stále zvrchovaný a vedie nás v živote aj napriek ťažkostiam? Ak nie, ako sa môžete naučiť takejto pokornej dôvere v dobrotu a lásku Boha k vám osobne?
4. Opierate svoj život každodenne o Božie slovo? Proste Boha, aby v ťažkých časoch znovu rozničil vašu prvotnú lásku k Nemu.
5. Kedy ste sa naposledy obrátili v modlitbe na Boha ako na svojho Utešiteľa a Radcu s dôverou, že dodrží svoj slub, že vás nikdy neopustí ani nezanechá (Heb 13,5)?
6. Ak je vaša viera slabá, modlite sa: „Verím, Pane; pomôž mojej nevere!“ (Mar 9,24; Roh.) Obklopte sa ľuďmi, ktorí vás môžu povzbudiť, nie odraďovať.
7. Svet sa nie vždy stará o slabých, nevedomých, zranených a zlomených. Božie poslanstvo „Keď si slabý, ja som silný“ (parafráza; pozri 2Kor 12,9.10) môže radikálne zmeniť životy ľudí. Premýšľajte o niekom, koho by ste dnes mohli týmto poslanstvom povzbudiť.

ZHRNUTIE

Žijeme v hriešnom svete naplnenom bolesťou a utrpením. Každý z nás v určitom období života čelí ťažkostiam, ktoré ho môžu priviesť až k spochybnovaniu Božej lásky. Keď sa sústredíme na príbehy ľudí v Písme, ktorí čelili životným pádom a skúškam, môžeme v nich nájsť povzbudenie. Z ich skúsenosti sa učíme, že aj naše zápasy môžu viesť k prehĺbeniu nášho vzťahu s Bohom, ktorý sa nikdy nemení (Mal 3,6) a ktorého láska je večná a stála.

Týždeň od 14. do 20. júna

NIEŠť JEHO LÁSKU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mat 28,18–20; 2Pet 3,18; 1Pet 3,8–15; Ozeáš 7, Zachariáš 10

ÚVODNÝ TEXT

Pán, Hospodin, mi dal jazyk učeníkov, aby som vedel unaveného posilniť slovom. Ráno čo ráno mi prebúdza ucho, aby som počúval ako učeníci. (Iz 50,4)

Kazateľ mal rušné sobotné ráno. Vstal skoro, urobil posledné prípravy na sobotnú školu a na kázanie, uistil sa, že má všetko potrebné na poobednú evanjelizačnú prednášku. Schmatol kľúče, zabuchol dvere a rýchlo vyštartoval do zboru.

Autom sa predieral cez pomerne hustú premávku. Hnevalo ho, že je práve v sobotu ráno na cestách toľko ľudí. Nechcel meškať. *Kam všetci smerujú?* Potom ho zrazu zablokovalo predbiehajúce auto. Dupol na brzdu a frustrované zdvihol päšť a zakričal na vodiča.

Nakoniec sa kazateľovi podarilo dostať do zboru. Vstal, aby začal učiť v jednej z tried. Pohľadom prešiel prítomných a vtom mu zrak spočinul na známej tvári vodičovi auta, na ktorého pred dvadsiatimi minútami trúbil.

Neskôr, keď člen zboru predstavil vodiča ako neadventistu, ktorý je v meste na návšteve príbuzných, kazateľ si uvedomil, že každá naša interakcia s ľuďmi – či už so známymi alebo s cudzími – by mala byť preniknutá láskou, ktorá vychádza z trvalého vzťahu s Bohom. Nikdy nevieme, ako naše činy môžu ovplyvniť ostatných. Je to o to vážnejšie, ak naším cieľom ako veriacich je predstavovať Božiu lásku.

OSNOVA LEKCIE

V predposlednej lekcii sa budeme venovať nášmu poslaniu zdieľať Božiu lásku a pravdu evanjelia s ľuďmi okolo nás. Nielenže takýmto životom prinesieme niečo krásne a pozitívne druhým, ale posilní to aj náš vlastný duchovný život.

- Mat 28,18–20: Naše veľké poslanie (nedeľa)
- Mat 4,23–25: Ježišov vzor praktickej služby lásky (pondelok)
- 1Pet 3,14–16: Zdieľanie nádeje s ostatnými (utorok)
- Jer 31,16–20: Boží záujem o Jeho „zablúdené“ deti (streda)
- Zach 10,10–12: Láska k našim blízkym, ktorí sa vzdialili od Boha (štvrtok)

VEĽKÉ POSLANIE

¹⁸Ježiš pristúpil a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi.

¹⁹Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha ²⁰a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mat 28,18–20)

Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme. (Sk 1,8)

Keď videli Petrovu a Jánovu odvahu a uvedomili si, že Peter i Ján sú neučení a prostí ľudia, veľmi sa čudovali a spoznávali, že sú to tí, čo boli s Ježišom. (Sk 4,13)

Prečítaj si text „veľkého poverenia“ v Mat 28,18–20. Zapiš si, v akej súvislosti Ježiš hovorí o „všetkom“. (Sústred' sa na všetky tvary tohto slova. V gréčtine ide o rovnaké slovo *pas* a v texte sa nachádza štyrikrát.)

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Ježiš nám dal poverenie, aby sme sa podelili o Jeho poslanstvo so svetom: „Chodte teda a získavajte učeníkov.“ Poslaním Cirkvi adventistov siedmeho dňa je získavať učeníkov, ktorí potom budú získavať ďalších učeníkov. Takto všetci hlásame večné evanjelium a poslanstvo troch anjelov (Zj 14,6–12), aby sme pripravili náš svet na Ježišov skorý návrat.

Vydávať svedectvo je povolaný každý, kto prijal nový život v Kristovi. Napriek tomu ľudia príliš často zaujímajú postoj, že svedectvo vydávať nemôžu alebo nechcú. Možno si pod „vydávaním svedectva“ predstavujú kázanie na verejnosti alebo vedenie zložitého biblického štúdia, a tak pokrúčia hlavou: „Ja nie! V žiadnom prípade! Som introvert. Vydávanie svedectva nie je mojím duchovným darom.“

Skutočné vydávanie svedectva má však svoj pôvod v tom, že sme očitými svedkami toho, čo Boh koná v našom živote. Uvedomujeme si Jeho učenie, rastieme v ňom, a následne o svojej skúsenosti hovoríme ostatným. Boh je neskonale dobrý. To, čo pre nás urobil, je najlepšia správa, akú tento svet môže počuť. Nemôžeme a nemáme mlčať! Vykúpil nás a povolal nás menom – patríme Mu. Môže existovať lepšia správa pre kohokoľvek na svete?

Hoci učeníci v ranej cirkvi neboli vzdelaní ani výreční, môžeme sa od nich veľa naučiť.

Čo znamenalo pre ranú cirkev svedčiť o svojej viere a o Kristovi (pozri Sk 1,8 a 4,13)? Aký vplyv mali Peter a Ján na tých, ktorí počúvali ich poslanstvo?

Peter a Ján svedčili: „Lebo nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.“ (Sk 4,20) „Boli s Ježišom“ (Sk 4,13) a boli nútení podeliť sa o to. Svätý Duch im dal odvahu a do ich slov vložil presvedčivú moc.

- **Venuj teraz nejaký čas modlitbe. Pros o odvahu, keď ťa Boh povedie k tým, ktorým môžeš smelo svedčiť. Pros o múdrosť, aby si vedel, kedy hovoriť a čo povedať. Prečítaj si 1Ján 4,7–11 a modli sa o takúto lásku.**

APLIKÁCIA

BEZ NÁTĽAKU, ALE S MOCOU

²³A tak chodil po celej Galilei a učil v ich synagógach. Hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neduh medzi ľuďom. ²⁴Chýr o ňom sa rozšíril po celej Sýrii. Prinášali k nemu všetkých chorých, postihnutých rôznymi neduhmi a utrpením, posadnutých, námesačných a ochrnutých. A on ich uzdravoval. ²⁵Išli za ním mnohé zástupy z Galiley a Desiatmestia, z Jeruzalema, Judska a Zajordánska. (Mat 4,23–25)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Premýšľal si niekedy, čo Ježiša motivovalo v Jeho službe? Prečo každodenne, bez prestania uzdravoval, utešoval, povzbudzoval, kázal a učil? Každý deň. Desiatky, stovky, tisíce ľudí. O Ježišovi sa dozvedáme: „Pri pohľade na zástupy mu ich prišlo ľúto, lebo boli zbadačení a sklesnutí ako ovce bez pastiera.“ (Mat 9,36) Bola to Ježišova láska a súcit s ľudstvom, ktoré motivovali Jeho dielo. Aj nás by mala Božia láska viesť k tomu, aby sme cítili zodpovednosť za povere- nie, ktoré sme dostali – viesť ľudí k Bohu a k Jeho pravde (2Kor 5,14).

Už sa ti niekedy stalo, že si sa pozrel do tváre neznámeho človeka v dave a pomyslel si na večnosť – a rozmýšľal si, či pozná Ježiša? Už si niekedy pocí- til v sebe lásku, ktorú môže dať iba Boh, k úplne cudziemu človeku v núdzi? Božia láska nás vedie k tomu, aby sme cítili bremeno privádzať ľudí k Nemu. Jeremiáš to vyjadril nasledovne: „V srdci ma však slovo páľilo ako blčiaci oheň, zadržíavaný v mojich kostiach. Snažil som sa ho v sebe zadržat, ale nevládal som.“ (Jer 20,9)

Keď sa však delíme o Boha s ostatnými (svojimi slovami a skutkami), nikdy by sme sa nemali snažiť niekoho nútiť, aby prijal Boha a Jeho biblickú pravdu. Nátlak je v rozpore so samotnou podstatou Božej povahy. Boh nenútil Adama a Evu, aby sa vyhýbali stromu poznania dobra a zla (1Moj 2,16.17). Nenútil ľudí vstúpiť do korábu, aby boli zachránení pred potopou (1Moj 7,1). Nenútil Izraelitov, aby zostali v zmluve s Ním (5Moj 4,29–31). Namiesto toho naplňal ich potreby (Mat 4,23–25) a potom ich vyzval, aby Ho nasledovali. Ježiš nikdy nikoho nenútil nasledovať Jeho ani Jeho pravdu, ale nikdy sa nás ani nevzdáva (Mat 23,37).

Keď vydávame svedectvo o Bohu, mali by sme vždy zrkadliť Ježišov prístup. „Ježiš sa nikomu nevnučuje. Svedomie znásilňuje len satan a tí, čo sú vedení jeho duchom. ... Ak máme sklon škodiť a ubližovať tým, čo našu snahu nedo- ceňujú a nekonajú podľa našich predstáv, potom je to nezvratný dôkaz, že nás ovláda satanský duch.“ (DA 487; CL 316.317)

Potrebujeme sa otvoriť a dovoliť Bohu, aby nás použil ako spolupracovníkov v svojom diele. Žijeme vo svete, ktorý nenávidí pravdu. To nám však nesmie brániť, aby sme sa o ňu delili premysleným a láskyplným spôsobom. Pamä- tajme, že často je to práve naše osobné svedectvo, čo má najväčšiu váhu, najmä keď sa človek zoznamuje s Božou pravdou (Zj 12,11).

APLIKÁCIA ■ Prečítaj si 2Pet 3,17.18. Akými spôsobmi rastieš v milosti a poznaní? Ako je to zjavné v твоjich interakciách s ľuďmi okolo teba?

AKO VYDÁVAŤ SVEDECTVO O JEŽIŠOVI?

¹⁴Ale ak aj trpíte pre spravodlivosť, ste blahoslavení. Nemajte z nich strach a neľakajte sa, ¹⁵ale Pána, Krista, posväťte vo svojich srdciach. Budte stále pripravení k obhajobe pred každým, kto by od vás žiadal, aby ste vydali počet z nádeje, ktorú máte, ¹⁶ale robte to v tichosti, s bázňou a dobrým svedomím, aby tí, čo znevažujú váš dobrý spôsob života v Kristovi, boli zahanbení v tom, z čoho vás ohovárajú. (1Pet 3,14–16)

Otázka pre každého z nás znie: Komu vydávaš svedectvo o Ježišovi? Poštárovi, predavačke v obchode, človeku, ktorého stretávaš pri venčení psa? Boh volá každého veriaceho, aby Mu v tomto diele pomohol. Zároveň nás zmocňuje svojimi darmi, aby sme mohli vyznať, že nám dal „jazyk učeních, aby som vedel občerstviť ustátého slovom“ (Iz 50,4; Roh.). Povinnosťou kresťana je tiež byť vždy pripravený obhájiť (gr. *apologia*) vieru a nádej, ktorými žijeme (1Pet 3,15).

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si 1Pet 3,8–16. Aké je hlavné posolstvo týchto veršov?

Tu je niekoľko jednoduchých tipov, ktoré by ste mali mať na pamäti, keď uvažujete o tom, ako byť zámernejší v zdieľaní Ježiša s ostatnými:

- Zoznám sa s niekým a postupne si s ním vybuduj priateľstvo. Tvoja vrúcnosť, láskavosť a úprimný záujem o danú osobu (to, že budeš „milujúci“) môžu tomuto človeku pomôcť prísť bližšie k Bohu. (Niektorí to nazývajú „evanjelizácia prostredníctvom priateľstva“)
- Modli sa, aby Svätý Duch pôsobil na srdce človeka. Modli sa za správne príležitosti na interakciu s ním.
- Hľadaj prirodzené spôsoby, ako hovoriť o svojich vlastných skúsenostiach viery alebo sa za ne modliť. Pros Boha, aby ti dal odvahu, ale zároveň ohľaduplnosť v tvojom prístupe.
- Nájdi spôsob, ako zoznámiť nového priateľa s ostatnými z tvojho zboru, aby mohol zažiť prijatie vášho cirkevného spoločenstva. Ďalším krokom môže byť skupinové štúdium Biblie.
- Modli sa za konkrétne potreby alebo otázky, ktoré by tvoj nový priateľ mohol mať, a hľadaj príležitosť ukázať mu, ako Biblia ponúka útechu, rady a vedenie v našich životoch. Môžeš sa najprv podeliť o jedno biblické zaslúbenie alebo odpovedať na jednu otázku, ktorá otvorí dvere k hlbšej diskusii.
- Príde čas, keď sa budeš chcieť opýtať svojho priateľa, či by nechcel urobiť ďalší krok (štúdium Biblie a nakoniec krst). Neponáhľaj sa s týmito krokmi, ale ani neotáľaj. Modli sa o múdrosť spoznať ten pravý čas.
- Naše činy by mali odhaľovať, kto sme. To, ako sa v správame k ostatným, bude hovoriť za všetko. Keď sa náš charakter formuje na Ježišovu podobu (posvätenie), budeme žiť tak, aby sme k Nemu priťahovali čo najviac ľudí.

- **Kto je ten jeden človek, ktorého ti Boh postavil do cesty a za ktorého sa môžeš začať tento týždeň cielene modliť a hovoriť mu o Ježišovi?**

APLIKÁCIA

ZABLÚDENÉ DIEŤA

18Zretelne počujem nariekať Efrajim: „Karhal si ma a ja som sa dal karhať ako nesrokrotený býček. Prived' ma späť a navrátim sa, veď ty si Hospodin, môj Boh. **19**Keď som sa odvrátil, obanoval som to, keď som to pochopil, bil som sa po bedrách, hanbil som sa, červenal, lebo som niesol hanbu svojej mladosti.“ (Jer 31,18.19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Mnohí na vlastnej koži prežili bolesť a zármutok z toho, že ich dieťa sa, napriek hlbokkej duchovnej výchove, v ktorej vyrástlo, rozhodlo odísť od Boha.

Efrajim, Boží vyvolený národ, sa odvrátil od Hospodina. Čo sa dozvedáme z textov Oz 4,17 a Ozeáš 7 o hriechoch Efrajima?

Dozvedáme sa tiež, že Ráchel, Efrajimova stará mama, metaforicky plače, pretože Efrajim sa vzdialil od Hospodina (Jer 31,15). Boh odpovedá na jej veľký smútok týmito slovami: „Zadrž vzlykanie i slzy v očiach, lebo tvoja námaha dostane odmenu, znie výrok Hospodina, vrátia sa z nepriateľskej krajiny. Tvoje potomstvo má nádej, znie výrok Hospodina, synovia sa vrátia na svoje územie.“ (Jer 31,16.17)

Namiesto toho, aby Ráchel plakala nad svojím zablúdeným dieťaťom, dostáva povzbudenie, aby mala nádej. Čo ďalšie sa dozvedáme z tejto kapitoly? Prečítaj si Jer 31,18.19.

Prostredníctvom týchto príbehov sa dozvedáme, že vždy existuje nádej (podobne ako v prípade Efrajima a Gomer), pretože Boh sa svojich detí nevzdáva. Hoci Boh opakovane karhá svoj vzdorovitý ľud, Boží súcitiť nikdy nezlyháva a Jeho posolstvo v tejto kapitole pokračuje (pozri Jer 31,20).

Môžeme cítiť veľkú bolesť, frustráciu a sklúčenosť, alebo dokonca negatívne hovoriť o tých, ktorí sú nám blízki a ktorí odišli zo vzťahu s Bohom. Boh nám tu však pripomína, že v žiadnom prípade nezabúda na zablúdené dieťa. Božie myšlienky na takého človeka nie sú prchavé, ale sú úprimné a prenikavé. Boh v skutočnosti hovorí, že Jeho srdce túži po týchto ľuďoch. Túži, aby sa k Nemu vrátili. A Jeho milosrdenstvo je veľké.

APLIKÁCIA ■ Čím ťa naplňa poznanie Božej reakcie na Ráchelinu bolesť z Efrajimovej vzdorovitosti a odklonu od Boha? Ako to ovplyvňuje tvoj vzťah k tým, o ktorých vieš, že sa vzdialili od Pána? K akému postoju ťa to zároveň motivuje a povzbudzuje?

„PRIVEDIEM ICH SPÄŤ“

¹⁰„Privediem ich späť z egyptskej krajiny a z Asýrie ich zhromaždím, privediem ich do krajiny Gileád a Libanon, no nebude pre nich dost' miesta. ¹¹Keď pôjdu cez more úzkosti, on zrazí vlny do mora a vyschnú všetky hlbiny Nílu, zrutí sa pycha Asýrie a zmizne berla Egypta. ¹²Posilním ich v Hospodinovi a budú spolu kráčať v jeho mene,“ znie výrok Hospodina. (Zach 10,10–12)

Všetci sme v našom vzťahu k Bohu prežili slabé alebo neisté chvíle – údolia, kde naše srdce bolo neverné alebo kde sme boli jednoducho príliš dlho vlační. Čo ťa priviedlo späť do pevného vzťahu s Ním?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Zachariáš 10 obsahuje niekoľko krásnych posolstiev o tom, ako Boh privádza svoj ľud späť k sebe. Prečítaj si pozorne túto kapitolu a všimni si jej hlavné posolstvo.

V praxi môže byť náročné vedieť, ako sa stotožniť a komunikovať s milovanou osobou, ktorá odišla zo vzťahu s Bohom. Možno premýšľaš, ako by sa situácia mohla vyvíjať inak a s iným výsledkom. Možno by si rád vedel, ako s takýmto človekom komunikovať teraz, keď má iný pohľad na svet. A možno sa cítiš frustrovaný a bezmocný pre zlé rozhodnutia, ktoré tento človek stále robí. Takéto myšlienky budú vždy ovplyvňovať tvoj postoj k milovanému človeku. Je preto veľmi dôležité, aby sme trávili dostatok času s naším Spasiteľom a aby sme hovorili z vlastnej skúsenosti.

Svedectvo nášho života, naše činy, slová a modlitby za naše zblúdené dieťa alebo nášho partnera, ktorý odišiel od Boha, môžu radikálne zmeniť ich životy a budúcnosť. (Prečítaj si v Luk 22,31.32 a Ján 21,15–17, ako Ježišove modlitby za Petra zmenili jeho život.) Nenechaj sa opantať smútkom, neskľzni do odsudzovania. Namiesto toho požiadaj Boha, aby tieto pocity nahradil láskou, ktorú môže dať iba On. Pros Boha, aby ťa prikryl svojou povahou, aby si mohol byť príkladom láskyplného a nesebeckého postoja. Pamätaj: „Nič nevplyva na človeka viac než nesebecký život. Najsilnejším dôkazom v prospech evanjelia je milý a láskavý kresťan.“ (MH 470; CZ 337)

Prostredníctvom nášho príkladu – života, ktorý je stály a ukazuje na Krista – tí, ktorí Ho odmietli, uvidia v nás niečo, čo môže pochádzať iba od Boha. Uvidia pokoj, ktorý presahuje každé chápanie, lásku, ktorá sa nikdy nevzdá, a nádej, ktorá verí napriek všetkým prekážkam. Božia láska k nám aj k našim blízkym nikdy neochabuje. A túto lásku, ktorú každý deň prijímame, môžeme dávať ľuďom okolo nás.

- **K čomu nás povzbudzuje text Ef 3,17–19? Je niekto v tvojom živote, kto sa vzdialil od Boha? Ako mu môžeš tento týždeň prejaviť Kristovu lásku prostredníctvom svojich modlitieb, skutkov alebo povzbudivých slov?**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Základom zbožnosti je láska. Ak niekto čistou nesebeckou láskou nemiluje svojho blížneho, nemôže hovoriť ani o čistej láske k Bohu, aj keby ju akokoľvek vrúčne vyznával. Túto lásku nemožno získať tým, že sa vynasnažíme milovať ľudí, musíme ju mať v srdci. Keď nad naším sebestvom zvíťazi Kristus, naše srdce sa naplní jeho láskou. Skutočne kresťanskú povahu budeme mať vtedy, keď sa nás zmocní túžba nezištne pomáhať iným a byť im na požehnanie. A keď vo svojom vnútri pocítíme nebeské ovzdušie, prejaví sa nám to aj na tvári.“ (COL 384; KP 309.310)

„Tí, ktorí sa najaktívnejšie a s oddanou vernosťou venujú práci na získavaní duší pre Ježiša Krista, sa najlepšie rozvíjajú v duchovnosti a oddanosti.“ (Ev 356)

„Silu na odpor voči zlu možno najskôr získať misijnou službou.“ (AA 105; PN 60)

„Ak s ním chceme prežívať radosť – radosť z pohľadu na zástupy vykúpené jeho obeťou – musíme mať účasť na jeho úsilí o ich záchranu.“ (DA 142; CL 88)

„Tí, čo zavrhujú prednosť spoločenstva s Kristom v službe, zavrhujú tým jedinou možnosť ako získať spôsobilosť byť s ním účastníkmi jeho slávy.“ (Ed 264; Vých 228)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Prečo je láska základnou nevyhnutnosťou účinného vydávania svedectva?
2. Aká je vaša skúsenosť s poznaním, že získavanie ľudí pre Krista je spojené s osobným a živým vzťahom s Bohom?
3. Čo potrebujeme vedieť alebo poznať, ak chceme druhým hovoriť o Bohu? Existuje niečo ako základný predpoklad vydávania svedectva? Ak áno, čo to je?
4. Čím by ste začali biblické štúdium s neveriacim človekom? Sústredili by ste sa najprv na dokázanie určitých vieroučných bodov, alebo na pozvanie spoznať Ježiša?
5. Zaspievajte si pieseň „Ja viem, Pán je záchrancom mojím“ (číslo 189 zo spevníka „Spievajme Hospodinovi“). Zamyslite sa nad slovami, ktoré spievate.

ZHRNUTIE

Keď Božia láska a Jeho živé, mocné Slovo naplnia náš každodenný život, budeme cítiť vnútorné pobádanie milovať Ho a priblížiť Ho ľuďom okolo nás. O Bohu by sme mali vydávať svedectvo, ktoré bude vychádzať z našej modlitby a nášho rozjímania. Pri vydávaní svedectva by sme mali veriť, že Božie slovo, ktoré vychádza z Jeho úst, sa k Nemu nevráti naprázdno, ale vykoná, čo sa Mu páči, a podarí sa mu vykonať to, na čo Ho poslal (Iz 55, 11).

DO VEČNOSTI

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Žalm 80; 1Tes 4,17; Zj 21,9–27; Iz 25,8; Zj 7,17; Zj 21,4; Ján 6,44

ÚVODNÝ TEXT

Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je. (1Ján 3,2)

Čo nám prinesie budúcnosť? Čo nás čaká? Úvahy o budúcnosti môžu byť znepokojujúce či dokonca desivé, ale aj radostné a vzbudzujúce nadšenie. Vieme, že Ježiš je verný a že Jeho slová sú pravdivé (Zj 3,14). Čakajú nás búrlivé a nepokočné časy (Mat 24,21.22), ale Ježiš slúbil, že nás nikdy neopustí ani nezanechá (Heb 13,5). Urobí presne to, čo zaslúbil – vždy totiž plní svoje sľuby (Heb 10,23). A navyše, „kto... vytrvá až do konca, bude spasený“ (Mat 24,13).

Bez ohľadu na to, koľko dní je ešte pred nami, mali by sme upierať svoj zrak na Ježiša. Hľadme na Neho vytrvalo. Vo svete, ktorý zápasí o našu pozornosť, to niekedy vôbec nie je jednoduché. Budme ako Dávid, ktorý povedal: „Stále upieram oči na Hospodina, lebo on mi vyslobodzuje nohy zo siete.“ (Ž 25,15)

Tento týždeň sa sústredíme na zaslúbenia o nebi (Mat 5,12; Zj 22,12). Budeme hovoriť nielen o tom, aké asi nebo je, ale hlavne o tom, aké nádherné bude konečne prebývať s Tým, ktorý nás stvoril, miloval nás až na smrť, vykúpil nás z nášho hriechu a čoskoro sa po nás vráti. Dovtedy musíme len vytrvať vo viere.

OSNOVA LEKCIE

Záverečná lekcia nám pripomenie konečný cieľ našej duchovnej cesty – večný život v Božej blízkosti. Budeme uvažovať nad zaslúbeniami o Kristovom druhom príchode a o nádhre nového domova, kde už nebude bolesť ani smrť.

- Ž 80,15–20: Túžba po konečnej záchrane (nedeľa)
- 1Tes 4,16.17: Nádej na vzkriesenie a stretnutie s Kristom (pondelok)
- Zj 21,9–11: Nový Jeruzalem ako „nevesta“ ozdobená pre Baránka (utorok)
- Zj 21,4; 7,16.17: Večnosť prežitá spolu s „Baránkom“ (streda)
- Mat 11,28–30: Ježišovo pozvanie pre každého z nás (štvrtok)

ŽIVOT DNES

¹⁵Vrát' sa, Boh zástupov, zhliadni z neba, pozri, ujmi sa tohto viniča, ¹⁶kmeňa, ktorý zasadila tvoja pravica, syna, ktorého si vychoval. ¹⁷Tí, čo ho vypálili a obsekali, nech zahynú pred hrozbou tvojho pohľadu. ¹⁸Drž ruku nad mužom svojej pravice, nad synom človeka, ktorého si si vychoval. ¹⁹Neodstúpime od teba, zachovaj nás pri živote a budeme vzývať tvoje meno. ²⁰Obnov nás, Hospodin, Boh zástupov, rozjasni svoju tvár a budeme zachránení! (Ž 80,15–20)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď sa rozhlídneme okolo seba, vidíme, ako sa svet chveje, a počujeme volanie po záchrane. Znamenia, o ktorých nám Ježiš hovoril, sa odohrávajú pred našimi očami. Vojny a chýry o vojnách, národy povstávajúce proti iným národom, hladomor, mor, zemetrasenia a prenasledovanie (Mat 24,6–11) – to všetko sa odohráva všade okolo nás. Dokonca sa zdá, že s postupujúcim časom sa tieto znamenia zintenzívňujú. Áno, žijeme vo vážnych časoch – časoch, keď potrebujeme, aby náš vzťah s Bohom bol pevný a neochvejný.

Apoštol Peter svojich čitateľov povzbudzuje: „Koniec všetkého sa priblížil. Budte teraz rozvážni a triezvi, aby ste boli pohotoví modliť sa.“ (1Pet 4,7) Ak to platilo kedysi, o to viac je to pravda aj dnes. Je dôležité posilniť a upevniť osobný vzťah s Bohom. A bez ohľadu na to, koľko času zostáva do Kristovho príchodu, náš individuálny život je vždy krátky, nech žijeme akokoľvek dlho. „A teraz vy, ktorí hovoríte: *Dnes alebo zajtra pôjdeme do toho a toho mesta, pobudneme tam rok a budeme obchodovať a zarábať* – vy predsa neviete, čo bude zajtra s vaším životom. Veď ste para, ktorá sa na chvíľu ukáže a potom mizne.“ (Jak 4,13.14) Pravdivosť tohto varovania si veľmi dobre uvedomujeme. Niektorí z nás tu možno už o pár dní nebudú. Toto je súčasť smutnej reality krehkého života v padlom svete. Je preto dôležité upevňovať vzťah s Bohom a vždy žiť s vedomím, že naša budúcnosť závisí o Boha a Jeho spásnej milosti.

Žalm 80 prináša nádhernú modlitbu. Prečítaj si túto kapitolu (najmä verše 2–4.15–20). Čítaj tento žalm v prvej osobe jednotného čísla (teda namiesto „nás“ vlož slovo „mňa“ a podobne). Žalm 80 vznikol dávno, na mieste ďaleko od nás a v úplne inom kontexte, než prežívame my dnes. Napriek tomu si polož otázku, s ktorými myšlienkami sa môžeš stotožniť a ako vyjadrujú tvoju situáciu?

Všetci potrebujeme duchovné oživenie. Je také ľahké nadobudnúť sebauspokojenie alebo dokonca zabudnúť na to, čo pre nás Boh urobil a robí. Všetcí veriaci – nech už prežívajú akékoľvek trápenie – sa potrebujú modliť: „Rozjasni svoju tvár a budeme zachránení!“ (Ž 80,20)? Keď prijímame to, čo pre nás Ježiš urobil, keď vieme, že nám boli odpustené hriechy a že sme prikrytí Jeho dokonalou spravodlivosťou, ktorá nám bola pripísaná vierou, potom môžeme mať istotu, že sme v Ňom spasení.

APLIKÁCIA

- Ako rozumieš tomu, že Boh nad tebou „rozjasní svoju tvár“? Čo to znamená v kontexte poznania, že jedine Jeho spravodlivosť ťa môže zachrániť?

KONEČNE TVÁROU V TVÁR

¹⁶Lebo vo chvíli, keď zaznie povel, hlas archanjela a Božia polnica, sám Pán zostúpi z neba a prvý vstanú tí, čo zomreli v Kristovi; ¹⁷potom my, ktorí zostaneme nažive, spolu s nimi budeme uchvátení v oblakoch hore v ústrety Pánovi a budeme tak navždy s Pánom. (1Tes 4,16.17)

⁹Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, ¹⁰aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí ¹¹a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán.“ (Fil 2,9–11)

Boli sme stvorení do blízkeho, osobného vzťahu s Bohom (1Moj 2,7). Odkedy stvoril ľudstvo, Boh robil všetko preto, aby obnovil vzťah, ktorý ľudia narušili svojím hriechom. Nielen, že *robit* všetko, ale aj *dal* to najcennejšie (Ján 3,16). Boh pri stvorení vložil večnosť do našich sŕdc. Ako ľudské bytosti však nevieme úplne pochopiť, čo všetko Boh urobil od začiatku do konca (Kaz 3,11). Sme súčasťou veľkého sporu, ktorý zúri okolo nás – dokonca aj v nás. Málokedy sa však zastavíme a premýšľame nad obrovskou cenou toho, čo nám Boh daroval, aby sa mohol obnoviť náš vzťah s Ním. Príliš často sa necháme pohltiť našimi pozemskými zápasmi a skúškami a zabúdame, že „naša vlasť je v nebesiach, odkiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista. On mocou, ktorou si všetko môže podmaniť, pretvorí naše ponížené telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu.“ (Fil 3,20.21)

Ako sa svet blíži k svojmu koncu, uvedomujeme si, že sa jedného dňa na východnej oblohe objaví malý biely oblak. Ako sa bude približovať, uvidíme, že na ňom sedí „ktosi podobný Synovi človeka“, na hlave bude mať „zlatý veniec a v ruke ostrý kosák“ (Zj 14,14). Ježiša budú sprevádzať tisíce a tisíce anjelov (Mat 25,31) a uvidí Ho každé oko (Zj 1,7). Keď zostúpi, budeme počuť Jeho volanie, volanie Božej trúby a hroby tých, ktorí zosnuli v Kristovi, sa otvoria, keď oni vstanú prví (1Tes 4,16). Poznajú hlas Toho, ktorý ich volá (Ján 5,28).

Čo sa stane potom? Prečítaj si 1Tes 4,17. To, o čom Pavol píše vo Fil 2,10.11, sa nakoniec bude ozývať celým vesmírom.

Je to úžasná veľkolepá myšlienka! Jedného dňa uvidíme Ježiša – naozaj, skutočne Ho uvidíme. Budeme počuť Jeho hlas a vyznáme, že On je Pán. Ten, o ktorom sme čítali, modlili sa k Nemu, hovorili o ňom s ostatnými. Ten, po ktorom naše srdcia túžili. Skutočne Ho uvidíme tvárou v tvár, na vlastné oči. Môžeme mať istotu, že Boh je verný a Jeho sľuby sú pravdivé (Zj 22,6).

V tej chvíli, keď zaznejú trúby a každé ľudské oko uvidí Ježiša, budeme vedieť, že dlhé čakanie stálo za to. Každá vytrvalá modlitba, každý okamih, keď sme dali prednosť času s Ním, každý raz, keď sme o ňom alebo v Jeho mene smelo hovorili a každá skúška – vyvrcholí pohľadom na Jeho tvár (Zj 22,4).

- Ako môže istota, že raz uvidíš Ježiša tvárou v tvár, ovplyvniť tvoje rozhodnutia a priority už dnes?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

NEVESTA

⁹Prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí mali sedem čiaš, naplnených siedmimi poslednými ranami, a takto ku mne prehovoril: „Pod, ukážem ti nevestu, Baránkovu manželku.“¹⁰V duchu ma odniesol na veľký a vysoký vrch a ukázal mi sväté mesto Jeruzalem, ako zostupuje z neba od Boha,¹¹ožiarené Božou slávou. Jeho jas bol podobný najvzácnejšiemu kameňu akoby krištáľovo čistému jaspisu. (Zj 21,9–11)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď bol učeník Ján vo vyhnanstve na ostrove Patmos, dostal zjavenie o tom, ako to bude vyzeráť, keď sa s Bohom zjednotíme na celú večnosť.

Prečo Písmo používa práve obraz ženicha a nevesty na vyjadrenie vzťahu Krista a Jeho ľudu (Zj 21,9–11)?

Nevesta je krásna a v svadobný deň ju chce vidieť každý. Svadba je zlomovým bodom nového spoločného života pre nevestu a ženicha. To isté platí aj pre náš vzťah s Bohom po Jeho návrate.

Ježiš pre nás pripravuje nádherné miesto (Ján 14,1–3). Ľudské slová nedokážu opísať jeho nádheru, lebo „ľudská reč nemá pojmy, aby mohla vystihnúť odmenu, ktorá čaká spravodlivých. Pochopia ju len tí, ktorí ju dostanú. Rozum smrteľného človeka nemôže pochopiť slávu Božieho raja.“ (GC 675; ZTDS 448) Hoci nevieme úplne pochopiť, aké budú nové nebo a nová zem, Boh zjavuje Jánovi toto miesto, aby sme sa mohli tešiť na „svadobnú hostinu“, ktorá sa čoskoro uskutoční. Apoštol Pavol vyzýva: „Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.“ (Kol 3,2)

Boh sa na túto udalosť starostlivo pripravuje a túži, aby nás „svadba“ nezaskočila (pozri Mat 22,1–14 a 25,1–13).

Celý vesmír bude svedkom tejto úžasnej udalosti. My tu na zemi patríme k tým, ktorí tvoria ústredné postavy tohto príbehu. V ten veľký deň sa pripojíme k „neveste“ – teda vstúpime do nádherného mesta, do ktorého nás Ježiš vezme pri svojom druhom príchode. Je zaujímavé, že nielen Nový Jeruzalem, ale aj samotný Boží ľud (svätí) je v Písme obrazne nazvaný „nevestou“ (pozri Zj 19,7), možno preto, že sú v svätom meste: „A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho ženicha.“ (Zj 21,2)

Tento krásny opis „Svätého mesta“ ukazuje, že medzi Božím ľudom a mestom existuje úzke spojenie. Ako „nevesta“ sú totiž označení mesto aj Boží ľud. Biblia takto odhaľuje podrobný opis Nového Jeruzalema. „Sväté mesto – Nový Jeruzalem, ktorý je hlavným mestom a predstaviteľom kráľovstva – sa nazýva nevestou, Baránkovou ženou.“ (GC 426; ZTDS 293)

APLIKÁCIA ■ **Prečítaj si Zj 21,9–27. Prečo je pre nás teraz také ťažké predstaviť si opísané skutočnosti? Je vôbec v našich schopnostiach pochopiť, čo všetko nám Boh zaslubuje?**

NASLEDUJ BARÁNKA

Navždy pohltí smrť a Pán, Hospodin, zotrie slzu z každej tváre, odstráni potupu svojho ľudu z celej zeme, lebo Hospodin prehovoril. (Iz 25,8)

¹⁶Nebudú už hladovať, nebudú mať ani smäd, nebude na nich dorážať slnko, ani nijaká horúčosť, ¹⁷lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, bude ich pást a vodiť ich bude k prameňom vôd života a Boh im zotrie z očí každú slzu. (Zj 7,16.17)

Zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pominulo. (Zj 21,4)

Už sa ťa niekedy niekto opýtal, na čo sa vo večnosti najviac tešíš? Ak sa opýtame dieťaťa, možno povie: „Jazda na tigrovi“, „šmýkanie sa po žirafom krku“ alebo „lietanie na rôzne planéty“. Ak by sme sa opýtali tínedžera, možno povie: „Už nebudem musieť robiť žiadne školské úlohy“ alebo „preskúmanie neba s priateľmi bez toho, aby sme prišli k nejakému úrazu“. A ak by sme sa opýtali skupiny dospelých, možno povedia: „Byť na mieste, kde už nebude bolesť, utrpenie a smrť“ alebo „byť opäť s blízkymi“. Všetky tieto odpovede sú dobré a pravdivé a v novom nebi a na novej zemi sa môžeme tešiť na mnoho rozličných skutočností a udalostí. Večnosť horí v našich srdciach a kdesi vo vnútri cítime, že musí existovať niečo viac ako to, čo zažívame tu a teraz.

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Na aké ďalšie požehnanie sa môžeme tešiť vo večnosti? (Pozri si znova úvodné verše Iz 25,8; Zj 7,16.17 a Zj 21,4.)

Najväčším požehnaním neba bude, že konečne sa stretne s Ježišom. Osobne Mu budeme môcť poďakovať za to, čo pre nás urobil na tejto hriechom poznačenej zemi. Budeme Mu chcieť prejavovať svoju úctu a hlboký obdiv za to, že nás svojím vlastným utrpením na kríži zachránil pred večnou smrťou. „Hoden je Baránok, ktorý bol zabitý, prijať moc, bohatstvo, múdrosť, silu, česť, slávu a dobrorečenie.“ (Zj 5,12)

Ján Krstiteľ predstavil Ježiša ako „Baránka Božieho“ (Ján 1,35–37) a učeníci Ho nasledovali. Text Zj 14,4 hovorí, že my budeme robiť to isté: „Tí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide.“ (Zj 14,4) Aby sme ho však chceli nasledovať v nebi, musíme ho najprv nasledovať tu na zemi.

Ježiš, Baránok, je zároveň naším Pastierom. Vede naše cesty tak, ako to nikto iný nedokáže. Keď zápasíme s problémami a ťažkosťami, môžeme vďaka nádeji prežívať pokoj a istotu. Ježiš nás nikdy neprestane viesť – ani v nebi. Text Zj 7,17 hovorí: „Lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, bude ich pást a vodiť ich bude k prameňom vôd života a Boh im zotrie z očí každú slzu.“ Ako Jeho ľud budeme nasledovať Ježiša v nebi a navždy budeme chcieť byť v Jeho prítomnosti. Jednou z určujúcich charakteristík Božieho ľudu je, že „jeho [Boha a Baránka] meno bude na ich čelách“ (Zj 22,4). O Bohu budeme teda premýšľať po celú večnosť.

- **Aký krok môžeš urobiť práve dnes, aby si sa naučil vernejšie nasledovať Baránka už tu na zemi – a bol tak lepšie pripravený nasledovať Ho aj vo večnosti?**

APLIKÁCIA

„PODTE!“

²⁸Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste pretiažení; ja vám dám odpočinúť. ²⁹Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše. ³⁰Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké. (Mat 11,28–30)

¹Podte všetci smädni k vode! Aj vy, čo ste bez peňazí, podte! Kupujte a jedzte, podte a kupujte, kupujte zadarmo bez platenia víno aj mlieko. ²Prečo dávate peniaze za to, čo nie je chlieb, a vašu robotu za to, čo nenasýti? Pozorne ma počúvajte a budete jesť dobroty, vaše hrdlo si v hojnosti pochutí. ³Nakloňte si uši a podte ku mne, počúvajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu, preukážem milosrdenstvo prisľúbené Dávidovi. (Iz 55,1–3)

Nikto nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal. A ja ho vzkriesim v posledný deň. (Ján 6,44)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Dnes nám opäť zaznieva pozvanie: „Podte!“

Čo hovoria úvodné texty (Mat 11,28–30; Iz 55,1–3; Ján 6,44) o Ježišom pozvaní?

Svätý Duch nás chce dnes pritiahnúť k Ježišovi. Ježiš nás pozýva, aby sme k Nemu prišli, aby sme v ňom zostali dnes, zajtra a každý deň, až kým znova nepríde. Keď prijmeme Jeho pozvanie a prídeme k Nemu, keď svoju myseľ otvoríme Bohu a odovzdáme Mu svoje srdce, pocítíme pokoj. Budeme mať totiž istotu, že On nás v posledný deň pritiahne k sebe, bez ohľadu na to, akí nehodní sa môžeme teraz cítiť. Ježiš povedal: „A toho, kto prichádza ku mne, neodožením.“ (Ján 6,37)

Mali by sme cítiť naliehavosť spolupráce so Svätým Duchom a pozývať aj ostatných, aby vstúpili do spásneho vzťahu s Ježišom. „A Duch i nevesta hovoria: *Príď!* A ten, kto počúva, nech povie: *Príď!* Kto je smädny, nech príde; kto chce, nech si zadarmo naberie vody života.“ (Zj 22,17)

Pozvanie je zadarmo, dostávame ho ako dar milosti. Keď Ježiša prijmeme do svojho života a budeme Ho milovať celým svojím srdcom, myslou, dušou a silou (5Moj 6,5), náš život sa navždy zmení – tu aj v budúcnosti.

Ježiš nás pozýva, aby sme prišli k Nemu. Posledné slová Písma však toto zasľúbenie rozširujú: „*Áno, prídem čoskoro!* Amen, príď, Pane Ježišu!“ (Zj 22,20)

Kedy bude ono „čoskoro“? Keď to budeme vnímať z nášho osobného pohľadu, stane sa to hneď, ako zavrieme oči v smrti. Veď hneď nasledujúca udalosť, ktorú si uvedomíme, bude vzkriesenie pri Kristovom návrate. Ako rýchlo plynú naše životy, tak rýchlo sa pre nás vráti aj Ježiš. Možno naša prvá myšlienka pri zmŕtvychvstaní bude: „Teda, Pane, Tvoj príchod bol naozaj rýchly!“

„Teraz vidíme v zrkadle, v záhade.“ (1Kor 13,12) Ale potom Ho uvidíme tvárou v tvár. Nenechajme sa odradiť čakaním. Neochabujme. Udržujme si túto túžbu živú, stále pred sebou, vo viere a dôvere v Božiu lásku a dobrotu.

Pane Ježišu, prosím, príď!

APLIKÁCIA

- **Modli sa práve teraz, aby tvoja viera vytrvala a aby ti umožnila úplne sa odovzdať Tomu, ktorý za teba zomrel a ktorý sa pre teba čoskoro vráti.**

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

„Ak neprijmeme Kristovo náboženstvo sytením sa Božím slovom, nebudeme mať nárok na vstup do Božieho mesta. Keby sme žili na pozemskom jedle, keby sme si vychovali chuť milovať svetské veci, neboli by sme spôsobilí pre nebeské nádvoría; nedokázali by sme oceniť čistý, nebeský prúd, ktorý prúdi v nebi. Hlasy anjelov a hudba ich hárf by nás neuspokojili. Nebeská veda by bola pre našu myseľ záhadou. Potrebujeme hladovať a túžiť po Kristovej spravodlivosti; potrebujeme byť formovaní a utváraní premieňajúcim vplyvom Jeho milosti, aby sme boli spôsobilí pre spoločenstvo nebeských anjelov. ... Potom národy nebudú mať iný zákon ako zákon nebies. Všetci budú šťastnou, zjednotenou rodinou, odetou do rúcha chvály a vďakyvzdania. ... Nad scénou budú ranné hviezdy spievať spolu a synovia Boží budú jasať od radosti, zatiaľ čo Boh a Kristus sa zjednotia v hlásaní: „Už nebude hriechu ani smrti!“

Chceme, aby sa našim návykom stalo hovorenie o nebi, o krásnom nebi. Hovorenie o živote, ktorý bude trvať tak dlho, ako bude žiť Boh, a potom zabudneme na svoje malé skúšky a ťažkosti. Nech je naša myseľ priťahovaná k Bohu.“ (FLB 363–365)

PODNETY NA ZAMYSLENIE

1. **Ktorý aspekt nášho spoločného štúdia v tomto štvrtroku si chcete najviac zapamätať, aby ste si udržali silný vzťah s Bohom, kým neuvidíte Ježiša tvárou v tvár?**
2. **Kto vo vašom živote potrebuje počuť o nádeji na nebo? Urobte rozhodnutie, že sa s týmito ľuďmi o túto nádej podelíte čo najskôr. A pamätajte: Nemôžeme sa s ľuďmi podeliť o nádej, ktorú sami osobne nemáme a neprežívame.**

ZHRNUTIE

Keďže máme oči upreté na cieľ, môžeme mať istotu, že „ten, čo vo vás začal dobré dielo, ho aj dokončí, až do dňa Krista Ježiša“ (Fil 1,6). Boh inicioval vzťah, ktorý má s vami, a On ho aj dokončí. Kiežby sme rástli v láske a vo viere, keď čakáme na ten deň, pričom by sme vždy mali spočívať iba v Kristovej spravodlivosti, ktorá sa nám pripisuje vierou.

POUŽITÉ SKRATKY

BIBLICKÉ PREKLADY

Štandardne je v lekciah použitý Slovenský ekumenický preklad (Vydala Slovenská biblická spoločnosť, 2008).

Keď je použitý iný preklad, je pri odkaze na verš uvedená jedna z nasledujúcich skratiek:

SEvP	Biblia – Písmo Sväte Starej a Novej zmluvy (Vydala Slovenská evanjelická cirkev a. v., 1979)
Roh	Svätá Biblia (z pôvodných jazykov preložil Prof. Jozef Roháček, 1951)
RKC	Sväté Písmo Starého a Nového zákona (Vydal Spolok sv. Vojtecha, 1995)

SKRATKY BIBLICKÝCH KNÍH

Názov knihy	Ekumenický preklad	Preklad prof. Roháčka
Stará zmluva – skratky kníh		
Genesis - Prvá Mojžišova kniha	Gn	1Moj
Exodus - Druhá Mojžišova kniha	Ex	2Moj
Levitikus - Tretia Mojžišova kniha	Lv	3Moj
Numeri - Štvrtá Mojžišova kniha	Nm	4Moj
Deuteronomium - Piata Mojžišova kniha	Dt	5Moj
Jozua	Joz	Joz
Knihá sudcov	Sdc	Sud
Rút	Rút	Rút
Prvá Samuelova kniha	1Sam	1Sam
Druhá Samuelova kniha	2Sam	2Sam
Prvá kniha kráľov	1Krľ	1Kráľ
Druhá kniha kráľov	2Krľ	2Kráľ
Prvá kniha kroník (Paralipomenon)	1Krn	1Par
Druhá kniha kroník (Paralipomenon)	2Krn	2Par
Ezdráš (Kniha Ezdrášova)	Ezd	Ezd
Nehemiáš (Kniha Nehemiášova)	Neh	Neh
Ester (Kniha Ester)	Est	Est
Jób (Kniha Jób)	Jób	Jób
Žalmy (Kniha Žalmy)	Ž	Ž
Príslovia (Kniha prísloví)	Prís	Prísl
Kohelet - Kazateľ (Kniha Kazateľ)	Koh	Kaz
Veľpieseň (Pieseň Šalamúnova)	Vľp	P.Š.
Izaiáš (Kniha proroka Izaiáša)	Iz	Iz
Jeremiáš (Kniha proroka Jeremiáša)	Jer	Jer
Náreký (Plač Jeremiášov)	Nár	P.J.
Ezechiel (Kniha proroka Ezechiela)	Ez	Ez
Daniel (Kniha proroka Daniela)	Dan	Dan
Ozeáš (Kniha proroka Hozeáša)	Oz	Hoz
Joel (Kniha proroka Joela)	Joel	Joel
Amos (Kniha proroka Amosa)	Am	Am
Abdiáš (Kniha proroka Obadiáša)	Abd	Ob
Jonáš (Kniha proroka Jonáša)	Jon	Jon
Micheáš (Kniha proroka Micheáša)	Mich	Mich
Nahum (Kniha proroka Náhuma)	Nah	Náh

Habakuk (Kniha proroka Habakuka)	Hab	Hab
Sofoniáš (Kniha proroka Sofoniáša)	Sof	Sof
Aggeus (Kniha proroka Haggeusa)	Ag	Hag
Zachariáš (Kniha proroka Zachariáša)	Zach	Zach
Malachiáš (Kniha proroka Malachiáša)	Mal	Mal

Nová zmluva – skratky kníh

Evanjelium podľa Matúša	Mt	Mat
Evanjelium podľa Marka	Mk	Mar
Evanjelium podľa Lukáša	Lk	Luk
Evanjelium podľa Jána	Jn	Ján
Skutky apoštolov	Sk	Sk
List Rimanom	Rim	Rim
Prvý list Korinťanom	1Kor	1Kor
Druhý list Korinťanom	2Kor	2Kor
List Galaťanom	Ga	Gal
List Efezanom	Ef	Ef
List Filipanom	Flp	Fil
List Kolosanom	Kol	Kol
Prvý list Tesaloničanom	1Tes	1Tes
Druhý list Tesaloničanom	2Tes	2Tes
Prvý list Timotejovi	1Tim	1Tim
Druhý list Timotejovi	2Tim	2Tim
List Títovi	Tít	Tít
List Filemonovi	Flm	Filem
List Hebrejom (List Židom)	Heb	Žid
Jakubov list	Jk	Jak
Prvý Petrov list	1Pt	1Pet
Druhý Petrov list	2Pt	2Pet
Prvý Jánov list	1Jn	1Ján
Druhý Jánov list	2Jn	2Ján
Tretí Jánov list	3Jn	3Ján
Júdov list	Júd	Júda
Zjavenie apoštola Jána	Zj	Zj

DIELA ELLEN WHITEOVEJ

Pri slovenských prekladoch diel Ellen G. Whiteovej je uvádzané stránkovanie prvého vydania z Vydavateľstva Advent-Orion.

Skratka	Anglický názov
AG	God's Amazing Grace
AH	The Adventist Home
CG	Child Guidance
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
ED	Education
FW	Faith and Works
HC	Our High Calling
MH	The Ministry of Healing

ML	My Life Today
PP	Patriarchs and Prophets
RC	Reflecting Christ
SD	Sons and Daughters of God
T	Testimonies for the Church
TE	Temperance
BC	The SDA Bible Commentary

Skratka	Slovenský názov
PP/NUD	Patriarchovia a proroci, Na úsvite dejín
PK/ZSDT	Proroci a králi, Zo slávy do tieňa
TV/CL	Túžba vekov, Cesta lásky
SA/PN	Skutky apoštolov, Poslovnia nádeje
VS/ZTDS	Veľký spor vekov, Z tieňa do slávy
KP	Kristove podobenstvá
CK	Cesta ku Kristovi
Vých	Výchova
CZ	Cesta ku zdraviu a životnej harmónii

Navštívte nás na webovej stránke: <http://www.absg.adventist.org>

Za materiály na štúdium sobotnej školy je zodpovedné Oddelenie sobotnej školy pri Generálnej konferencii (GK) Cirkvi adventistov siedmeho dňa a Oddelenie sobotnej školy pri Česko-Slovenskej únii. Text materiálov bol pri preklade upravený podľa pravidiel dohodnutých s Oddelením sobotnej školy pri GK.

ZÁPADY SLNKA

Poznámka k údajom o západe slnka:

Údaje o západe slnka sú prevzaté z hviezdárskej ročenky a zodpovedajú polohe 19° východne od nultého poludníka a 49. rovnobežke, čo je poloha mesta Martin. (Pre mesto Košice – 8 minút, pre Bratislavu + 11 minút.)

INTERNETOVÉ STRÁNKY SOBOTNEJ ŠKOLY

<http://sobotnaskola.casd.sk>

Základné informácie o sobotnej škole – Aktuálne lekcie vo formáte pdf – Učiteľské lekcie a doplnkové materiály – Predstavenie misijných projektov – Podnety na modlitby

Tému Štúdia Biblie dopĺňa televízna relácia Biblia pre dnešok na www.HopeTV.cz vždy od pondelka v archíve a v piatok od 19.30 h vo vysielaní.

PLÁN TEMATICKÝCH SOBÔT, TÝŽDŇOV A ZBIEROK V ROKU 2026

	Téma soboty	Zbierka	VS
Apríl			
04.4.	Deň modlitby		
11.4.	Zbierka na projekty Hope Chanel	Zbierka pre EUD	15
11.4.	Rozdávanie misijných kníh (11.–17.4.)		
18.4.	Deň služby ľuďom so špeciálnymi potrebami (nepočujúci, nevidiaci ...)		
Máj			
02.5.	Deň jednoty v misii		
9.5.	Modlitba za ADRA Slovensko	Zbierka pre ADRA SR	19
16.5.	Deň zdravia v rámci Intereurópskej divízie		
23.5.	Deň modlitby za ohrozené deti		
30.5.			
Jún			
06.6.	Deň biblických korešpondenčných kurzov a sobotnej školy		
13.6.	Deň služby žien		
20.6.	Deň utečencov		
27.6.	Zbierka 13. soboty pre Stredovýchodnú africkú divíziu	Zbierka 13. soboty	13

Informácie pre pokladníkov zboru – misijné zbierky sú odoslané na účet príslušného združenia a zbierky s osobitným určením majú uvedenú prvú časť variabilného symbolu v stĺpci VS, druhá časť variabilného symbolu je číslo zboru.

Adresy zborov Slovenského združenia CASD

ZBOR	PŠČ	ADRESA	ZAČIATOK BOHOSLUŽBY	
1. Bánovce n/Bebravou	957 01	SNP 637/10	9:30	13:00
2. Banská Bystrica 1	974 01	Rudlovská cesta 37	9:00	-
3. Banská Bystrica 2	974 01	Kollárova 18	9:00	-
4. Banská Štiavnica	969 01	Antolská 22029/1B	9:30	-
5. Blatné Remety	072 44	č.130	9:00	12:30
6. Bratislava 1	821 04	Cablkova 3	9:30	-
7. Bratislava 2	811 08	Ferienčíkova 5	9:30	-
8. Bratislava Dúbravka	841 01	Zborový dom ECAV, M.S. Trnavského 2/A	9:30	-
9. Bratislava Petržalka	851 05	Wolkrova 4	10:00	-
10. Brezno	977 01	Štúrova 19	10:00	-
11. Čadca	022 01	Kukučínova 1069/25	10:00	-
12. Čakanovce	044 45	Čakanovce č. 63 (pošta Bidovce)	9:00	-
13. Červenica	082 07	Červenica č. 74 (pošta Tuhrina)	9:00	-
14. Filákov	986 01	Ružová 47	9:30	-
15. Gerlachov	059 42	Lúčna 188	9:30	-
16. Kežmarok	060 01	Hradné námestie 24	9:30	13:00
17. Košice 1	040 01	Evanjelický cirkevný zbor a.v., Toryská 1/G	9:00	-
18. Košice 2	040 01	Hlavná 68	9:00	-
19. Krupina	963 01	SNP 2	9:00	-
20. Levice	934 01	J. Bottu 2	9:30	-
21. Liptovský Hrádok	033 01	Hurbanova 221	9:00	-
22. Liptovský Mikuláš	031 01	1. mája 89	9:00	-
23. Lučenec	984 01	Námestie Artézskych prameňov 49	9:30	-
24. Martin	036 01	Viliama Paulinyho Tótha 2	9:30	-
25. Michalovce	071 01	Hviezdoslavova 20	9:00	13:00
26. Myjava	907 01	Brestovec 97	10:00	-

27. Nitra	949 01	F. Mojtu 10	10:00	13:30
28. Nové Zámky	940 63	Dostojevského 26	9:30	-
29. Piešťany	921 01	Zavretý kút 113	9:30	-
30. Poprad	058 01	Ul. Fraňa Kráľa 21	9:30	-
31. Poproč	044 02	Nová 7	9:30	-
32. Považská Bystrica	017 01	Centrum 28/33	9:30	-
33. Prešov	080 01	Štefánikova 12	9:30	-
34. Prievidza	971 01	Garbiarska 32	9:30	-
35. Púchov	020 01	ul. 1 mája 878/24	9:30	-
36. Rakúsy – Osada	059 76	Modlitebňa CASD	11:00	-
37. Rankovce	044 46	Rankovce 107/A	9:30	13:00
38. Revúca	050 01	Muránska cesta 34	9:00	13:00
39. Rožňava	048 01	Jasná ul. 13	9:00	-
40. Sereď	926 01	Školská 1	9:00	13:30
41. Spišská N. Ves	052 01	Školská 22	9:30	-
42. Topoľčany	955 01	Železničiarska 22	9:30	13:00
43. Trenčín	911 01	Horný Šianec 17	9:30	-
44. Trnava	917 00	Kapitulská 23	9:00	14:00
45. Vad'ovce	916 13	č. 261	9:30	-
46. Veľký Krtíš	990 01	Škultétyho 35 (budova BJB), tel.: 0907 826 700	10:00	-
47. Zlaté Moravce	953 01	Hollého 10	9:30	-
48. Zvolen	960 01	Sokolská 10	9:30	-
49. Žiar nad Hronom	965 01	u Dušana Šarköziho, tel.: 0904 953 710	10:00	-
50. Žilina	010 01	Škultétyho 9	9:30	-

Zaujalo ma:

KNIHY PRE DETI

Daniela Fischer – Michal Fischer

Filip a tajomstvo silného tímu

Príbeh o sile a význame priateľstva, o odvahe, statočnosti a hrdinských činoch.

88 strán, 19,7 x 21,5 cm, viaz.

cena 12,- €

Jana Hill – Jarmila Šafránková

Ako si princ hľadal princeznú

Akými skúškami musí prejsť princ Adalbert Hrdý Krásny Bohatý Všemúdry Vždyverný, kým nájde princeznú, ktorá mu zmení meno? To sa dočítate v tejto knihe.

80 strán, 17 x 22 cm, viaz.

cena 10,50 €

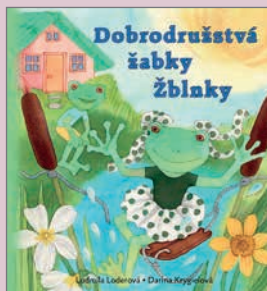

Ja som s tebou, kde si ty?

Veríme, že vás táto kniha plná autorských príbehov poteší, povzbudí a bude tiež inšpiráciou či dobrým príkladom.

148 strán, 21,5 x 19,5 cm, viaz.

cena 9,50 €

Ludmila Loderová – Darina Krygielová

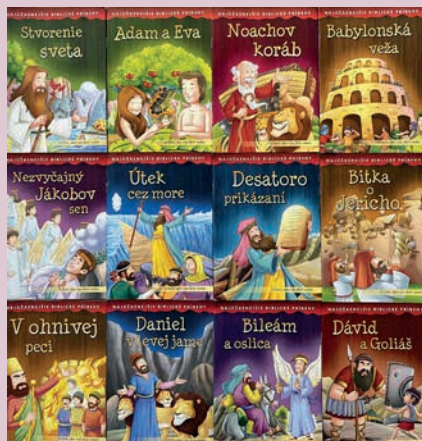
Dobrodružstvá žabky Žblnky

Začítajte sa do príbehov žabky Žblnky a jej kamarátov. Prežite s nimi dni obyčajné aj nevšedné. Uvidíte, že máte so žabkami veľa spoločného.

240 strán, 16,5 x 18,5 cm, viaz.

cena 11,50 €

KNIHY PRE DETI – NOVINKY

Xact Group

Najúžasnejšie príbehy Biblie – Stará zmluva

Sada dvanástich 16-stranových zošitov s biblickými príbehmi zo Starej zmluvy

Biblické príbehy nám rozprávajú o tom, ako úžasne nás Pán Boh vedie. Pri čítaní týchto kníh zažijú deti úchvatné dobrodružstvá a spoznajú Božie tajomstvá a zásady, ktoré sú pre život veľmi užitočné.

Stvorenie sveta, Adam a Eva, Noachov koráb, Babylonská veža, Nezvyčajný Jákobov sen, Útek cez more, Desatoro prikázani, Bitka o Jericho, V ohnivej peci, Daniel v levej jame, Bileám a oslica, Dávid a Goliáš

16 strán, 14,8 x 21 cm, brož. **cena 5,- €**

Xact Group

Najúžasnejšie príbehy Biblie – Nová zmluva

Sada dvanástich 16-stranových zošitov s biblickými príbehmi z Novej zmluvy

Biblické príbehy nám rozprávajú o tom, ako úžasne nás Pán Boh vedie. Pri čítaní týchto kníh zažijú deti úchvatné dobrodružstvá a spoznajú Božie tajomstvá a zásady, ktoré sú pre život veľmi užitočné.

Narodenie Ježiša, Mudrci z východu, Ježišov krst, Svadba v Káne, Ježiš uzdraví chlapca, Ježiš uzdraví nevidomého, Žena pri studni, Milosrdný Samaritán, Ježiš obnovuje život, Ježiš nasýti zástup, Posledná večera.

16 strán, 14,8 x 21 cm, brož. **cena 5,- €**